

SINTEZA

la proiectul hotărârii Guvernului cu privire la modificarea și abrogarea unor hotărâri ale Guvernului
(privind eliminarea reglementărilor excesive în sectorul privat și optimizarea sistemului de acte permissive),
număr unic/684/MDED/2026

Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
1. Centrul de Armonizare a Legislației <i>(demersul nr. 31/02-69-7874 din 06.07.2026)</i>	Prin prezenta, Centrul de Armonizare a Legislației a examinat proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la modificarea și abrogarea unor hotărâri ale Guvernului (privind eliminarea reglementărilor excesive în sectorul privat și optimizarea sistemului de acte permissive) și, comunică următoarele. Proiectul național are ca obiectiv reducerea reglementărilor excesive în activitatea de întreprinzător și optimizarea sistemului de acte permissive, prin: înlocuirea unor acte permissive prealabile (avize, aprobări, recunoașteri, autorizări de planuri operaționale) cu regimuri de notificare sau declarare însoțite de control de stat ulterior; introducerea explicită a principiului proporționalității și a abordării bazate pe risc în domeniile sanitar-veterinar și al siguranței alimentelor; eliminarea unor termene fixe de testare, retestare și suspendare a activității; simplificarea	

	procedurilor aferente responsabilității extinse a producătorului în domeniul deșeurilor și abrogarea unor hotărâri desuete. În acest scop, proiectul modifică 25 de hotărâri ale Guvernului și abrogă 4 hotărâri ale Guvernului. Din punctul de vedere al dreptului UE, prin prisma obiectului de reglementare, proiectul are caracter transversal și se circumscrie cerințelor statuate la nivelul UE la Capitolul 1 „Libera circulație a mărfurilor”, Capitolul 3 „Dreptul de stabilire și libera prestare a serviciilor”, Capitolul 12 „Siguranța alimentară, politica veterinară și fitosanitară”, Capitolul 14 „Politica de transport”, Capitolul 27 „Mediu” și Capitolul 28 „Protecția consumatorilor și a sănătății”. Proiectul nu constituie un act de transpunere directă a legislației UE, ci un act de dereglementare, care modifică acte normative anterior armonizate cu legislația UE, examinarea vizând verificarea faptului că, simplificarea propusă nu contravine sau este sub standardele minime imperative impuse de acquis-ul UE și nu afectează gradul de compatibilitate atins anterior. Astfel, din perspectiva proiectului examinat prezintă relevanță, pe domenii, următoarele acte UE:	
--	--	--

	1. Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, care încurajează simplificarea regimurilor de autorizare și consacră, la art. 13 (4), autorizarea tacită;	
	2. Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012, complementar Convenției de la Haga din 1961;	
	3. Directiva Consiliului 89/391/CEE din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă;	
	5. Directiva Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (91/271/CEE);	
	6. Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare;	

	7. Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, în speță, Titlul VIII;	
	8. Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale (Reformare);	
	9. Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, în special, art. 8 și 8a de comun cu Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE), Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori; Directiva 94/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind controlul emisiilor de compuși organici volatili (COV) rezultați din depozitarea carburanților și din distribuția acestora de la	

	terminale la stațiile de distribuție a carburanților; Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz;	
	10. Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor, precum și Regulamentul (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 de stabilire a normelor privind punerea la dispoziție pe piață a produselor fertilizante UE;	
	11. Regulamentele (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul.	

	Astfel, examinând proiectul național prin prisma actelor UE, expunem următoarele:	
	- Cu referire la pct. 1 din proiect, referitor la modificarea pct. 3 din Regulamentul cu privire la autorizarea tăierilor în fondul forestier și vegetația forestieră din afara fondului forestier, aprobat prin HG nr. 27/2004, privind eliminarea termenului fix de un an al valabilității autorizației pentru tăierile în fondul forestier și conexarea acesteia de durata realizării lucrărilor și proiectului, menționăm că, domeniul silviculturii nu face obiectul unei armonizări la nivelul legislației UE;	Se ia act. Propunerea de modificare a Regulamentului cu privire la autorizarea tăierilor în fondul forestier și vegetația forestieră din afara fondului forestier, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 27/2004, a fost exclusă din proiect.
	- Cu referire la pct. 2 din proiect, în ceea ce privește modificarea Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin HG nr. 854/2006, prin excluderea „permisului de activitate pe rută” și abrogarea Anexei nr. 2 și la pct. 28 privind abrogarea HG nr. 88/2014 privind plăcile distincte pentru transportul public de călători, art. 3 din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 stabilește cerințele de acces la ocupația de operator de transport rutier, iar Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 reglementează accesul la piața transportului cu autobuzul și autocarul prin licența UE și autorizații pentru servicii	Se ia act.

	regulate, fără a impune un permis intern pe rută sau plăci distincte. Astfel, proiectul este conform cu normele UE, materia reglementată fiind atribuită legislației naționale a statelor membre;	
	- Cu referire la pct. 3 din proiect (introducerea pct. 33¹ în Regulamentul de aplicare a apostilei, aprobat prin HG nr. 163/2007), privind acceptarea actelor oficiale emise de autoritățile statelor membre ale UE fără supralegalizare și fără formalități suplimentare în cazul actelor apostilate, art. 4 din Regulamentul (UE) 2016/1191 scutește de supralegalizare și de apostilă documentele publice între statele membre, iar art. 2 limitează domeniul la anumite categorii de documente publice, exclusiv, documentele publice privind nașterea, faptul că o persoană este în viață, decesul, numele, căsătoria (inclusiv capacitatea de căsătorie și starea civilă), divorțul/separarea/anularea căsătoriei, parteneriatul înregistrat, filiația, adopția, domiciliul/reședința, cetățenia și absența cazierului judiciar, soluție complementară Convenției de la Haga din 1961, la care Republica Moldova este parte. Astfel, proiectul reflectă finalitatea normei UE. Totodată, atragem atenția că, Regulamentul (UE) 2016/1191 vizează doar categoriile documentelor oficiale eliberate	Se ia act. Propunerea de modificare a Regulamentului de aplicare a apostilei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 163/2007, a fost exclusă din proiect.

	de autoritățile unui stat membru menționate de art. 2, astfel se recomandă ca pct. 33 ¹ să delimiteze expres sfera actelor vizate prin referire la categoriile enumerate de Regulamentul UE, iar pentru documentele care excedează acest domeniu (de ex. acte notariale, comerciale, diplome) să se precizeze că rămâne aplicabil regimul general al apostilei potrivit Convenției de la Haga din 1961;	
	- Cu referire la pct. 4 din proiect (modificarea Regulamentului privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale, aprobat prin HG nr. 95/2009) și la pct. 26 (abrogarea HG nr. 1335/2002), privind modalitățile de organizare a serviciilor de protecție și prevenire, instruirea și evidența în format electronic și înlocuirea registrului cu ordinul angajatorului, menționăm că, art. 7 (1) - (3) din Directiva 89/391/CEE permite organizarea internă sau externalizarea acestor servicii, cu prioritate pe resursele interne și recurgerea la servicii externe doar în lipsa competențelor interne, art. 5 și art. 7 (5) mențin răspunderea angajatorului, care nu este degrevată prin externalizare, iar art. 6 și art. 9 (1) impun evaluarea și documentarea riscurilor. Astfel, proiectul se înscrie în logica Directivei și recunoaște	Se ia act.

	valabilitatea documentării electronice. Pentru deplină conformitate cu Directiva 89/391/CEE, se recomandă ca proiectul să păstreze expres 3 garanții: 1. prioritatea resurselor interne, recurgerea la servicii externe fiind admisă numai atunci când competențele interne sunt insuficiente (art. 7 alin. (3) din Directivă); 2. nedegrevarea de răspundere a angajatorului, care rămâne responsabil pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor indiferent de externalizare (art. 5 (1) și art. 7 (5) din Directivă); 3. menținerea obligației de evaluare și de documentare a riscurilor (art. 6 (2) și art. 9 (1) din Directivă);	
	- Cu referire la pct. 5 din proiect (modificarea Regulamentului privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici aprobat prin HG nr. 264/2011) și la pct. 6 (modificarea normelor sanitar-veterinare, aprobate prin HG nr. 398/2012 în ceea ce privește controlul salmonellei), privind introducerea abordării bazate pe risc, eliminarea intervalelor fixe de testare și retestare și interzicerea suspendării automate a activității pentru perioade fixe (cu reluare în maximum 24 de ore), opinăm că, Directiva 2003/99/CE stabilește, la art. 4 și în Anexele I - II, cerințe minime de monitorizare a zoonozelor, iar Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 impune,	Se comentează. Modificările propuse la Regulamentul privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 264/2011 (pct. 5) și la Hotărârea Guvernului nr.398/2012 pentru aprobarea normelor sanitar veterinare privind controlul și reducerea prevalenței salmonelilor în efectivele de animale au fost excluse din proiect.

la art. 4, obiective obligatorii de reducere a prevalenței și, în Anexa II partea B, cerințe minime de prelevare cu frecvențe prestabilite (pentru efectivele de reproducție, găini ouătoare, pui de carne și curcani), detaliate prin Regulamentele (UE) nr. 200/2010, 517/2011, 200/2012, 1190/2012 și (CE) nr. 1177/2006, iar aceste frecvențe și obiective au caracter imperativ și nu pot fi înlăturate printr-o normă națională. Prevederile proiectului național potrivit cărora „programele coordonate de monitorizare nu vor include intervale fixe obligatorii” (pct. 14¹ propus la HG nr. 264/2011) și „este interzisă aplicarea unor restricții bazate exclusiv pe termene prestabilite” (pct. 24¹) sunt susceptibile de a intra în conflict direct cu aceste frecvențe minime. De asemenea, stabilirea reluării activității „în maximum 24 de ore” (pct. 17¹ la HG nr. 264/2011 și pct. 6.6 la HG nr. 398/2012) nu poate înlătura măsurile obligatorii impuse de actul UE la depistarea serotipurilor relevante (Salmonella Enteritidis și Typhimurium), care includ restricții de introducere pe piață, tratare termică și marcare, potrivit art. 5 și Anexei II partea D din acesta. Se recomandă reexaminarea prevederilor naționale astfel încât abordarea bazată pe risc să se aplice suplimentar și fără a diminua pragul minim

	impus de actele UE, afectînd gradul de compatibilitate atins; - Cu referire la pct. 7 din proiect (completarea pct. 10 din Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate, aprobat prin HG nr. 950/2013) și la pct. 8 (modificarea pct. 25 din Regulamentul sanitar privind protecția sănătății populației și angajaților împotriva riscurilor asociate funcționării stațiilor de alimentare cu produse petroliere aprobat prin HG nr. 606/2015), privind stabilirea obligației de preepurare în funcție de volum, încărcare poluantă, risc și fezabilitate tehnico-economică, respectiv, soluțiile de canalizare în extravilan, constatăm că, art. 4 - 5 și Anexa I lit. B din Directiva 91/271/CEE urmăresc atingerea valorilor-limită de evacuare, ci nu impunerea unei anumite soluții tehnice. Proiectul național, prin abordarea bazată pe rezultat, este per general compatibil, cu condiția ca proiectul să prevadă expres că soluțiile tehnice alternative sunt admise numai dacă asigură respectarea valorilor-limită de evacuare (CMA) și a obiectivelor de calitate a apei receptorului, iar controlul de stat verifică efectiv performanța de epurare, cu obligația de remediere în caz de neconformitate;	Se acceptă parțial. În vederea asigurării unei aplicări clare a normei și a alinierii acesteia la abordarea bazată pe performanță promovată de Directiva 91/271/CEE, proiectul a fost completat prin precizarea că utilizarea soluțiilor tehnice alternative este admisă doar în cazul imposibilității tehnice obiective de instalare a unei stații proprii de preepurare, constatată în baza unei documentații tehnice întocmite de un proiectant sau expert autorizat, cu condiția respectării valorilor concentrațiilor maxim admisibile (CMA) stabilite de legislație. Celelalte aspecte semnalate privind verificarea performanței instalațiilor și măsurile de remediere sunt deja reglementate de cadrul normativ aplicabil în domeniu și nu necesită completări în prezentul proiect.
--	---	--

	- Cu referire la pct. 9 (Hotărârea Guvernului nr.960/2016 cu privire la aprobarea Nomenclatorului obiectivelor publice cu pericol de incendiu, explozie-incendiu și al lucrărilor, serviciilor în domeniul apărării împotriva incendiilor pentru care este obligatorie obținerea avizului de apărare împotriva incendiilor și de stingere a incendiilor la desfășurarea unor genuri de activitate), pct. 10 (Hotărârea Guvernului nr.552/2017 pentru aprobarea Cerințelor minime de securitate privind exploatarea sistemelor de distribuție a gazelor combustibile natural) și pct. 22 (Hotărârea Guvernului nr.847/2022 pentru aprobarea Regulilor generale de apărare împotriva incendiilor în Republica Moldova) din proiect, privind înlocuirea avizului obligatoriu de apărare împotriva incendiilor cu un regim de notificare și supraveghere bazată pe risc, constatăm că materia reglementată este de competența națională a statelor membre și nu este armonizată la nivelul UE;	Se ia act.
	- Cu referire la pct. 11 din proiect (modificarea pct. 28 și 30 din Regulamentul sanitar privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare aprobat prin HG nr. 899/2017), privind regimul de notificare prealabilă (10 zile	Se comentează. Punctul 11 a fost eliminat din proiect.

	lucrătoare) a plasării pe piață, cu plasare ulterioară pe răspunderea operatorului și fără emiterea unei aprobări, opinăm că, art. 19 din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 permite statelor instituirea unui mecanism de notificare în scop de monitorizare, fără a impune o autorizare prealabilă de produs. Astfel, proiectul național este conform actului UE;	
	- Cu referire la pct. 12 (Regulamentul privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, aprobat prin HG nr. 212/2018), pct. 16 (Regulamentul privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, aprobat prin HG nr. 561/2020), pct. 17 (Regulamentul privind gestionarea bateriilor și acumulatorilor și deșeurilor de baterii și acumulatori, aprobat prin HG nr. 586/2020), pct. 20 (Regulamentul privind gestionarea anvelopelor uzate, aprobat prin HG nr. 610/2022), pct. 21 (Regulamentul privind gestionarea uleiurilor uzate, aprobat prin HG nr. 731/2022) și pct. 23 (Regulamentul privind gestionarea vehiculelor scoase din uz, aprobat prin HG nr. 93/2023) din proiect, privind înlocuirea aprobării prealabile a planurilor operaționale cu notificare și dreptul Agenției de Mediu de a solicita clarificări, precum și transferul	Se acceptă. Proiectul promovează înlocuirea mecanismului de aprobare ex ante a planurilor operaționale cu un regim bazat pe notificare, raportare și control ulterior, soluție compatibilă cu art. 8 și art. 8a din Directiva 2008/98/CE, precum și cu directivele sectoriale aplicabile. Totodată, în vederea asigurării unei aplicări eficiente a noului mecanism, proiectul menține obligațiile privind înregistrarea producătorilor, raportarea periodică și competența Agenției de Mediu de a solicita clarificări și informații suplimentare în cadrul verificării conformității documentației. Celelalte mecanisme de control și sancționare sunt deja reglementate de Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și de regulamentele specifice fiecărui flux de deșeuri și nu necesită completări

	responsabilităților după 2 ani consecutivi de neîndeplinire a țințelor, constatăm că, art. 8 și art. 8a (1) - (2) din Directiva 2008/98/CE impun existența schemelor de responsabilitate extinsă a producătorului și cerințele minime ale acestora, iar alin. (3) - (5) impun transparență, autocontrol, raportare periodică și verificarea atingerii țințelor, cerințe reluate și de Directivele speciale (art. 12 din Directiva 2012/19/UE, art. 7 din Directiva 94/62/CE, art. 8 din Directiva 2006/66/CE și art. 5 din Directiva 2000/53/CE), actele UE neimpunând însă o procedură de aprobare ex ante a planurilor. Astfel, trecerea de la aprobarea ex ante a planurilor operaționale la notificare este compatibilă cu art. 8 și 8a din Directiva 2008/98/CE, cu condiția ca regimul de notificare să păstreze instrumente eficiente de supraveghere ulterioară, precum: înregistrarea obligatorie în registrul producătorilor, raportarea anuală, auditul și verificarea atingerii țințelor și competența expresă a Agenției de Mediu de a solicita clarificări, de a respinge sau de a sancționa și să mențină corelarea cu Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și cu țințele de colectare, valorificare și reciclare;	suplimentare în cadrul prezentului proiect.
	- Cu referire la pct. 13 din proiect (modificarea pct. 11 din Regulamentul sanitar privind gestionarea	Se ia act.

	deșeurilor rezultate din activitatea medicală, aprobat prin HG nr. 696/2018), privind elaborarea planurilor proprii de gestionare fără aprobare prealabilă și prezentarea acestora la solicitare în cadrul controlului de stat, art. 17 - 20 din Directiva 2008/98/CE impun gestionarea în condiții de siguranță a deșeurilor periculoase și trasabilitatea acestora. Astfel, renunțarea la aprobarea prealabilă a planurilor proprii este compatibilă cu Directiva 2008/98/CE, cu condiția menținerii exprese a cerințelor privind gestionarea în siguranță a deșeurilor periculoase și trasabilitatea acestora (evidență, ambalare, etichetare, transport și predare către operatori autorizați), verificabile în cadrul controlului de stat;	
	- Cu referire la pct. 14 din proiect (modificarea pct. 94 și 95 din Regulamentul cu privire la promovarea etică a medicamentelor, aprobat prin HG nr. 944/2018), privind regimul de notificare a materialului publicitar, cu difuzare pe răspunderea responsabilului și fără act administrativ de acceptare, art. 97 din Directiva 2001/83/CE permite fie controlul prealabil, fie alte mecanisme adecvate și eficiente de control al publicității, cu posibilitatea de a dispune încetarea difuzării. Astfel, proiectul este compatibil, cu condiția păstrării unor mecanisme	Se comentează. Punctul 14 a fost eliminat din proiect.

	robuste de control ulterior și de sancționare eficientă;	
	- Cu referire la pct. 15 din proiect (modificarea HG nr.57/2019 pentru aprobarea regulamentelor sanitare privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale), privind înlocuirea avizului sanitar și recunoașterii prealabile cu deținerea de către operator a documentelor justificative prezentate la solicitare, constatăm că, potrivit art. 1 din Directiva 2009/54/CE, comercializarea unei ape sub denumirea „apă minerală naturală” este condiționată de recunoașterea prealabilă de către autoritatea competentă, iar statul are obligația de a publica și actualiza lista oficială a apelor recunoscute. Astfel, eliminarea integrală a actului de recunoaștere pentru apa extrasă pe teritoriul Republicii Moldova (abrogarea pct. 7 și înlocuirea dosarului de recunoaștere cu simpla deținere de documente la pct. 6 din anexa nr. 1) contravine acestei cerințe de fond a actului UE. Pentru apa minerală de import proiectul este conform, întrucât păstrează recunoașterea de către autoritatea țării de origine. Se recomandă menținerea unui act de recunoaștere (chiar și simplificat) emis de Agenția Națională pentru Sănătate Publică pentru apele extrase în RM, însoțit de publicarea și actualizarea	Se acceptă obiecția Ministerului Sănătății, coroborată cu opinia Centrului de Armonizare a Legislației, privind necesitatea menținerii mecanismului de recunoaștere a apei minerale naturale, în măsura în care acesta rezultă din cerințele Directivei 2009/54/CE. Soluția propusă inițial la pct. 15 din proiect, în partea ce vizează eliminarea integrală a recunoașterii prealabile și substituirea acesteia cu simpla deținere de către operatorul economic a documentelor justificative se exclude.

	listei apelor minerale naturale recunoscute, ca condiție a comercializării sub această denumire;	
	- Cu referire la pct. 18 din proiect (modificarea Regulamentului privind controlul emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea și din distribuția benzinei de la terminale la stațiile de alimentare cu produse petroliere, aprobat prin HG nr. 587/2020), privind clarificarea că operațiunile vamale de deschidere și verificare a cisternelor nu constituie încălcare, cu condiția aplicării măsurilor rezonabile de limitare a emisiilor, art. 3 și Anexele Directivei 94/63/CE urmăresc limitarea emisiilor la depozitare și distribuție. Norma proiectului este una procedurală și nu afectează obiectivele Directivei;	Se ia act.
	- Cu referire la pct. 19 din proiect (Hotărârea Guvernului nr.966/2020 cu privire la serviciile prestate de către Agenția Servicii Publice) și la pct. 30 - 34 (regimul plăcilor de înmatriculare), modificările au caracter administrativ-tehnic și nu au corespondent în legislația UE de armonizare;	Se ia act.
	- Cu referire la pct. 24 din proiect (abrogarea subpct. 6) al pct. 107 din Regulamentul privind măsurile și condițiile specifice de eligibilitate pentru	Se ia act.

	subvenționarea investițiilor din Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural, aprobat prin HG nr. 491/2023), abrogarea unei condiții de eligibilitate ține de politica națională de sprijin, materia neavând o normă UE corespondentă de reglementare;	
	- Cu referire la pct. 25 din proiect (modificarea Regulilor de bună practică de farmacie, aprobate prin HG nr. 599/2024), privind flexibilizarea cerințelor de amplasare și abrogarea unor subpuncte, materia reglementată este preponderent de competența statelor membre, nefiind supusă unei armonizări normative la nivel UE;	Se ia act.
	- Cu referire la pct. 29 din proiect (abrogarea HG nr.148/2025 pentru aprobarea listelor materiei prime medicamentoase, materialelor, articolelor, ambalajului primar și secundar utilizate la prepararea și producerea medicamentelor) și la pct. 35-36 (atribuții ale AMDM și Serviciului Vamal), privind transferul reglementării listelor materiei prime medicamentoase de la nivel de hotărâre a Guvernului la nivel de ordin al AMDM, cu corelarea codurilor tarifare, măsura are caracter de simplificare administrativă și nu ridică careva obiecții de compatibilitate.	Se ia act.

	În concluzie, se impune revizuirea proiectului conform observațiilor expuse mai sus.	
2. Congresul Autorităților Locale din Moldova <i>(demersul nr. 245 din 13.07.2026)</i>	Referitor la pct. 12 (Regulamentul privind deșeurile de echipamente electrice și electronice aprobat prin hotărârea Guvernului nr.212/2018 : 12.7 la anexa nr.8, punctul 2 va avea următorul cuprins: „2. Examinarea planului operațional se realizează în conformitate cu următoarea procedură: 1) Planul operațional se depune la Agenție, împreună cu setul de documente pentru obținerea autorizației, prin scrisoare recomandată sau este depusă la Agenție, cu dovada primirii, de preferință în numele solicitantului, semnată și datată de solicitant sau, după caz, de o persoană fizică autorizată să reprezinte producătorul și include următoarele anexe): considerăm că prima opțiune la notificarea planului operațional către Agenție necesită să fie notificarea în formă electronică la adresa de email, cu aplicarea semnăturii electronice, dar nu așa cum prevede proiectul, doar în format fizic. Digitalizarea serviciilor publice este una din prioritățile modernizării sferei publice și de alinere la standardele Uniunii Europene privind comunicarea.	Nu se acceptă. Potrivit cadrului normativ în vigoare, producătorii sunt obligați să se înregistreze prin intermediul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor”, în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, în conformitate cu prevederile art. 12 alin.(5) lit. c) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, iar gestionarea informațiilor aferente implementării responsabilității extinse a producătorului se realizează prin intermediul acestui sistem informațional.

	Obiecția este valabilă pentru tot textul proiectului (7 cazuri similare în alte acte normative care se modifică).	
	Considerăm că mecanismul de „optimizare a sistemului de acte permissive” necesită a fi aplicat și la actele permissive emise de Agenția de mediu în temeiul Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului (aprobarea de dezvoltare a activității planificate; decizia motivată privind evaluarea prealabilă; decizia cu privire la acordul de mediu; acordul de mediu; programul de realizare a evaluării impactului asupra mediului etc), care au, de fapt, cel mai mare impact negativ atât asupra autorităților publice locale și dezvoltării teritoriale, cât și asupra mediului de afaceri.	Se comentează. Actele invocate (aprobarea de dezvoltare a activității planificate, decizia motivată privind evaluarea prealabilă, decizia cu privire la acordul de mediu, acordul de mediu, programul de realizare a evaluării impactului asupra mediului etc.) nu fac obiectul unor proceduri de aprobare de către Agenția de Mediu similare celor revizuite prin prezentul proiect. Acestea sunt acte emise în cadrul procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, în condițiile Legii nr. 86/2014, iar emiterea lor nu presupune un mecanism de aprobare administrativă susceptibil de a fi optimizat prin soluțiile promovate în prezentul proiect.
3. Ministerul Afacerilor Interne <i>(demersul nr. 38/2826 din 15.07.2026)</i>	La proiectul de act normativ. 1. Temeiul legal, la caz, art. 6 lit. h) din Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern, are un caracter general, or, având în vedere că proiectul propune modificarea mai multor acte normative din sfere diferite, temeiul invocat nu este suficient pentru a fundamenta în mod explicit competența Guvernului în raport cu fiecare domeniu	Se ia act.

	vizat. Din acest motiv, se recomandă completarea temeiului juridic cu trimiteri legale exacte, care reglementează domeniile aferente actelor normative supuse amendării.	
	La pct. 1 se propune excluderea cuvintelor „ <i>publicat în</i> ”, ca fiind inutile.	Se comentează. Pct. 1 a fost exclus din proiect.
	La pct. 3 se recomandă substituirea cuvintelor „ <i>de aplicare</i> ” cu cuvintele „ <i>privind aplicarea</i> ”, în vederea corelării cu denumirea Hotărârii Guvernului nr. 163/2007 cu privire la aprobarea Regulamentului privind aplicarea apostilei.	Se comentează. Pct. 3 a fost exclus din proiect.
	La pct. 4 se propune completarea pct. 4, înaintea cuvintelor „ <i>se modifică</i> ”, cu textul „ <i>cu modificările ulterioare</i> ”.	Se acceptă.
	La pct. 6 se propune substituirea cuvântului „ <i>normelor</i> ” cu cuvintele „ <i>unor norme</i> ”, în vederea corelării cu denumirea Hotărârii Guvernului nr. 398/2012 pentru aprobarea unor norme sanitare veterinare privind controlul și reducerea prevalenței salmonelilor în efectivele de animale. Propunerea este valabilă și pentru pct. 6 din Tabelul comparativ, aferent denumirii actului normativ.	Se comentează. Pct. 6 a fost exclus din proiect.

	La pct. 7 se recomandă completarea denumirii Regulamentului cu textul „în sistemul de canalizare și/sau în emisare pentru localitățile urbane și rurale*”, în vederea redării denumirii complete a actului normativ.	Se acceptă.
	La pct. 8 se propune substituirea cifrelor „2023” cu cifrele „2015”, întrucât anul publicării Hotărârii Guvernului nr. 606/2015 pentru aprobarea Regulamentului sanitar privind protecția sănătății populației și angajaților împotriva riscurilor asociate funcționării stațiilor de alimentare cu produse petroliere în Monitorul Oficial al Republicii Moldova este 2015.	Se acceptă.
	La pct. 9 (modificarea Hotărârii Guvernului nr. 960/2016): 1. se recomandă comasarea și reformularea subpct. 9.1.1., subpct. 9.1.2. și pct. 9.2., deoarece modificările propuse în toate cazurile se referă la denumirea Nomenclatorului obiectivelor publice cu pericol de incendiu (...); 2. recomandăm divizarea subpct. 9.1.3. în două subpuncte distincte, pentru a oferi claritate normei care se propune.	Se ia act. Hotărârea nr.960/2016 se propune spre abrogare, urmare a poziției INST (MIDR) expusă în aviz.
	La pct. 11 se recomandă substituirea cuvântului „produsele” cu cuvântul	Se comentează. Pct. 11 a fost exclus din proiect.

	<i>propusă</i>”, în parte ce vizează modificarea Anexei nr. 6.	
	La pct. 19, se recomandă completarea Hotărârii Guvernului nr. 966/2020 cu privire la serviciile prestate de către Agenția Servicii Publice, la Anexa nr. 3 în Secțiunea a 6-a. Servicii din domeniul confecționării produselor, cu punctul 20¹, cu următorul cuprins: „20¹. Serviciile de confecționare și personalizare a cărților de rezidență pentru străini și pentru membrii de familie ai acestora se prestează în termen de 10 zile lucrătoare cu titlu gratuit, exclusiv în cazurile prevăzute de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte, care stabilesc în mod expres eliberarea gratuită a cărților de rezidență.”. Necesitatea completării propuse este determinată de obligațiile asumate de Republica Moldova prin acordurile internaționale încheiate cu alte state și organizații internaționale, care prevăd acordarea gratuită a documentelor de ședere anumitor categorii de persoane. Astfel, prin acorduri internaționale, precum Acordul dintre Guvernul Republicii Federale Germania și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea culturală și Acordul dintre Guvernul Republicii Federale Germania și Guvernul Republicii	Nu se acceptă. Propunerile nu țin de obiectivul proiectului și necesită avizare suplimentară.

Moldova privind Programul de Asistență cu Echipamente al Guvernului Federal pentru Forțele Armate Străine, Republica Moldova și-a asumat obligația de a elibera permise de ședere (cărți de rezidență) fără perceperea taxelor de la beneficiarii acestor acorduri.

În prezent, Hotărârea Guvernului nr. 966/2020 nu reglementează distinct serviciul de confecționare și personalizare a cărților de rezidență pentru aceste categorii de persoane. Ca urmare, Inspectoratul General pentru Migrațiune al Ministerului Afacerilor Interne este obligat să aplice regimul general de tarificare pentru serviciile de confecționare a documentelor, ceea ce poate conduce la perceperea unor taxe contrar obligațiilor asumate prin tratatele internaționale.

Completarea propusă va:

- asigura punerea în aplicare corespunzătoare a obligațiilor asumate de Republica Moldova prin acordurile internaționale;

- asigura aplicarea uniformă și previzibilă a cadrului normativ de către Inspectoratul General pentru Migrație și Agenția Servicii Publice;

- preveni eventualele neconcordanțe dintre legislația națională și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, în conformitate cu principiul

	executării cu bună-credință a obligațiilor internaționale.	
	La pct. 22 subpct. 22.1.1., urmare modificărilor propuse de autor, se consideră oportun substituirea sintagmei „<i>către serviciul pompieri și salvatori</i>” cu sintagma „<i>către serviciul de salvatori și pompieri</i>”, în conformitate cu prevederile art. 5 din Legea nr. 267/1994 privind apărarea împotriva incendiilor. Recomandarea este valabilă și pentru pct. 22 din Tabelul comparativ, aferent modificării pct. 100, precum și pentru pct. 10 din compartimentul 3, subcompartimentul 3.1.	Se acceptă.
	La pct. 28, Ministerul Afacerilor Interne nu susține abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 88/2014 cu privire la punerea în aplicare a plăcilor cu număr de înmatriculare pentru vehiculele destinate transportului public de călători. În acest sens, din analiza Notei informative care a fundamentat adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 88/2014, rezultă că intervenția executivului a fost determinată de o stringentă necesitate socială, dictată de incidența ridicată a accidentelor rutiere în care sunt implicate vehiculele destinate transportului de călători.	Nu se acceptă. Luând în calcul natura și specificul vehiculelor care sunt utilizate la transportarea pasagerilor, înțelegem că o problemă distinctă pentru diferențierea vehiculelor ține nemijlocit de autoturismele care se utilizează pentru transport în regim de taxi, odată ce autobuzele și o mare parte din microbuze pot fi identificate vizual și fără însemne speciale, ca și vehicule care potențial sunt utilizate la transportul de pasageri și bagaje. Însă, în raport cu autoturismele care sunt utilizate în regim de taxi, Codul

	Așadar, instituirea unui regim cromatic distinct (fond de culoare galbenă) pentru plăcuțele de înmatriculare a fost concepută ca o măsură de ordine publică și siguranță rutieră cu o triplă finalitate: eficientizarea controlului administrativ prin facilitarea identificării operatorilor neautorizați, realizarea prevenției generale prin avertizarea vizuală a celorlalți participanți la trafic și responsabilizarea beneficiarilor de servicii în vederea alegerii unor mijloace de transport ce întrunesc standardele imperative de securitate. Respectiv, la aspectul ce vizează asigurarea siguranței traficului rutier, se denotă că potrivit art. 7 lit. d) din Legea nr. 131/2007 privind siguranța traficului rutier, Ministerul Afacerilor Interne are competența de a verifica starea tehnică a vehiculelor, a autovehiculelor și a remorcilor, aflate în proprietatea, în posesia sau în folosința persoanelor fizice și juridice de drept public sau privat, pentru a stabili dacă acestea corespund condițiilor tehnice stipulate de legislație. Pentru exercitarea eficientă a acestei atribuții, prezența elementului vizibil de identificare pe autovehicul este indispensabilă, constatarea <i>ex visu</i> a conformității sau neconformității plăcuțelor reprezentând indiciul temeinic și	transporturilor rutiere deja impune obligații suficiente pentru a acorda posibilitatea de a distinge vizual aceste vehicule dar și pentru a asigura un nivel suficient de protecție a consumatorului, și anume ne referim la art.81 CTR care impune ca acestea să fie dotate cu echipament de casă și de control, cu lampă de taxi în stare funcțională și cu însemne, înscrisuri, elementele de culoare ale caroseriei și dotările specificate în Regulamentul transporturilor rutiere de persoane și bagaje. Și anume nerespectarea acestor obligații se sancționează de Codul contravențional (art.197 alin.(8)). Impunerea unor elemente suplimentare, cum ar fi plăcuțele galbene, nu este doar o măsură disproporționată, care dublează alte obligații similare, dar și una care impune costuri suplimentare, odată ce oricum pentru înmatriculare sau transferarea acestor vehicule din regim de utilizare personală în regim de taxi presupune confecționarea plăcuțelor albe, după care a celor galbene și achitarea costurilor de păstrare a plăcuțelor albe în depozitul ASP.
--	---	---

	justificarea legală pentru oprirea regulamentară a mijlocului de transport de către agenții constatatori. Legalitatea circulației vehiculului este condiționată de îndeplinirea cumulativă a cerințelor legale de către operatorul de transport rutier, conducătorului mijlocului de transport, precum și de respectare a condițiilor tehnice pentru a circula pe drumurile publice stabilite prin Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2009, fiind interzise conduitele de risc sporit, cum ar fi amplasarea bagajelor pe platforme neomologate sau transportarea pasagerilor în picioare, contrar limitelor prevăzute din Regulament. În subsidiar, această diferențiere cromatică a plăcilor cu numărul de înmatriculare, optimizează în mod substanțial procesul de documentare a abaterilor de la normele Regulamentului circulației rutiere, în partea ce vizează transportul de persoane, precum și a celor constatate în modul reglementat de art. 443¹ din Codul contravențional nr. 218/2008. Suplimentar, prin prisma dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, instrumentele de fundamentare trebuie să cuprindă în mod obligatoriu și exhaustiv	
--	---	--

	compartimentele referitoare la condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ, precum și obiectivele urmărite și soluțiile propuse. Examinarea notei de fundamentare relevă însă o abordare unilaterală, întrucât documentul analizează și descrie exclusiv consecințele abrogării ce vizează Agenția Servicii Publice, cum ar fi necesitatea justificării pierderilor generate neutilizării plăcilor galbene, existente în stocurile gestionate de către aceasta și revizuirea mecanismului de determinare a tarifului pentru serviciul prestat conform Anexei nr. 2 din Hotărârea de Guvern nr. 966/2020 cu privire la serviciile prestate de către Agenția Servicii Publice. Prin această centrare exclusivă pe interesele entității publice furnizoare de servicii, autorul proiectului a omis corelarea analizei cu scopul declarat al inițiativei legislative, respectiv eliminarea reglementărilor excesive din sectorul privat și optimizarea sistemului de acte permissive. Astfel, agenții economici vor suporta costuri pentru confecționarea și eliberarea noilor plăci de înmatriculare, conform tarifelor stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 966/2020, în toate ipotezele în care plăcile cu numărul de înmatriculare cu fond de culoare albă deținute nu corespund noilor rigori tehnice instituite prin standardul	
--	--	--

	moldovean SM 122:2024 „Vehicule rutiere. Plăci de înmatriculare pentru autovehicule și remorci”. Mai mult, povara fiscală se accentuează prin instituirea mecanismului de încasare a tarifului pentru păstrarea plăcilor de înmatriculare cu fond alb, în situația neprezentării în termenul de recepționare. O asemenea abordare conceptuală nu doar că deturneză rațiunea simplificării administrative, dar contravine obiectivelor urmărite stipulate la compartimentul 3 al Notei de fundamentare referitoare la simplificarea activităților antreprenoriale și activităților aferente proceselor organizaționale.	
	Corelativ, în temeiul aceluiași raționamente nu se consideră plauzibile rigorile pct. 30-34 din proiect.	
	Cu referire la acronimul „AMDM” utilizat la pct. 36, se atrage atenția că exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai după explicarea lor în text, la prima folosire.	Se acceptă.
	Se reliefează despre necesitatea respectării exigențelor statuate la art. 54 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, în sensul corectării	Se ia act.

	erorilor admise în conținutul proiectului supus avizării.	
	La Nota de fundamentare: 1. La compartimentul 2, subcompartimentul 2.2, la pct. 5, autorul descrie situația de fapt privind folosirea plăcilor cu număr de înmatriculare cu fond de culoare galbenă pentru vehiculele destinate transportului public de călători, însă necesitatea abrogării Hotărârii Guvernului nr. 88/2014, în contextul soluțiilor normative promovate prin proiect, nu este suficient argumentată. 2. La compartimentul 3, subcompartimentul 3.1, la pct. 13, în contextul propunerii de abrogare a Hotărârii Guvernului nr. 88/2014, autorul nu justifică necesitatea retragerii din circulația rutieră a acestora. Suplimentar, intenția de abrogare urmează a fi reflectată în compartimentul 9 care prevede măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ. 3. La subcompartimentul 4.3, argumentarea beneficiilor rezultate din eliminarea plăcilor cu număr de înmatriculare pe fond de culoare galbenă necesită a fi revizuită, având în vedere poziția Ministerului Afacerilor Interne	Se ia act.

	privind menținerea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 88/2014.	
	Urmare celor relatate, luând în calcul obiecțiile și propunerile înaintate anterior de către Ministerul Afacerilor Interne, se propune revizuirea proiectului, în partea ce se referă la plăcile cu număr de înmatriculare pe fond de culoare galbenă.	
4. Agenția Servicii Publice (demersul nr. 01/6473 din 15.07.2026)	1. În prezent, Agenția Servicii Publice gestionează executarea Contractului de achiziții publice de bunuri nr. 550 din 22.07.2025 „Plăci de înmatriculare pentru autovehicule și remorci pentru perioada anilor 2025 – 2028”, semnat între Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și compania poloneză „UTAL” Sp.z o.o. În acest context, în vederea prevenirii eventualelor pierderi financiare și a valorificării integrale a stocului existent, se propune ca prevederile pct. pct. 19, 28, 30, 31,32 și 33 din proiectul de hotărâre să intre în vigoare la data de 1 ianuarie 2027	Se acceptă. Se va indica intrarea în vigoare la 31 decembrie 2026, odată ce condiționalitatea în Planul de creștere economică, în raport cu UE, este ca soluțiile de reformă să intre în vigoare în anul curent.
	2. Totodată, cu referire la pct.3 din proiect, prin care se propune completarea cu art. 331 a Hotărârii Guvernului nr. 163/2007 cu privire la aprobarea Regulamentului privind aplicarea apostilei menționăm că	Se comentează. Modificarea propusă la Regulamentul privind aplicarea apostilei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.163/2007 a fost exclusă din proiect.

	prevederea propusă contravine cadrului normativ în vigoare, inclusiv prevederilor art. 8 alin. (21) din Legea nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, care stabilește expres că documentele necesare pentru înregistrarea de stat a persoanei juridice străine, eliberate de autoritățile competente din țara de origine a persoanei juridice străine, se traduc în limba română de către un traducător autorizat și sunt supuse procedurii de supralegalizare sau de apostilare, după caz, în modul stabilit.	
	3. La pct. 4.15. la anexa nr. 7 care prevede că textul „(numărul de înregistrare)” se exclude și la 4.16. anexa nr. 8 se abrogă:	Se acceptă. Modificarea a fost exclusă din proiect.

	Se propune păstrarea numărului de înregistrare în Anexa nr.7 și păstrarea Anexei nr.8, menționând următoarele: În cadrul întreprinderilor mari și cu activități complexe/diversificate numărul ISSM (Instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă) care reglementează activitățile/lucrările desfășurate de salariați este unul semnificativ, atingând cifre de peste 40-60. Drept urmare, menținerea numerotării instrucțiunilor (numerelor de înregistrare) este rațională pentru asigurarea ținerii evidenței corespunzătoare.	
5. Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor (<i>demersul nr. 15-3939 din 16.07.2026</i>)	În urma examinării modificărilor propuse la Hotărârea Guvernului nr. 264/2011 pentru aprobarea Regulamentului privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici și la Hotărârea Guvernului nr. 398/2012 pentru aprobarea Normelor sanitar-veterinare privind controlul și reducerea prevalenței salmonelilor în efectivele de animale, se constată că acestea nu sunt conforme cu cadrul normativ al Uniunii Europene pe care actele normative naționale îl transpun, astfel cum se menționează în nota de fundamentare , unde se menționează că proiectul „<i>urmărește alinierea mai fidelă la principiile și bunele practici europene</i>„.	Se comentează. Modificările propuse la Hotărârea Guvernului nr. 264/2011 pentru aprobarea Regulamentului privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici (pct. 5) și la Hotărârea Guvernului nr. 398/2012 pentru aprobarea Normelor sanitar-veterinare privind controlul și reducerea prevalenței salmonelilor în efectivele de animale (pct. 6) au fost excluse din proiect.

	Dispozițiile referitoare la aplicarea obligatorie a principiului proporționalității, stabilirea măsurilor exclusiv în baza unei evaluări individuale a riscului, eliminarea intervalelor fixe pentru monitorizare și retestare, interzicerea aplicării unor măsuri restrictive pe durate prestabilite, precum și instituirea obligației de reluare a activității în termen de maximum 24 de ore după remedierea neconformităților reprezintă soluții normative noi, care nu sunt prevăzute de legislația europeană armonizată în domeniu.	
	1. Cu referire la pct. 5 din proiectul, care prevede modificarea Regulamentului privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.264/2011.	
	1.1.Completările propuse la pct. 2¹ lit. e) – nu se acceptă. Directiva nu permite reducerea nivelului de monitorizare doar pentru că operatorul este mic. Riscul este determinat de: agentul zoonotic și riscul asupra sănătății nu de cifra de afaceri sau dimensiunea companiei	
	1.2. La pct.5.2, ce vizează completarea pct. 13 cu lit.e¹: 1.2.1. cu referire la interpretarea rezultatelor în dependență de tipurile de	

	<i>probe</i>, nu poate fi susținută propunerea privind interpretarea diferențiată a rezultatelor analizelor în funcție de categoria probelor (probe de mediu și probe de produs). În cadrul programelor naționale de control al salmonelei, elaborate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 monitorizarea efectivelor de păsări se realizează prin prelevarea probelor de mediu, iar nu prin prelevarea probelor de produs. Prelevarea probelor de mediu are drept scop identificarea prezenței agentului patogen în efectivul de animale, întrucât rezervoarele biologice ale infecției sunt animalele vii, iar contaminarea mediului reprezintă consecința eliminării agentului patogen de către acestea. Din punct de vedere epidemiologic, probele de mediu constituie un indicator al statusului sanitar al efectivului și nu pot fi analizate distinct de sursa biologică a contaminării. Prin urmare, diferențierea consecințelor juridice exclusiv în funcție de tipul probei nu este fundamentată nici din punct de vedere epidemiologic și nici din perspectiva cadrului normativ actual. Programele de control pentru <i>Salmonella</i>, implementate treptat începând cu anul 2014 în Republica Moldova, au	
--	---	--

	condus la o îmbunătățire radicală a situației sectorului avicol. Prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor nr.717/2024 cu privire la aprobarea Programului Național de control al salmonelei a fost aprobat Programul național de control al salmonelei la găinile ouătoare și puii carne pentru anii 2025-2026. Acest program este elaborat în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 517/2011 al Comisiei din 25 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la stabilirea unui obiectiv al UE de reducere a prevalenței anumitor serotipuri de Salmonella la găinile ouătoare din specia Gallus gallus. Frecvența prelevării probelor, tipurile de probe, metodele de prelevare și protocolul de monitorizare prevăzute în Programul național sunt pe deplin conforme cu cerințele legislației Uniunii Europene. Prin urmare, modificările propuse, care permit derogări de la aceste reguli armonizate sau introduc criterii suplimentare neprevăzute de legislația europeană, pot afecta aplicarea uniformă a programului național și conformitatea acestuia cu cerințele Uniunii Europene.	
--	---	--

Mai mult ca atât, în urma auditului efectuat de către Comisia Europeană, Republica Moldova a obținut dreptul să exporte în Uniunea Europeană carne de pasăre și ouă de categoria A. Astfel, a fost aprobat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/514 al Comisiei de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/405 în ceea ce privește produsele înalt rafinate, lista țărilor terțe cu un plan de control aprobat și includerea Moldovei pe lista țărilor terțe din care este autorizată intrarea în Uniune a transporturilor de ouă destinate introducerii pe piață ca ouă din categoria A.

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32023R0514#ntr8-L_2023071RO.01001101-E0008

Potrivit alineatului (13) al Regulamentului menționat, unul dintre elementele esențiale care au stat la baza acordării dreptului de export l-a constituit existența și implementarea unui program național de control al salmonelei evaluat de Comisia Europeană ca fiind satisfăcător, precum și confirmarea, în cadrul auditurilor desfășurate în anul 2022, a conformității Republicii Moldova cu cerințele prevăzute la articolul 10 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 „a

prezentat un program de control al salmonelei la efectivele de găini ouătoare pentru ca intrarea în Uniune a ouălor din categoria A provenind din această țară să fie autorizată în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/405. Acest program de control a fost evaluat de către Comisie și a fost considerat satisfăcător. Conformitatea cu cerințele privind controlul salmonelei în conformitate cu articolul 10 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (⁷) a fost verificată de două ori în cursul auditului efectuat de Comisie în aprilie 2022 (⁸). Prin urmare, trebuie autorizată intrarea în Uniune a ouălor din categoria A provenind din Moldova.”

În aceste condiții, modificarea cadrului normativ național prin introducerea unor reglementări care nu sunt prevăzute de legislația Uniunii Europene și care modifică principiile de aplicare ale programelor armonizate de control poate genera neconformități în raport cu cerințele evaluate de Comisia Europeană și poate afecta menținerea eligibilității de export către piața Uniunii Europene.

Regulamentul (CE) nr.2160/2003 stabilește cerințe minime de eșantionare obligatorii (Anexa II secțiunea B), ținte

	cuantificate de reducere a prevalenței (procente-limită de efective pozitive) și măsuri specifice și severe aplicabile la depistarea Salmonella Enteritidis/Typhimurium în efective de reproducție și de ouătoare: distrugerea ouălor neincubate, uciderea tuturor păsărilor din efectiv, inclusiv a puilor de o zi, precum și restricții asupra comercializării produselor derivate. Regulamentul nu conține o clauză generală de „proporționalitate” care să înlocuiască aceste cerințe minime cu o evaluare de risc discreționară lăsată la latitudinea autorității competente. 1.2.2. cuvintele „așternut, praf, suprafețe” a se completa cu textul „suprafețe și materiale în contact cu produsele alimentare”.	
	1.3. Redacția propusă la pct.13 lit. f) - nu se acceptă. Această redacție vine în contradicție cu prevederile art. 4 alin. (5) lit. f) din Directiva 2003/99/CE și reduce nivelul de armonizare.	
	1.4. La Pct.14¹, abordarea că programele coordonate nu vor include intervale fixe obligatorii – nu se acceptă. Directiva prevede expres că programele coordonate trebuie să stabilească: durata,	

	tipul probelor, programe minime de prelevare a probelor, raportarea rezultatelor. În practică, toate programele UE privind Salmonella prevăd: frecvențe, număr de probe, perioade de testare. A elimina complet intervalele fixe, este contrar modului în care funcționează monitorizarea armonizată europeană.	
	1.5. Formularea unui termen uniform privind reluarea activității în maximum 24 de ore pentru toate situațiile de risc detectat, indiferent de agentul zoonotic, de serotip sau de nivelul de contaminare, de la remedierea neconformităților (pct. 5.5 și 6.6), contravine logicii de protecție instituite de Regulamentul (CE) nr. 2160/2003, care prevede, pentru efectivele confirmate pozitive cu serotipurile cu semnificație pentru sănătatea publică, măsuri semnificativ mai stricte: distrugerea ouălor, uciderea întregului efectiv și, în practica de aplicare a statelor membre, perioade de vid sanitar de ordinul săptămânilor. Stabilirea unui termen fix și extrem de scurt (24 de ore) pentru reluarea activității — chiar dacă este condiționată formal de o „evaluare de risc” — nu are corespondent în actele UE invocate și este de natură să submineze garanțiile minime de siguranță alimentară.	

	1.5. Redacția art. 17¹ care prevede că suspendarea activității operatorului nu poate realizată – nu se acceptă. În cazul unui depistării unui agent zoonotic declanșator de toxiinfecții alimentare, este esențială suspendarea temporară a activității până la remedierea încălcărilor având ca scop primordial protejarea sănătății publice. Mai mult, Directiva, nu stabilește durata suspendării și nici nu spune că activitatea trebuie reluată în 24 ore. Durata măsurilor trebuie să depindă de: eliminarea riscului, verificarea eficacității, confirmarea prin monitorizare. Introducerea unei limite legale de 24 ore, poate însemna că operatorul reia activitatea înainte ca: dezinfectarea să fie verificată, retestarea să fie efectuată, rezultatele laboratorului să fie disponibile. În cazul agenților zoonotici, acest lucru poate crește riscul pentru consumatori. 1.6. La pct. 21 lit. e), se menționează faptul că infecțiile cu Salmonella spp. prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică și siguranța produselor alimentare de origine animală, independent de dimensiunea, capacitatea de producție sau tipul exploatației în care acestea sunt depistate. Caracterul zoonotic al agentului patogen și	

	posibilitatea transmiterii acestuia de-a lungul lanțului alimentar impun aplicarea uniformă a măsurilor de supraveghere, control și eradicare. Prin urmare, instituirea unor diferențieri ale măsurilor de control exclusiv în funcție de dimensiunea sau tipul exploatației nu este susținută de cadrul normativ al Uniunii Europene și poate compromite eficacitatea programelor naționale de control al salmonelei, precum și obiectivul de reducere a prevalenței agenților zoonotici în lanțul alimentar.	
	1.7. Completare cu pct.24¹ – nu se acceptă. Măsurile restrictive aplicate la izbucnirea focarelor de toxiinfecție alimentară, sunt menite să protejeze sănătate publică. În această perioadă, relativ scurtă operatorul din domeniul alimentar remediază cauzele care au condus la toxiinfecții alimentare.	
	1.8. Subsecvent, se propune excluderea punctelor 2¹ lit. e), 13 lit. f), 14¹, 17¹ și 24¹ din proiect, deoarece ele depășesc cadrul de reglementare al Directivei 2003/99/CE și pot limita aplicarea măsurilor obligatorii de monitorizare și control prevăzute de legislația armonizată a Uniunii Europene. Menținerea lor ar putea conduce la diminuarea nivelului de	

	protecție a sănătății publice, prin reducerea eficienței sistemului de supraveghere a zoonozelor și a capacității autorității competente de a interveni prompt și eficient pentru prevenirea riscurilor la adresa consumatorilor. Prevederile proiectului introduc o flexibilizare a regimului de monitorizare și control sanitar-veterinar sub aparența alinierii la standardele europene, fără ca această flexibilizare să aibă un temei explicit în actele UE menționate. Asemenea intervenții, pot genera riscuri pentru sănătatea publică, prin diminuarea garanțiilor minime de siguranță alimentară.	
	2. Cu referire la punctul 27 din proiect, în partea ce ține de propunerea de abrogare a Hotărârii Guvernului nr. 1045/2005, nu poate fi susținută, întrucât aceasta reglementează aspecte esențiale privind evidența importului, comercializării, stocării și utilizării produselor de uz fitosanitar și a produselor fertilizante, inclusiv obligația de ținere a registrelor de evidență (anexa nr. 1), care nu sunt reglementate de cadrul normativ în vigoare. Deși Legea nr. 403/2023 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și Legea nr. 21/2025 privind	Nu se acceptă. Regulamentul cu privire la importul, stocarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1045/2005, conține multiple norme contradictorii cadrului legal. În special, evidențiem normele, care stabilesc acte permissive, care nu se mai regăsesc în Legea nr.119/2004 cu privire la produsele de uz fitosanitar, acestea fiind abrogate la diferite etape. Spre exemplu, Regulamentul prevede pentru importul produselor de uz fitosanitar și al fertilizanților licență

	punerea la dispoziție pe piață a produselor fertilizante au instituit un nou cadru legislativ în domeniu, acestea reglementează preponderent condițiile de introducere și de punere la dispoziție pe piață a acestor produse și nu conțin norme referitoare la evidența operațiunilor de import, comercializare, stocare și utilizare, nici obligații privind ținerea registrelor de evidență și păstrarea informațiilor necesare asigurării trasabilității produselor. În consecință, abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1045/2005, fără instituirea unor reglementări echivalente, ar genera un vid normativ în materia evidenței și trasabilității produselor fitosanitare și fertilizante. Această situație, ar afecta posibilitatea autorităților competente de a exercita un control eficient asupra circuitului acestor produse, de a identifica utilizatorii și loturile de produse în cazul unor incidente și de a monitoriza respectarea cerințelor privind utilizarea în condiții de siguranță. Totodată, lipsa acestor mecanisme de evidență pot compromite eficiența activităților de supraveghere și control și pot spori riscurile pentru sănătatea populației, sănătatea plantelor și pentru mediu. În conformitate cu principiile continuității și coerenței reglementării,	eliberată de Camera de Licențiere și autorizația de import - acte permissive, care au fost eliminate din cadrul legal. De asemenea, Regulamentul conține și alte acte permissive, care nu se regăsesc sau au fost eliminate din cadrul legal – Autorizația pentru reambalare, Autorizația pentru depozit, Autorizația pentru magazin specializat, Avizul Centrului de Stat pentru introducerea pe teritoriul țării a mostrelor de produse de uz fitosanitar și de fertilizanți, Aprobarea modelului etichetelor, Certificatului privind respectarea regulilor de utilizare a produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților, Certificatul de inofensivitate, etc. Pe de altă parte, Legea nr.119/2004 cu privire la produsele de uz fitosanitar conține norme, prin care este reglementată fabricarea, importul, transportarea, depozitarea, ambalarea, etichetarea comercializarea, utilizarea și neutralizarea produselor de uz fitosanitar și dublarea unora din acestea în Hotărârea Guvernului nr.1045/2005 creează conflict de norme. În acest context, menționăm că prevederile art.65 alin.(2) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative stabilesc, că abrogarea actului normativ intervine în următoarele cazuri:
--	---	--

	abrogarea unui act normativ, este oportună doar în măsura în care soluțiile juridice necesare sunt preluate într-un alt act normativ, astfel încât să nu fie afectată aplicarea cadrului de reglementare și exercitarea atribuțiilor autorităților competente. Prin urmare, se propune menținerea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 1045/2005 până la aprobarea și intrarea în vigoare a unui act normativ care să reglementeze expres aceste aspecte și să asigure continuitatea cadrului normativ aplicabil. În consecință, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, nu susține modificările propuse la actele menționate supra și propune menținerea reglementărilor în forma actuală, în vederea asigurării continuității transpunerii și aplicării legislației Uniunii Europene.	a) pentru anularea dispozițiilor dintr-un act normativ care a intrat în conflict cu dispozițiile altui act normativ de aceeași forță juridică sau de o forță juridică superioară; c) pentru degrevarea legislației de normele desuete; d) pentru evitarea paralelismelor în legislație. Menționăm că, domeniile produselor de uz fitosanitar și fertilizanți sunt reglementate de Legea nr.403/2023 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de Legea nr.21/2025 privind punerea la dispoziție pe piață a produselor fertilizante, care transpun regulamente UE în domeniile respective. Totodată, în temeiul art.46 alin.(1) din Legea nr.403/2023 Guvernul a aprobat Regulamentul privind conținutul și formatul evidențelor produselor fitosanitare păstrate de către utilizatorii profesioniști, care transpune Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/564. Abrogarea Hotărârii Guvernului nr.1045/2005 va avea impact pozitiv asupra activității de întreprinzător, deoarece vor fi excluse un șir de acte permissive, fapt ce va atenua presiunea
--	---	--

		administrativă asupra operatorilor economici. Totodată, va fi exclus conflictul de norme și evitate situațiile de interpretări discreționare și abuzive.
6. Ministerul Energiei <i>(demersul nr. 07-1868 din 16.07.2026)</i>	La punctul 4. din proiectul nominalizat, aferent modificării Regulamentului privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale, aprobat prin anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.95/2009 pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea Legii securității și sănătății în muncă nr.186-XVI din 10 iulie 2008, în continuare - Regulament, se propun următoarele modificări:	
	La sbpct. 4.1. noțiunea „personal neelectrotehnic” se propune următoarea redacție: „personal neelectrotehnic - angajații unității, care în activitatea lor nu organizează și execută montarea, ajustarea, mentenanța, reparația, încercarea, măsurarea, diagnosticarea, gestiunea regimului de lucru al instalațiilor electrice, și care în procesul tehnologic gestionat de ei, componenta de bază nu este energia electrică, nu utilizează mașini electrice	Se acceptă.

	manuale, receptoare electrice portabile și mobile, scule electrice portabile”.	
	Pentru același subpunct după punctul 66¹ se introduce punctul 66² cu următorul cuprins:: „66². Angajatorul, la angajare și periodic, cel puțin o dată la 12 luni, va organiza în unitate instruirea și verificarea cunoștințelor în materia securității privind reguli generale de apărare împotriva incendiilor. Rezultatele instruirii și verificării cunoștințelor în materia privind reguli generale de apărare împotriva incendiilor, vor fi consemnate în fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă. Instruirea și verificarea cunoștințelor poate fi efectuată de către persoana care deține certificatul privind absolvirea cursului de instruire în domeniul apărării împotriva incendiilor în cadrul Centrului Republican de Instruire al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență”.	Nu se acceptă. Nu este subiect al reglementării.
	La subpunctul 4.8. din proiect se propune completarea după cuvintele „lucrătorul desemnat” cu cuvintele „de către conducătorul instituției”, în scopul evitării interpretărilor privind modalitatea de desemnare a lucrătorului și precizării în	Se acceptă.

	mod expres că, aceasta este desemnat de conducător.	
	La subpct. 4.8. privind completarea Secțiunii a 3-a cu punctul 66¹, ultima frază se propune a fi expusă în următoarea redacție: „Instruirea personalului neelectrotehnic va fi efectuată de personal electrotehnic cu grupa de securitate electrică nu mai mică de III”.	Nu se acceptă. Proiectul prevede că Instruirea personalului neelectrotehnic este efectuată de personal electrotehnic cu grupa de securitate electrică nu mai mică de III
	De menționat faptul că, în conformitate cu prevederile documentului normativ tehnic NE 1-02:2019 „Norme de securitate la exploatarea instalațiilor electrice”, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 394/2019, acordarea grupelor de securitate electrică reprezintă o activitate specializată care necesită cunoștințe profesionale și competențe specifice în domeniul electroenergetic. Suplimentar, potrivit Anexei nr. 2 la NE 1-02:2019, este prevăzută procedura de atribuire a grupei de securitate electrică I. Prin urmare, pentru atribuirea grupei I de securitate electrică nu este suficient doar o simplă instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, aceasta reprezintă o activitate complexă și distinctă, reglementată de norme tehnice speciale și	Nu se acceptă. Persoanele cu grupa de securitate electrică I sunt persoane neelectrotehnice, care prin definiție nu sunt expuse pericolului.

	care necesită competențe profesionale specifice domeniului electric.								
	La subpunctul 4.13. se propune completarea proiectului cu punctul 9 cu următorul cuprins: „La Anexa nr.3 a Regulamentului se introduc punctele 8 și 9 cu următorul cuprins: „8. Cerințe minime de securitate electrică. Instruirea în domeniul securității electrice se efectuează de către persoane care dețin cel puțin grupa III de securitate electrică, corespunzătoare categoriei instalațiilor electrice și nivelului de tensiune la care se referă instruirea”; 9. Cerințe minime de securitate antiincendiară.”	Nu se acceptă. Persoanele cu grupa de securitate electrică I este personal neelectrotehnic, care prin definiție nu este expus pericolului. Astfel, nu putem vorbi despre categorii de instalații electrice și nivelului de tensiune. Referitor la „Cerințe minime de securitate antiincendiară”, aceasta nu este subiect al reglementării.							
	La subpunctul 4.14., Anexa nr.5 la Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale, se propune completarea proiectului cu un nou tabel: IV¹ „Instruirea în materia securității antiincendiară a personalului”: <table><tr><td>Data instruirii</td><td>Durata instruirii</td><td>Funcția</td><td>Materialul predat (informații, instrucțiuni)</td><td>Semnătura muncitorului instruit</td><td>Numele/prenumele, persoana</td><td>Semnătura și decizia</td></tr></table>	Data instruirii	Durata instruirii	Funcția	Materialul predat (informații, instrucțiuni)	Semnătura muncitorului instruit	Numele/prenumele, persoana	Semnătura și decizia	Nu se acceptă. Nu este cazul. În cazul existenței în cadrul unității a mai multor persoane cu același nume și prenume, angajatorul va găsi soluția identificării persoanelor.
Data instruirii	Durata instruirii	Funcția	Materialul predat (informații, instrucțiuni)	Semnătura muncitorului instruit	Numele/prenumele, persoana	Semnătura și decizia			

	format electronic, ceea ce va contribui la debirocratizarea procesului.	
	La punctul 12, subpunctul 12.7. cu referire la punctul 2, subpunctul 3), litera b) din Anexa nr. 8, se recomandă reformularea textului „dacă a constatat încălcarea de către producător a cerințelor prezentului Regulament.” și instituirea unor criterii clare, obiective și exhaustive în baza cărora Agenția de Mediu poate restitui Planul operațional, fără examinare.	
7. Ministerul Finanțelor <i>(demersul nr. 15/3-06/184 din 16.07.2026)</i>	La pct.18 din proiect prin care se modifică pct.16 ¹ din Regulamentul privind controlul emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea și din distribuția benzinei de la terminale la stațiile de alimentare cu produse petroliere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.587/2020, cuvintele „autoritățile vamale” se vor substitui cu cuvintele „Serviciul Vamal”, la forma gramaticală corespunzătoare, modificare necesară întru racordarea la noțiunile utilizate în Legea nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal și în Codul vamal nr.95/2021.	Se acceptă.
	Cu referință la pct.29 din proiect, Ministerul Finanțelor nu susține abrogarea Hotărârii Guvernului nr.148/2025 pentru	Nu se acceptă.

	aprobarea listelor materiei prime medicamentoase, materialelor, articolelor, ambalajului primar și secundar, utilizate la prepararea și producerea medicamentelor și abrogarea unor hotărâri ale Guvernului, având în vedere rolul acesteia în reglementarea și monitorizarea aplicării facilităților fiscale și vamale instituite pentru materia primă, materialele și articolele utilizate la prepararea și producerea medicamentelor. Hotărârea Guvernului nr.148/2025 a fost elaborată în temeiul art. 103 alin. (1) pct. 10) din Codul fiscal nr. 1163/1997 și al art. 277²⁵ pct. 11) din Codul vamal nr. 95/2021, care stabilesc scutiri de la plata TVA și, respectiv, a taxelor vamale pentru categoriile de bunuri prevăzute. Or, întrucât aceste prevederi vizează acordarea unor facilități fiscale și vamale cu impact asupra veniturilor bugetare, lista bunurilor beneficiare trebuie să fie supusă unui mecanism de aprobare și monitorizare la nivel guvernamental. Delegarea exclusivă a competenței de actualizare a listelor către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale ar putea conduce la extinderea sferei de aplicare a scutirilor fără o evaluare corespunzătoare a impactului fiscal și fără un mecanism suficient de coordonare	La moment, materiile prime pentru medicamente, sunt supuse unei proceduri triple de autorizare: (1) Includerea în Listele aprobate prin H.G. nr. 148/2025 (în scop de scutire de TVA și taxe vamale); (2) Includerea în Listele AMDM, care nu sunt publice și care în esență dublează listele aprobate prin H.G., plus includ suplimentar furnizorii și importatorii de materii prime pentru evidența AMDM; (3) Eliberarea autorizației de import de către AMDM, prealabil importului, pentru fiecare lot de materie primă care este importat. Drept urmare, este total nejustificată menținerea la toate aceste bariere administrative, în contextul în care Listele pot fi ținute de către AMDM, în calitate de autoritate publică de resort și importul să se realizeze fără autorizare pentru materiile prime care AMDM deja le-a verificat în prealabil, până la includerea în liste, fapt care deja reprezintă o formă de autorizare. Distinct, pentru materiile prime neincluse în listele AMDM, este justificată, menținerea în continuare a
--	--	--

	interinstituțională. Caracterul tehnic al listelor nu exclude necesitatea asigurării unui control asupra aplicării facilităților fiscale și vamale. Totodată, considerăm că predictibilitatea și transparența regimului de facilități fiscale și vamale impun menținerea competenței de aprobare a acestor liste la nivelul Guvernului, cu implicarea autorităților de specialitate, inclusiv AMDM și Serviciul Vamal, după caz. Un astfel de mecanism asigură echilibrul între necesitatea actualizării operative a listelor și responsabilitatea statului privind gestionarea politicii fiscale și vamale. Suplimentar, informăm că, prin <i>proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (privind simplificarea legislației fiscale și vamale) (număr unic 599/MF/2026</i>, care la etapa actuală se află în proces de consultare publică, se propune excluderea scutirii de TVA pentru „materia primă medicamentoasă, materialele, articolele, ambalajul primar și secundar utilizate la prepararea și producerea medicamentelor”.	autorizației de import, eliberată de către AMDM. Corespunzător, se modifică articolele din legile unde se menționează existența autorizațiilor de import pentru importul materiilor prime în domeniul farmaceutic. Modificările propuse, vor avea un impact pozitiv asupra mediului de business, deoarece vor reduce sarcina administrativă și vor înlătura actele permise neneesare, fără a reduce din atribuțiile de evidență și control ale statului. Totodată, modificările operate vor înlătura confuziile pentru Serviciul Vamal și Serviciul Fiscal de Stat, care vor solicita autorizații de import doar pentru materiile prime neincluse în Nomenclatorul materiei prime al AMDM. Reducerea numărului om-ore necesare pentru obținerea autorizațiilor la fiecare import. Reducerea șanselor de aplicare a amenzilor vamale/fiscale față de agenții economici, în legătură cu confuzia ce vizează la moment necesitatea obținerii
--	---	---

		autorizației de import pentru importul materiei prime medicamentoase. Articolele din Codul Fiscal și Codul Vamal, deja prevăd scutirea de TVA și Taxa vamală, problema este în previzibilitatea mecanismului de scutire, care creează sarcini administrative nejustificate, iar odată cu modificările propuse, trebuie ajustate toate articolele conexe din alte legi de referință. Excluderea autorizației pentru materia primă, păstrează autorizația de import pentru anumite materii prime, autorizația de import a medicamentului, autorizația de punere pe piață ș.a. Cu referire la necesitatea aprobării guvernamentale și monitorizării guvernamentale a listei bunurilor beneficiare, menționăm faptul că, prin art. 103, alin. (1), pct. 10, Cod Fiscal, sunt scutite <i>a priori</i> de TVA, orice bun care înseamnă materie primă medicamentoasă (cu condiția includerii în listă). La ziua de astăzi, toate materia primă folosită la producerea medicamentelor, este prevăzută în listele AMDM-ului, cu transpunerea ulterioară în cele ale H.G. (uneori cu întârzieri de
--	--	---

		durată), suplimentar autorizării fiecărui lot de import de materie primă. Drept urmare, în măsura în care legiuitorul a prevăzut scutirea <i>a priori</i> la toată materia primă folosită la fabricarea medicamentelor autorizate, iar unica autoritate publică care autorizează medicamentele și formează listele materiilor prime necesare fabricării medicamentelor este AMDM, decade argumentul privitor la necesitatea existenței unui control efectiv guvernamental asupra acestora liste, ele rămânând în esență a fi niște bariere nejustificate. Or, în măsura în care statul și-a asumat să scutească de TVA toată materia primă folosită la fabricarea medicamentelor, nu putem opera cu argumentul că, includerea întârziată a materii prime în listele H.G. constituie un mecanism rezonabil și proporțional din perspectiva politicii vamale și fiscale. Nu în ultimul rând, este total incert cum operațiunile fiscale scutite de TVA pot constitui o sursă de venituri pentru stat, în măsura în care acesta <i>a priori</i> a decis că acestea sunt scutite de TVA, iar ajustarea listelor reprezintă în esență doar o omisiune/întârziere a autorităților publice.
--	--	---

		În aceeași ordine de idei, art. 103, alin. (1), Cod Fiscal, – descrie un șir de alte relații juridice (operațiuni) care poartă un caracter nedeterminat și sunt scutite la general de la TVA, fără ca Guvernul să decidă nominal pentru fiecare bun/situație în parte, dacă poate sau nu să fie scutit de TVA (Example: 1) locuința, pământul, locațiunea locuinței și arenda pământului, dreptul de livrare și arendare a acestora; [...] 27³) turbinele hidraulice cu puterea maximum 1000 kW de la poziția tarifară 841011000, generatoarele electrice de o putere de peste 75 kW, dar de maximum 375 kW de la poziția tarifară 850133000, și părți ale acestora de la poziția tarifară 850300990, aparatura pentru comutarea circuitelor electrice; După cum poate fi observat, statul nu autorizează în parte fiecare tranzacție individuală, pentru bunuri imobile separate sau pentru fiecare turbă hidraulică separat, pentru ca acestea să fie scutite de TVA, fiind aplicabilă o scutire generală de TVA pentru toate aceste tranzacții.
--	--	--

		Argumentarea privind necesitatea modificării art. 103, alin. (1), pct. 10, este aplicabilă <i>mutatis mutandis</i> și modificărilor prevăzute la art. 277²⁵, Cod Vamal. La ziua de astăzi, autoritățile au renunțat la inițiativă de a anula TVA-ul pentru materia primă medicamentoasă. Similar, modificarea propusă nu contravine acquis-ului comunitar. Nu în ultimul rând, A.M.D.M. este o autoritate publică centrală, aflată în subordinea Ministerului Sănătății, parte a Guvernului. Drept urmare, autoritățile publice pot crea suficiente mecanisme interguvernamentale de comunicare, astfel încât să fie asigurată aplicarea operativă a normelor legale, pentru asigurarea eventualului control.
8. Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (demersul nr. 08-02/4635 din 16.07.2026)	În conformitate cu prevederile art. 9 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 164/2025 cu privire la energia electrică Agenția, în calitate de organ al supravegherii energetice de stat, exercită atribuția de aprobare a Normelor de securitate la exploatarea	Nu se acceptă. Personalul cu grupa de securitate electrică I este personal neelectrotehnic, care prin definiție nu este expus pericolului. Astfel, pentru instruirea acestei categorii de personal nu este necesară o

	instalațiilor electrice și monitorizează respectarea acestora. Prin urmare, Agenția a aprobat Normele de securitate la exploatarea instalațiilor electrice (în continuare – Norme de securitate) prin Hotărârea Consiliului de administrația al Agenției nr. 823 la data de 23 decembrie 2025. Normele de securitate constituie actul normativ tehnic special și unitar în domeniul securității exploatarei instalațiilor electrice și reglementează în mod exhaustiv categoriile de personal, condițiile de instruire, verificarea cunoștințelor și modalitatea de acordare a grupelor de securitate electrică. Totodată, Normele de securitate stabilesc cerințele minime de bază pentru organizarea și desfășurarea în condiții de securitate a activităților în instalațiile electrice, indiferent de nivelul de tensiune al acestora, fiind obligatorii pentru executanții lucrărilor de exploatare, mentenanță, montare, reglare, reparație, încercări și măsurări în instalațiile electrice, precum și pentru executanții manevrelor operative în aceste instalații. De asemenea, Anexa nr. 7 la Normele de securitate stabilește Procedura de acordare a grupelor de securitate electrică,	pregătire specială, mai mult ca atât, salariații (personal neelectrotehnic) dispun de prize și întrerupătoare și în condiții casnice, unde nimeni nu-i instruieste.
--	---	--

	inclusiv condițiile și modalitatea de atribuire a grupei I de securitate electrică. Este de remarcat că Normele de securitate în cauză nu reprezintă un act normativ nou, ci modificarea și completarea actului normativ NE1-02:2019 „Norme de securitate la exploatarea instalațiilor electrice”, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație al Agenției nr. 394/2019. Totodată, și actul normativ din anul 2019 conținea prevederi privind acordarea grupei I de securitate electrică. În urma examinării Hotărârii, Agenția a constatat că unele dintre modificările operate prin aceasta dublează reglementările deja existente în Normele de securitate privind acordarea grupei I de securitate electrică și creează neconcordanțe referitoare la principiile de atribuire a grupei I de securitate electrică și la instruirea în domeniul securității electrice a personalului neelectrotehnic. În opinia Agenției, aceste suprapuneri și neconcordanțe normative pot genera dificultăți în aplicarea unitară a cadrului normativ în domeniul securității exploatarei instalațiilor electrice și pot conduce la interpretări diferite de către autoritățile competente, agenții economici, instituțiile și alte persoane responsabile de aplicarea prevederilor legale.	
--	---	--

	În vederea argumentării celor expuse, Agenția a identificat următoarele neconcordanțe: 1. Definiția noțiunii „personal neelectrotehnic”. Pct. 4.1 din Hotărâre introduce o definiție a noțiunii „personal neelectrotehnic”, care nu este corelată cu definiția prevăzută la pct. 5.53 din Normele de securitate, care la rândul ei este în conformitate cu standardul SM SR CEI 60050-195 „Vocabular electrotehnic internațional. Partea 195: Legare la pământ și protecție împotriva șocurilor electrice” și anume „personal neelectrotehnic – lucrători care nu fac parte din categoriile personalului electrotehnic sau electrotehnic”. Existența a două definiții diferite pentru aceeași categorie de personal poate conduce la interpretări diferite privind sfera de aplicare a obligațiilor referitoare la instruire și securitatea electrică. Totodată, utilizarea unor definiții diferite pentru aceeași noțiune într-un domeniu tehnic specializat contravine principiului uniformității terminologiei utilizate în actele normative și poate conduce la aplicarea neuniformă a prevederilor legale.	
--	---	--

	2. Neconcordanțe privind instruirea și acordarea grupei de securitate electrică I. Agenția constată că prevederile pct. 4.8 din Hotărâre nu sunt corelate cu prevederile pct. 4.13 în ceea ce privește categoriile de persoane care efectuează instruirea și verificarea cunoștințelor în domeniul securității electrice, precum și cerințele aplicabile acestora. Astfel, prevederile pct. 4.8 și pct. 4.13 stabilesc cerințe diferite privind persoana care poate efectua instruirea și verificarea cunoștințelor în domeniul securității electrice, ceea ce poate genera interpretări diferite cu privire la obligativitatea deținerii grupei III de securitate electrică. Totodată, pct. 4.8 și pct. 4.13 din Hotărâre stabilesc prevederi ce diferă de prevederile pct. 58-60 din Anexa nr. 6 „Procedura de acordare a grupei de securitate electrică” a Normelor de securitate. Astfel, pct. 58-60 reglementează expres că: „58. Instruirea personalului neelectrotehnic și acordarea grupei de securitate electrică I la agenți economici sau la instituții se efectuează de către o persoană din cadrul personalului electrotehnic care deține grupa de securitate electrică nu mai mică de III. La decizia administratorului, instruirea și acordarea grupei de securitate	
--	--	--

	electrică I, pot fi efectuate de către specialistul în securitate și sănătate în muncă, precum și lucrătorii serviciului de protecție și prevenire, având grupa de securitate electrică nu mai mică de III. 59. La agenții economici sau instituțiile care nu dispun de personal electrotehnic, specialist în securitate și sănătate în muncă sau lucrătorii serviciului de protecție și prevenire instruirea și verificarea cunoștințelor personalului neelectrotehnic pentru grupa I poate fi efectuată în baza unui contract, de către personalul electrotehnic, specialiști în securitate și sănătate în muncă sau lucrători ai serviciului de protecție și prevenire din cadrul altui agent economic sau al unei instituții, care dețin grupa de securitate electrică nu mai mică de III, acordată de Agenție. 60. Rezultatele verificării cunoștințelor personalului neelectrotehnic se înregistrează contra semnătură în Registrul de evidență a verificării cunoștințelor personalului la grupa de securitate electrică I conform modelului stabilit în Anexa nr. 2 la Procedura de acordare a grupei de securitate electrică, care se păstrează la sediul agentului economic sau al instituției la care a fost	
--	--	--

	realizată nemijlocit instruirea și verificarea cunoștințelor.”. Totodată, pct. 4.8 din Hotărâre stabilește că rezultatele instruirii și verificarea cunoștințelor în materia securității electrice vor fi consemnate în fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, prevedere care diferă de pct. 60 din Anexa nr. 6 la Normele de securitate, potrivit căruia rezultatele verificării cunoștințelor personalului neelectrotehnic se înregistrează în Registrul de evidență a verificării cunoștințelor personalului la grupa de securitate electrică I. Este de menționat că atât Hotărârea, cât și Normele de securitate prevăd posibilitatea efectuării instruirii și verificării cunoștințelor pentru acordarea grupei I de securitate electrică de către personalul electrotehnic care deține grupa de securitate electrică nu mai mică de III sau, la decizia administratorului, de către specialistul în domeniul securității și sănătății în muncă. În acest context, utilizarea Registrului de evidență a verificării cunoștințelor asigură posibilitatea consemnării rezultatelor de către ambele categorii de persoane abilitate, în funcție de persoana care a efectuat instruirea și verificarea.	
--	--	--

În schimb, în cazul în care rezultatele urmează a fi consemnate în fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, pot apărea dificultăți practice atunci când instruirea este efectuată de către personalul electrotehnic. Astfel, aceste persoane, de regulă, nu au acces la fișele personale ale angajaților și nu dețin atribuții sau drepturi pentru efectuarea înscrierilor în documentele respective. Prin urmare, această modalitate de evidență poate crea impedimente în procesul de înregistrare și confirmare a rezultatelor instruirii și verificării cunoștințelor.

Totodată, indiferent de persoana care efectuează instruirea și verificarea cunoștințelor în vederea acordării grupei I de securitate electrică, aceasta trebuie să dețină grupa de securitate electrică nu mai mică de III. Deținerea acestei grupe confirmă faptul că persoana respectivă posedă cunoștințele și competențele minime necesare în domeniul securității electrice, inclusiv privind riscurile asociate utilizării energiei electrice, măsurile de prevenire a șocurilor electrice, incendiilor și altor consecințe generate de exploatarea necorespunzătoare a instalațiilor electrice.

Astfel, condiția deținerii unei grupe de securitate electrică de către persoana care efectuează instruirea și verificarea

cunoștințelor constituie o garanție privind calitatea și relevanța instruirii acordate personalului neelectrotehnic, asigurând transmiterea corectă a cerințelor de securitate și dezvoltarea unui nivel minim de conștientizare a pericolelor de natură electrică.

Respectiv, Agenția consideră necesară instituirea unui principiu unic, potrivit căruia, orice persoană căreia îi sunt atribuite atribuții privind instruirea și verificarea cunoștințelor în vederea acordării grupe I de securitate electrică trebuie să dețină grupa de securitate electrică nu mai mică de III. O asemenea abordare va asigura aplicarea uniformă a cerințelor de securitate electrică și va exclude interpretările diferite referitoare la nivelul minim de competență necesar persoanei care realizează instruirea și verificarea cunoștințelor.

Având în vedere cele expuse, Agenția constată că prevederile Hotărârii introduc reglementări care se suprapun peste cele stabilite în cadrul normativ special aprobat de Agenție, fără o corelare suficientă cu acesta, fapt care poate genera interpretări diferite și dificultăți în aplicarea unitară a cerințelor în domeniul securității exploatarei instalațiilor electrice.

Reglementarea aceluiași raporturi juridice prin două acte normative distincte,

fără stabilirea expresă a raportului dintre acestea și fără armonizarea prevederilor aferente, creează incertitudine juridică și poate conduce la dificultăți în exercitarea atribuțiilor de supraveghere și control de către autoritățile competente, precum și în aplicarea cerințelor respective de către agenții economici, instituții și persoanele responsabile.

Normele de securitate constituie cadrul normativ special care reglementează în mod exhaustiv domeniul securității exploatarei instalațiilor electrice, inclusiv instruirea personalului și procedura de acordare a grupelor de securitate electrică. Acestea au fost aprobate de Agenție în exercitarea competențelor stabilite prin Legea nr. 164/2025 cu privire la energia electrică, cu respectarea procedurilor de consultare și avizare prevăzute de legislație.

Potrivit principiilor tehnicii legislative, actele normative care reglementează același domeniu trebuie să fie corelate și să nu conțină prevederi paralele sau contradictorii. Prin urmare, orice reglementare care vizează domeniul de aplicare al Normelor de securitate sau procedurile instituite prin acestea trebuie elaborată în mod coordonat cu Agenția, astfel încât să fie asigurate claritatea,

	previzibilitatea și aplicarea uniformă a cadrului normativ. În conformitate cu prevederile Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, autoritatea inițitoare are obligația de a identifica și implica în procesul de consultare publică autoritățile și instituțiile ale căror competențe sunt vizate de proiectul actului normativ. Respectarea acestei obligații are drept scop asigurarea calității actului normativ, identificarea eventualelor neconcordanțe și corelarea acestuia cu cadrul normativ existent. În acest context, având în vedere atribuțiile Agenției privind aprobarea actelor normative și documentelor normativ-tehnice în domeniul exploataării instalațiilor electrice, precum și exercitarea supravegherii energetice de stat, consultarea și avizarea acestora erau necesare pentru asigurarea coerenței și corelării prevederilor propuse cu cadrul normativ existent. Cu toate acestea, Agenția constată că proiectul Hotărârii nu a fost transmis spre consultare și avizare, deși prevederile acestuia vizează atât domenii reglementate prin actele normative aprobate de Agenție, cât și competențele legale exercitate de aceasta. În opinia Agenției, lipsa consultării autorității competente în domeniul	
--	---	--

	reglementării și supravegherii securității exploataării instalațiilor electrice a contribuit la elaborarea unor prevederi care nu sunt pe deplin armonizate cu cadrul normativ sectorial. Având în vedere cele expuse, Agenția consideră oportună revizuirea prevederilor Hotărârii în vederea eliminării neconcordanțelor identificate și asigurării unui cadru normativ coerent, unitar și previzibil. În acest sens, Agenția propune inițierea unui proces de armonizare a prevederilor incidente, astfel încât reglementările privind securitatea exploataării instalațiilor electrice și acordarea grupelor de securitate electrică să fie uniforme și să excludă posibilitatea unor interpretări divergente. În contextul celor menționate, Agenția își exprimă disponibilitatea de a acorda suport instituțional în procesul de definitivare a cadrului normativ, în vederea asigurării conformității acestuia cu principiile de elaborare a actelor normative și a aplicabilității uniforme și eficiente a prevederilor în domeniul securității exploataării instalațiilor electrice.	
9. Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova	Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova își exprimă îngrijorarea, dar și indignarea față de modalitatea de	Se ia act.

(demersul nr. 05-07/503 din 17.07.2026)	promovare a unor proiecte de documente ce vizează drepturile de muncă și alte drepturi social-economice ale salariaților, elaborate de către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, evitând consultările cu partenerii sociali, consacrate de principiile parteneriatului social. Astfel, menționăm că proiectul în cauză nu a fost remis sindicatelor pentru avizare, în modul stabilit de cadrul legal, în pofida faptului că are o importanță și impact major asupra salariaților. Totodată, pentru a nu admite diminuarea drepturilor și garanțiilor salariaților, membri de sindicat, considerăm necesar, ca la examinarea în continuare a proiectului, să se țină cont de următoarele.	
	1. La subpct. 4.1., cu referire la noțiunea „personal neelectrotehnic”, menționăm că în Hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 823/2025 este deja definită noțiunea de „personal neelectrotehnic” ca fiind „lucrătorii care nu fac parte din categoriile personalului electrotehnic sau electrotehologic”. Pentru asigurarea unei terminologii unitare și evitarea interpretărilor diferite, propunem preluarea definiției stabilite în Normele de securitate la exploatarea instalațiilor electrice, aprobate prin Hotărârea	Se acceptă parțial. Textul a fost modificat.

	Consiliului de administrație al ANRE nr. 823/2025, în următoarea redacție: „personal neelectrotehnic – lucrători care nu fac parte din categoriile personalului electrotehnic sau electrotehologic”.	
	2. La subpct. 4.8., cu referire la introducerea unui nou punct 66¹ potrivit căruia instruirea și verificarea cunoștințelor personalului neelectrotehnic pot fi efectuate fie de „lucrătorul desemnat care a absolvit cursul extern de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă de nivelul II”, fie de o persoană care deține cel puțin grupa III de securitate electrică, considerăm că această prevedere vine în contradicție cu pct. 58 din Normele de securitate la exploatarea instalațiilor electrice, aprobate prin Hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 823/2025 din 23.12.2025, potrivit căreia, instruirea personalului neelectrotehnic și acordarea grupei I de securitate electrică se efectuează de către o persoană din cadrul personalului electrotehnic care deține grupa de securitate electrică nu mai mică de III. La decizia administratorului, instruirea și acordarea grupei I pot fi efectuate și de către specialistul în securitate și sănătate în muncă sau de către un lucrător al serviciului de protecție și prevenire, însă	Nu se acceptă. Personalul cu grupa de securitate electrică I este personal neelectrotehnic, care prin definiție nu este expus pericolului. Astfel, pentru instruirea acestei categorii de personal nu este necesară o pregătire specială, mai mult ca atât, salariații (personal neelectrotehnic) dispun de prize și întrerupătoare și în condiții casnice, unde nimeni nu-i instruește.

	numai cu condiția ca persoana respectivă să dețină grupa de securitate electrică nu mai mică de III. Prin urmare, Normele ANRE nu exclud posibilitatea efectuării instruirii de către un specialist în domeniul securității și sănătății în muncă sau de către un lucrător al serviciului de protecție și prevenire, dar mențin în toate cazurile cerința obligatorie privind deținerea grupei III de securitate electrică. Absolvirea cursului de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă de nivelul II confirmă pregătirea generală în domeniul SSM, dar nu este echivalentă cu obținerea grupei III de securitate electrică și nu poate substitui competențele speciale confirmate prin această grupă. În consecință, propunem ca instruirea, verificarea cunoștințelor și acordarea grupei I de securitate electrică personalului neelectrotehnic să poată fi efectuată de către lucrătorul desemnat, specialistul în securitate și sănătate în muncă sau lucrătorul serviciului de protecție și prevenire numai dacă persoana respectivă deține grupa de securitate electrică nu mai mică de III.	
	3. La subpct. 4.12, 4.15 și 4.16 din proiect, nu susținem modificările propuse, din următoarele considerente:	Se acceptă. Proiectul a fost modificat.

	Aprobarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă prin ordinul, dispoziția, decizia sau hotărârea angajatorului este deja prevăzută în modelul instrucțiunii stabilit în anexa nr. 7 la Regulament. Prin urmare, introducerea aceleiași prevederi la pct. 79 nu aduce o reglementare nouă. Totodată, nu susținem eliminarea obligației de înregistrare a instrucțiunilor într-un registru de evidență, întrucât aprobarea și înregistrarea reprezintă operațiuni distincte, cu finalități diferite. Ordinul, dispoziția, decizia sau hotărârea angajatorului confirmă aprobarea și intrarea în vigoare a instrucțiunii. Registrul de evidență, în schimb, asigură identificarea, numerotarea, evidența cronologică și trasabilitatea tuturor instrucțiunilor aplicabile în cadrul unității. Mentținerea registrului este necesară pentru: - identificarea exactă a instrucțiunilor aprobate și aflate în vigoare și evidența datei modificării, revizuirii sau abrogării fiecărei instrucțiuni; - verificarea faptului că au fost elaborate instrucțiuni pentru toate ocupațiile și lucrările desfășurate în cadrul unității; - evitarea utilizării unor instrucțiuni învechite, retrase sau înlocuite;	
--	--	--

	- facilitarea verificărilor efectuate de serviciul intern de protecție și prevenire, comitetul pentru securitate și sănătate în muncă, reprezentanții lucrătorilor și autoritățile competente; - asigurarea continuității evidenței în cazul schimbării conducătorului unității, specialistului în domeniul securității și sănătății în muncă sau conducătorului locului de muncă. Simpla existență a unor ordine separate nu asigură o evidență centralizată și nu permite identificarea rapidă a tuturor instrucțiunilor aflate în vigoare, a versiunilor acestora și a actelor prin care au fost aprobate, modificate, înlocuite sau abrogate. În aceste condiții, considerăm că eliminarea registrului nu reprezintă doar simplificarea unei formalități administrative, ci înlăturarea unui instrument important de control intern și de asigurare a trasabilității documentelor care au legătură directă cu instruirea și securitatea lucrătorilor.	
	4. La pct. 26., ce se referă la abrogarea Hotărârii Guvernului nr.1335/2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la evaluarea condițiilor de muncă la locurile de muncă și	Nu se acceptă. Conform principiilor conținute de legislația în domeniul securității și sănătății în muncă, politica statului trebuie să fie îndreptată spre activitățile

	modul de aplicare a listelor ramurale de lucrări pentru care pot fi stabilite sporuri de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile, ne expunem categoric împotriva. Considerăm că abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1335/2002 reprezintă unul dintre cele mai sensibile aspecte din perspectiva protecției salariaților și a securității și sănătății în muncă din proiectul vizat mai sus. Această hotărâre are menirea de a pune în aplicare prevederile ar. 15 din Legea salarizării nr. 847/2002, asigurând mecanismul de constatare a gradului de nocivitate pentru a stabili mărimea sporului de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile. Abrogarea integrală a Hotărârii Guvernului nr.1335/2002, fără instituirea unui mecanism normativ alternativ care să reglementeze evaluarea condițiilor de muncă și stabilirea sporurilor de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile, conduce la dispariția singurului mecanism normativ care stabilește criteriile de evaluare a condițiilor de muncă, metodologia de apreciere a factorilor nocivi și periculoși, modul de aplicare a listelor ramurale, fundamentarea acordării sporurilor pentru munca în condiții nefavorabile.	de prevenire și protecție împotriva factorilor de risc și crearea unui mediu de muncă favorabil, nu spre tolerarea muncii în condiții vătămătoare cu achitarea ulterioară a plăților compensatorii. Hotărârea Guvernului nr.1335/2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la evaluarea condițiilor de muncă la locurile de muncă și modul de aplicare a listelor ramurale de lucrări pentru care pot fi stabilite sporuri de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile contravine principiilor SSM.
--	---	--

	În practică, Hotărârea nr.1335/2002 reprezintă baza pentru negocierea sporurilor pentru condiții nefavorabile și compensațiilor prevăzute în convențiile colective și contractele colective de muncă. Abrogarea acesteia va crea incertitudine juridică și va îngreuna negocierea colectivă. În final reiterăm necesitatea revizuirii dispozițiilor care diminuează drepturile salariaților și solicităm reluarea procesului de consultare a proiectului în cadrul dialogului social instituționalizat.	
10.Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale <i>(demersul nr. 21-3992 din 15.07.2026).</i>	I. Referitor la pct.2 din proiectul hotărârii, prin care se operează modificări la Hotărârea Guvernului nr.854/2006 cu privire la Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, considerăm judicios reexaminarea oportunității includerii acestora. Ori, cea mai mare parte a aspectelor privind reglementarea transportului de persoane este stabilită în prezent prin Codul transporturilor rutiere nr.150/2014, în raport cu care hotărârea menționată (nr.854/2006) are o aplicabilitate limitată. În acest context, modificările propuse nu produc efecte asupra proceselor operaționale ale operatorilor de transport, iar alinierea integrală a Hotărârii Guvernului nr.854/2006 la prevederile	Se acceptă. Se iau în considerație obiecțiile și recomandările propuse de ANTA în avizul nr.02/1-1-3702 din 15.07.2026. Susținem necesitatea ajustării plenare a întregului Regulament la CTR, ceea ce trebuia realizat în anii precedenți. Însă obiectivul proiectului propus ține nemijlocit de realizarea obligațiilor din Planul de creștere economică, ori în cazul dat, permisul de rută este prezentat în HG nr.845/2006 ca un act permisiv distinct, ca și regim juridic și formularele corespunzătoare, spre deosebire de alte acte care sunt doar menționate.

	Codului transporturilor rutiere ar presupune un volum semnificativ (mult mai mare) de ajustări. Prin urmare, considerăm oportun ca aceste modificări să constituie obiectul unui proiect de hotărâre distinct, care să asigure o corelare coerentă și completă cu cadrul normativ în vigoare. În acest sens, se anexează avizul Agenției Naționale Transport Auto nr.02/1-1-3702 din 15.07.2026, prin care se semnalează mai multe aspecte privind actualizarea cadrului normativ subsecvent la prevederile Codului transporturilor rutiere.	
	II. La pct.30–34 din proiectul hotărârii (dispoziții aferente abrogării Hotărârii Guvernului nr.88/2014 și eliminării plăcilor cu numărul de înmatriculare cu fond de culoare galbenă) atragem atenția asupra faptului că, aceste puncte (30-34) sunt conexe prevederilor pct.28 (abrogarea Hotărârii Guvernului nr.88/2014) și, prin natura lor juridică, constituie dispoziții tranzitorii, întrucât reglementează exclusiv trecerea de la plăcile cu fond galben la plăcile cu fond alb. În consecință, acestea urmează a fi structurate ca dispoziții tranzitorii într-un punct unic.	Se ia act.
	Totodată menționăm că, mecanismul propus la pct.30–34 presupune un efort suplimentar din partea mediului de afaceri,	Se comentează. Proiectul a fost preliminar consultat cu Asociația Patronală a

	precum și costuri din partea Agenției Servicii Publice (confeccionarea și eliberarea plăcilor noi – pct.30, distrugerea semifabricatelor cu reflectarea cheltuielilor în evidența contabilă – pct.33), aspecte care nu sunt cuantificate în nota de fundamentare a proiectului. De asemenea, nu sunt prezentate informații referitoare la numărul de unități de transport care dețin, la data elaborării proiectului, numere de înmatriculare cu fond de culoare galbenă. Întrucât eliminarea plăcilor galbene reprezintă o măsură inițiată de stat, riscul și sarcina tranziției nu trebuie transferate operatorilor, iar măsura de interzicere a circulației cu numerele de înmatriculare cu fond galben urmează a fi analizată detaliat. Prin urmare se impune, completarea corespunzătoare a analizei de impact, în conformitate cu prevederile Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative. Astfel, în lipsa estimării numărului de unități afectate și a costurilor de tranziție, proporționalitatea termenului de 3 luni prevăzut la pct.31 și 34 urmează a fi revizuit. Având în vedere aspectele evocate supra, propunerea urmează a fi consultată, inclusiv cu asociațiile patronale din domeniul transporturilor rutiere, pentru a se	Operatorilor de Transport Auto, fiind efectuată analiza preliminară a costurilor pentru agenții economici de a asigura trecerea la plăcuțe albe, acestea fiind net inferioare cu cele de procurare a plăcuțelor galbene și costul păstrării la ASP a plăcuțelor albe. În același timp a fost convenit și termenul de 3 luni, atât cu ASP, cât și cu Asociația de transportatori.
--	---	---

	obține opinia acestora asupra modificărilor propuse și asupra modului de implementare.	
	III. Suplimentar, în procesul de implementare a prevederilor art.64 din Codul transporturilor rutiere nr.150/2014, în partea ce ține de structura biletului, au fost identificate unele aspecte tehnice care necesită a fi ajustate în Hotărârea Guvernului nr.141/2019 cu privire la aplicarea echipamentelor de casă și de control la efectuarea decontărilor. În acest context, vom aprecia înalt completarea proiectului de hotărâre, cu un punct suplimentar, cu următorul cuprins: Regulamentul cu privire la Registrul unic al echipamentelor de casă și de control, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.141/2019 cu privire la aplicarea echipamentelor de casă și de control la efectuarea decontărilor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2019, nr.94-99, art.191), se modifică după cum urmează: 1. la punctul 25 subpunctul 6): 1.1. litera d), în final, se completează cu sintagma „(opțional)”; 1.2. litera h), în final, se completează cu sintagma „(opțional)”. Argumentare: Modificările sunt necesare întrucât, ca urmare a implementării prevederilor hotărârii, s-a constatat că, în	Se acceptă.

	cadrul vânzării prealabile a biletelor, operatorii de transport sunt în imposibilitate de a indica numărul de înmatriculare al unității de transport. În ceea ce privește numărul locului, art.63 alin.(2) din Codul transporturilor rutiere nr.150/2014 stabilește că, la efectuarea transportului rutier contra cost de persoane în trafic național pe o distanță mai mică sau egală cu 50 km, se admite transportarea persoanelor fără depășirea capacității maxime de îmbarcare prevăzute de reglementările tehnice aprobate, în timp ce pe distanțe mai mari de 50 km sau în trafic internațional transportarea se admite doar pe scaune. Prin urmare, în cazul rutelor de până la 50 km, în unele situații operatorii de transport sunt în imposibilitate de a indica numărul locului. Neincluderea acestor informații în bonul de casă poate conduce la invalidarea biletului de călătorie. Modificările urmează, de asemenea, să stimuleze digitalizarea domeniului și implementarea biletului electronic. De asemenea, măsura corespunde pe deplin obiectivului însuși al proiectului eliminarea reglementărilor excesive și nejustificate și susținerea digitalizării, încadrându-se astfel în obiectul și scopul acestuia.	
--	--	--

	IV. În final, Vă informăm că, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale a recepționat avizul Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică nr.4644/26 din 07.07.2026, cu propuneri importante și relevante obiectului de reglementare al prezentului proiect, dar care țin de politicile publice din domeniul protecției civile și de apărare împotriva incendiilor, promovate de Ministerul Afacerilor Interne, potrivit pct.6 subpct.5) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.693/2017, fapt pentru care acesta se remite anexat.	
11. Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică <i>(demersul nr. 4644/26 din 07.07.2026)</i>	Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 960/2016, în redactarea actuală, nu mai pot produce efecte juridice, întrucât acestea fac trimitere la Avizul de apărare împotriva incendiilor și de stingere a incendiilor la desfășurarea unor genuri de activitate, act permisiv care a fost exclus din Nomenclatorul actelor permissive eliberate de către autoritățile emitente persoanelor fizice și persoanelor juridice pentru practicarea activității de întreprinzător, aprobat prin Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.	
	În consecință, în prezent nu există temei legal pentru solicitarea, emiterea sau	

	deținerea unui asemenea act permisiv, iar organul supravegherii de stat a măsurilor contra incendiilor nu mai exercită atribuții privind autorizarea desfășurării genurilor respective de activitate prin emiterea avizului menționat.	
	Mentținerea unor norme care fac trimitere la un act permisiv eliminat din legislație contravine principiilor clarității, previzibilității și securității juridice și nu corespunde cerințelor de calitate a actului normativ stabilite de Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Actele normative trebuie să conțină norme juridice aplicabile, clare și susceptibile de executare, iar nu dispoziții care trimit la instituții juridice inexistente sau lipsite de efect juridic. Adițional, propunerile formulate la pct. 9.1.3 nu sunt suficient fundamentate sub aspect normativ. Nu rezultă care este rolul juridic al Nomenclatorului după modificările propuse, în condițiile în care acesta devine doar o enumerare a obiectivelor, fără a stabili efectele juridice ale includerii acestora. De asemenea, utilizarea sintagmei „dacă este cazul” nu este însoțită de criterii obiective de aplicare, fapt ce poate genera interpretări diferite și practici neuniforme în activitatea de control. Or, procedura de planificare a	Se acceptă. Hotărârea nr.960/2016 se propune spre abrogare.

	controalelor de stat este reglementată expres prin Hotărârea Guvernului nr. 781/2018 privind aprobarea Metodologiei controlului de stat asupra activității de întreprinzător în baza analizei riscurilor, aferent domeniilor de competență ale Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică.	
	Instituirea unor formulări generale, fără delimitarea expresă a condițiilor de aplicare, riscă să creeze paralelisme normative și incertitudine juridică. În acest context, se consideră oportună fie abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 960/2016, fie revizuirea substanțială a acesteia, astfel încât conținutul actului să fie armonizat cu legislația în vigoare și să respecte cerințele prevăzute de art. 4 din Legea nr. 100/2017 privind caracterul actului normativ, precum și principiile legalității, coerenței și previzibilității reglementării.	Se acceptă. Hotărârea nr. 960/2016 se abrogă în totalitate.
	La pct. 10 din proiect la subpct. 10.1.1, 10.1.2, 10.1.3 și 10.1.4 se acceptă modificările propuse la pct. 664, 670, 704 și 711 din Hotărârea Guvernului nr. 552/2017 pentru aprobarea Cerințelor minime de securitate privind exploatarea sistemelor de distribuție a gazelor combustibile.	Se ia act.
	Supletiv, se propune ca sintagma „Organul supravegherii de stat a măsurilor contra incendiilor” să fie substituită cu sintagma „Inspectoratul General pentru	Nu se acceptă. Astfel de modificări nu țin de obiectivul proiectului, dar și necesită a fi realizate numai după aprobarea

	Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne”. Propunerea este determinată de necesitatea corelării proiectului cu modificările promovate prin proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (Legea nr. 267/1994 privind apărarea împotriva incendiilor și Legea nr. 271/1994 cu privire la protecția civilă), număr unic 578/MAI/2026, aflat în procedură de avizare, potrivit căruia, la art. 33 alin. (6) din Legea nr. 267/1994, sintagma „organul supravegherii de stat a măsurilor contra incendiilor” urmează a fi substituită cu sintagma „Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne”.	proiectului de lege, în caz contrar riscă să fie realizate în lipsa unui temei juridic necesar.
	În scopul asigurării unității terminologiei juridice și al evitării unor neconcordanțe între actele normative, se impune reflectarea acestei modificări și în proiectul examinat. Ținând cont de observațiile expuse, precum și de necesitatea asigurării conformității proiectului cu legislația în vigoare și cu regulile de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 100/2017, Inspectoratul consideră că proiectul necesită revizuire.	Se ia act.
	În consecință, Inspectoratul nu avizează proiectul de hotărâre privind modificarea și abrogarea unor hotărâri ale	

	Guvernului (privind eliminarea reglementărilor excesive în sectorul privat și optimizarea sistemului de acte permise), număr unic 684/MDED/2026, până la examinarea și valorificarea observațiilor și propunerilor formulate în prezentul aviz.	
12. Agenția Națională Transport Auto <i>(demersul nr. 02/1-1-3702 din 15.07.2026)</i>	1. La pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 854/2006, se modifică după cum urmează:	
	1.1. textul „să dețină licență pentru transportul auto de pasageri în folos public,” se substituie cu textul „să se notifice în Registrul operatorilor de transport rutier,”;	Se acceptă.
	1.2. textul „Documentele care atestă întrunirea acestor condiții sînt specificate în punctul 6 al prezentului Regulament.” se exclude. Motivare: Modificarea propusă este necesară pentru corelarea Hotărârii Guvernului nr. 854/2006 cu terminologia și instituțiile juridice reglementate de Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014. Acesta utilizează noțiunea de „autorizație de transport rutier de persoane prin servicii regulate” ca act permisiv pentru efectuarea	Se acceptă.

	transportului rutier de persoane prin servicii regulate, iar sintagma „licență pentru transportul auto de pasageri în folos public” nu mai corespunde cadrului normativ în vigoare. Modificarea de la pct. 1.2. este una de corelare normativă. În redacția propusă prin proiect, punctul 6 este reformulat integral și nu mai cuprinde documentele care atestă întrunirea condițiilor pentru admiterea mijloacelor de transport la transportul pasagerilor. În aceste condiții, menținerea textului „Documentele care atestă întrunirea acestor condiții sunt specificate în punctul 6 al prezentului Regulament.” creează o trimitere la un conținut care nu mai există, afectând coerența și claritatea actului normativ.	
	2. La pct. 22 lit. b) din hotărâre, cuvântul „licenței”, se substituie cu cuvântul „autorizației”. Motivare: Modificarea propusă este determinată de necesitatea corelării prevederilor Hotărârii Guvernului cu terminologia utilizată în Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014. Substituirea cuvântului „licenței” cu cuvântul „autorizației” asigură concordanța cu cadrul normativ primar și utilizarea unei terminologii unitare în reglementarea domeniului transportului rutier.	Se acceptă.

	3. La pct. 43 din hotărâre, textul „indicate la punctul 6 al prezentului Regulament, precum și: a) proiectul orarului de circulație pe rută respectiv. Orarul de circulație trebuie să prevadă explicit localitățile în care sînt prevăzute staționări și amplasarea acestora, distanțele, durata de staționare, orele de plecare, punctele de trecere a frontierei de stat și țările de tranzit; b) schema rutei pe care va fi executată cursa, cu evidențierea punctelor de trecere a frontierei de stat.” se substituie cu textul „prevăzute la art. 39 alin. (7) din Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014”. Motivare: Ca urmare a reformulării pct. 6 din hotărâre, prin prezentul proiect, acesta nu mai conține dispozițiile la care face trimitere pct. 43. În consecință, referința la pct. 6 devine lipsită de obiect și nu mai corespunde conținutului normei la care se face trimitere. În vederea asigurării clarității și aplicării corecte a dispozițiilor Regulamentului, se propune înlocuirea acestei trimiteri cu o referire la documentele prevăzute de Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014.	Se acceptă.
	4. La pct. 53 din hotărâre, textul „care corespund cerințelor în vigoare și dispun de documentele stipulate în punctul 6 al prezentului Regulament” se substituie cu	Se acceptă.

	textul „care întrunesc cerințele prevăzute de Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014.”. Motivare: Modificarea propusă este determinată de necesitatea corelării prevederilor Regulamentului cu redacția nouă a pct. 6 și cu dispozițiile Codului transporturilor rutiere.	
	5. La pct. 7 din anexa 3 la Regulamentul transporturilor rutiere auto de călători și bagaje, textul „cu cel puțin 10 zile înainte de data desfășurării concursului” se substituie cu textul „cu 7 zile până la ședința publică de atribuire”. Motivare: Modificarea propusă este determinată de necesitatea corelării prevederilor Regulamentului cu dispozițiile art. 37 alin. (8) din Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014, care stabilește că cererea și documentele aferente se depun cu 7 zile până la ședința publică de atribuire.	Se acceptă.
	6. La pct. 7 din anexa 3 la Regulamentul transporturilor rutiere auto de călători și bagaje, textul „documentele indicate la punctul 6 al Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje” se exclude. Motivare: Modificarea este determinată de reformularea punctului 6 al Regulamentului, care nu mai reglementează documentele necesare pentru desfășurarea activității de transport rutier. În aceste	Se acceptă.

	condiții, trimiterea din punctul 7 la „documentele indicate la punctul 6” își pierde relevanța. Totodată, se constată o vădită neconcordanță a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 854/2006 raportat la normele din Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014, survenită ca urmare a modificărilor conceptuale operate ulterior în actul legislativ. În temeiul principiului corelării actelor normative și în scopul asigurării clarității și pre juridice, se relevă caracterul depășit al actualului cadru de reglementare. Prin urmare, în vederea asigurării coerenței legislative, se impune fie revizuirea de ansamblu a Hotărârii Guvernului nr. 854/2006, fie abrogarea acesteia și elaborarea unui nou proiect de hotărâre în vederea aprobării unui alt regulament, care să asigure aplicarea uniformă a legii și a exclude riscul unor interpretări contradictorii în domeniul transporturilor rutiere.	
		Se ia act.
13. Ministerul Justiției (demersul nr. 04/2-8135 din 20.07.2026)	La etapa avizării, Ministerul Justiției, în limita competențelor funcționale, se va expune asupra oportunității modificărilor propuse la pct. 3 din proiectul hotărârii, prin care se modifică Regulamentul de aplicare a apostilei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 163/2007.	Se acceptă. Propunerea expusă la pct. 3. de modificare a Regulamentului de aplicare a apostilei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 163/2007 a fost exclusă din proiect.

	La etapa efectuării expertizei juridice, în temeiul art. 37 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, vor fi expuse obiecțiile și propunerile privind respectarea standardelor în domeniul drepturilor omului, precum și a normelor de tehnică legislativă.	
	În context, semnalăm că completarea Regulamentului de aplicare a apostilei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 163/2007, cu pct. 331, conform căruia: „331. Actele oficiale emise de autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene și prezentate pe teritoriul Republicii Moldova sunt acceptate fără solicitarea procedurii supralegalizării. În cazul în care actele respective sunt apostilate conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine din 5 octombrie 1961, autoritățile publice, instituțiile publice și alte entități care prestează servicii publice nu vor solicita formalități suplimentare de supralegalizare.”, ridică mai multe probleme de conformitate cu cadrul juridic internațional, cadrul normativ superior și nu poate fi susținută din următoarele considerente. 1. Sub aspectul neconcordanței cu cadrul juridic internațional, menționăm că Republica Moldova este parte la Convenția	

	de la Haga din 5 octombrie 1961 cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine (a se vedea Legea nr. 42/2006 pentru aderarea la Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine), care stabilește un mecanism uniform de certificare a autenticității actelor oficiale prin apostilă. Convenția enunțată nu operează o distincție între documentele provenite din state membre ale Uniunii Europene și cele provenite din alte state contractante. Prin urmare, instituirea unilaterală, printr-o hotărâre de Guvern, a unui regim preferențial exclusiv pentru documentele provenite din statele membre ale Uniunii Europene nu rezultă din obligațiile asumate prin Convenție, creează un tratament juridic diferențiat între documente provenite din state aflate într-o situație juridică similară (toate fiind state contractante la Convenție), precum și nu este explicată prin existența unui acord bilateral sau multilateral care să justifice această derogare. 2. Regimul circulației actelor oficiale străine este reglementat prin acte normative care transpun obligațiile internaționale ale Republicii Moldova și stabilesc condițiile de recunoaștere a autenticității documentelor. Modificarea unui	
--	---	--

	regulament aprobat prin hotărâre de Guvern nu poate introduce reguli care modifică în substanță regimul juridic instituit prin tratate internaționale sau prin acte normative de nivel superior, fără existența unui temei legal expres. În lipsa unei intervenții legislative corespunzătoare la nivelul actului normativ superior, există riscul depășirii limitelor competenței regulamentare a Guvernului. 3. Totodată, se constată caracterul disproporționat al derogării, întrucât norma instituie o excepție generală pentru toate actele oficiale provenite din statele membre ale Uniunii Europene, fără a demonstra existența unei necesități obiective care să justifice un asemenea tratament diferențiat. În context, se atestă că nota de fundamentare nu explică existența unor dificultăți sistemice generate de procedura actuală, numărul cazurilor în care supralegalizarea constituie o povară administrativă, impactul asupra securității circuitului juridic, mecanismele compensatorii care vor substitui controlul formal realizat prin apostilare sau supralegalizare. În lipsa unei asemenea fundamentări, derogarea apare ca fiind insuficient justificată și poate afecta echilibrul dintre obiectivul facilitării circulației documentelor și necesitatea	
--	---	--

	prevenirii utilizării documentelor false sau alterate. 4. Sub aspect redacțional, remarcăm că nu este definită noțiunea de „acceptate”, respectiv nu rezultă dacă se are în vedere doar eliminarea cerinței supralegalizării sau și obligația autorităților de a recunoaște autenticitatea și efectele juridice ale documentului. Astfel, nu este clar dacă excepția vizează toate categoriile de acte oficiale sau doar anumite tipuri de documente. Mai mult, norma nu precizează raportul dintre această derogare și alte cerințe legale privind traducerea, verificarea autenticității sau verificarea competenței autorității emitente. Potrivit principiului securității juridice, consacrat de jurisprudența Curții Constituționale și de art. 23 din Constituție, normele trebuie formulate suficient de clar și previzibil pentru a permite destinatarilor să își adapteze conduita și autorităților să le aplice în mod uniform. În forma propusă, dispoziția poate genera interpretări divergente. 5. Cu referire la al doilea alineat, potrivit căruia „În cazul în care actele respective sunt apostilate [...], autoritățile [...] nu vor solicita formalități suplimentare de supralegalizare.”, remarcăm că acesta repetă o regulă care rezultă deja din	
--	--	--

prevederile Convenției de la Haga, conform căroră actele apostilate nu sunt supuse supralegalizării.

Totodată, alineatul vizat poate genera confuzie în raport cu primul alineat. Dacă primul alineat elimină complet necesitatea apostilării pentru actele provenite din statele membre ale Uniunii Europene, atunci al doilea alineat reglementează ipoteza în care documentul este totuși apostilat. Nu rezultă însă dacă apostilarea rămâne opțională, recomandată sau lipsită de relevanță juridică.

6. Complementar, se atestă lipsa corelării cu mecanismele de verificare a autenticității documentelor, deoarece apostila și supralegalizarea nu certifică conținutul documentului, ci autenticitatea semnăturii, calității în care a acționat semnatarul, sigiliului sau ștampilei aplicate.

Eliminarea acestor formalități presupune existența unor mecanisme alternative de verificare.

Astfel, proiectul nu indică cum vor verifica autoritățile moldovenești autenticitatea documentelor, dacă vor utiliza platforme europene de verificare electronică, dacă toate statele membre ale Uniunii Europene oferă asemenea instrumente, care este procedura aplicabilă

	în cazul existenței unor suspiciuni privind autenticitatea documentului. În lipsa acestor mecanisme, norma poate genera dificultăți practice și riscuri sporite privind utilizarea documentelor falsificate. 7. Pe lângă cele evocate, semnalăm că nota de fundamentare nu conține o analiză privind impactul asupra autorităților care verifică autenticitatea documentelor, impactul asupra autorităților competente în domeniul stării civile, notarilor, instanțelor și organelor de înregistrare, eventualele costuri administrative generate de necesitatea dezvoltării unor mecanisme alternative de verificare, riscurile privind fraudele documentare. În lipsa unei asemenea evaluări, nu poate fi demonstrată proporționalitatea măsurii. În concluzie, norma propusă necesită a fi reconsiderată, întrucât este formulată într-o manieră insuficient de clară și previzibilă, instituie o derogare generală fără o justificare obiectivă și fără demonstrarea caracterului proporțional al măsurii, nu este suficient corelată cu cadrul juridic internațional și cu actele normative de nivel superior care reglementează circulația actelor oficiale străine, nu stabilește mecanisme alternative de	
--	---	--

	verificare a autenticității documentelor după eliminarea formalităților de supralegalizare sau apostilare, conține dispoziții redundante și potențial contradictorii privind raportul dintre acceptarea fără supralegalizare și aplicarea apostilei, nu este însoțită de o fundamentare adecvată privind impactul juridic și administrativ al soluției propuse.	
14. Grupul de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător (demersul nr. 38-78-8518 din 22.07.2026)	Proiectul de act normativ și nota de fundamentare se susține. Totodată, la pct. 1 din proiect proiectul propune modificarea termenului de valabilitate a autorizației pentru tăierile în fondul forestier și vegetația forestieră din afara fondului forestier, prin înlocuirea termenului fix de un an cu o valabilitate pe durata realizării lucrărilor sau proiectului. Însă potrivit Nomenclatorului actelor permissive anexat la Legea nr. 160/2011, termenul de valabilitate al autorizației pentru tăierile vegetației forestiere este stabilit expres la un an. În aceste condiții, soluția propusă urmează a fi corelată cu prevederile Legii nr. 160/2011. În cazul în care se urmărește modificarea termenului de valabilitate al actului permisiv, este necesară modificarea corespunzătoare a Nomenclatorului actelor permissive.	Se comentează. Drept urmare a desfășurării ședinței de consultare publică din 10 și 14 august curent, propunerea a fost reexaminată și exclusă din proiect.

	Nota de fundamentare ar putea fi îmbunătățită prin completarea unor explicații privind impactul măsurilor propuse, inclusiv prin prezentarea unor estimări privind beneficiile pentru mediul de afaceri, în conformitate cu cerințele Metodologiei AIR.	Se ia act.
15. Ministerul Muncii și Protecției Sociale <i>(demersul nr. 07/3836 din 22.07.2026)</i>	Pct. 4 și 26 din proiect vizează direct cadrul normativ în domeniul securității și sănătății în muncă și mecanismul de protecție salarială a lucrătorilor care activează în condiții nefavorabile. Potrivit art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186/2008, Ministerul Muncii și Protecției Sociale organizează elaborarea proiectelor de acte normative în domeniu și, după consultarea patronatelor și sindicatelor, le înaintează Guvernului spre aprobare.	
	Cadrul normativ în domeniul securității și sănătății în muncă a făcut obiectul evaluărilor tehnice realizate în procesul de screening bilateral pentru Capitolul 19 – Politica socială și ocuparea forței de muncă. În prezent, MMPS promovează transpunerea ultimei prevederi rămase privind raportarea periodică asupra aplicării directivelor SSM, prevăzută la art. 17a din Directiva 89/391/CEE.	
	În aceste condiții, modificarea sau eliminarea, în scop de debirocratizare, a	

	unor norme care fac parte din cadrul național de transpunere, fără un tabel de concordanță, o evaluare a compatibilității cu acquis-ul UE și consultarea partenerilor sociali, comportă riscul de nealinieră sau de regres față de nivelul de aliniere deja evaluat. Asemenea intervenții pot afecta concluziile evaluărilor deja realizate, pot genera necesitatea unei reevaluări din partea Comisiei Europene și pot influența negativ îndeplinirea angajamentelor necesare pentru avansarea și, în ultimă instanță, închiderea negocierilor aferente Capitolului 19.	
	Prin urmare, MMPS susține obiectivul general al proiectului, dar solicită excluderea pct. 4 și 26 și examinarea separată a acestor intervenții, prin proiecte promovate de MMPS după evaluarea compatibilității cu acquis-ul UE și consultarea sindicatelor și patronatelor.	
	1. La punctul 4:	
	1.1. În textul punctului 4 sintagma „anexa nr. 1” se exclude.	
	1.2. La subpunctul 4.1 din proiectul de hotărâre, punctul 2 se propune revizuirea noțiunii de „personal neelectrotehnic”. Aceasta trebuie corelată cu terminologia și clasificarea riscurilor utilizate în Normele de securitate la exploatarea instalațiilor electrice, aprobate prin Hotărârea	Se acceptă.

	Consiliului de Administrație al ANRE nr. 823/2025 (publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 651–655 din 30 decembrie 2025, art. 1153). Cerințele de instruire trebuie diferențiate în funcție de natura activității și de expunerea reală la risc electric, fără a supune utilizatorii echipamentelor electrice obișnuite aceluiași cerințe ca personalul care desfășoară lucrări asupra instalațiilor electrice.	
	1.3. La subpunctul 4.2. din proiectul de hotărâre, punctul 6 alineatul 1) va avea următorul cuprins: „1) va desemna unul sau mai mulți lucrători/specialiști, angajați în baza unui contract individual de muncă, conform punctelor 10-14 din Regulament;”. Propunerea este justificată de necesitatea asigurării conformității cu prevederile articolului 11 din Legea nr. 186/2008 securității și sănătății în muncă. Totodată, este important a menționa că art. 7 din Directiva 89/391/CEE acordă prioritate organizării interne a activităților de protecție și prevenire, prin resursele proprii ale angajatorului, iar serviciile externe intervin dacă nu există personal competent în unitate pentru îndeplinirea acestor atribuții. La alin. 3) expresia „concomitent sau alternativ” nu trebuie să confere angajatorului o libertate	Se ia act.

	necondiționată de a substitui organizarea internă printr-un serviciu extern. Recurgerea la servicii externe este subsidiară desemnării unor lucrători competenți din cadrul unității și poate interveni atunci când competențele interne sunt insuficiente. În conformitate cu art. 9 alin. (2) din Legea nr. 186 securității și sănătății în muncă contractarea unui serviciu extern nu exonerează angajatorul de responsabilitatea sa pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor.	
	1.4. La subpunctul 4.3 din proiectul de hotărâre, punctul 91 va avea următorul cuprins: „91. „În cazurile în care se impun acțiuni speciale pentru realizarea măsurilor de prevenire a riscurilor profesionale pentru zonele cu risc profesional sporit și specific, realizarea acestor măsuri și organizarea activităților de protecție a lucrătorilor se va efectua conform prevederilor actelor normative naționale sau ramurale. În cazul lipsei unor acte normativ-tehnice naționale sau ramurale relevante zonelor cu risc profesional sporit și specific, angajatorul adoptă și aplică acte de securitate și sănătate în muncă interne. Actele normativ-tehnice ramurale și actele interne ale angajatorului nu pot stabili un nivel de protecție inferior celui prevăzut de legislația națională în	Se acceptă.

	domeniul securității și sănătății în muncă.” Propunerea este justificată de prevederile articolului 10 din Legea nr. 186/2008 securității și sănătății în muncă.	
	1.5. La subpunctul 4.4., pct. 38, subpunctul 1) lit. a), sintagma „act confirmativ de finalizare a învățământului general” este neclară și nu permite identificarea nivelului minim de studii solicitat pentru admiterea la cursurile de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă. Totodată, nivelul general de studii nu constituie, în sine, o garanție suficientă a competenței în domeniul securității și sănătății în muncă. Cerințele trebuie stabilite în funcție de responsabilitățile exercitate, complexitatea activităților și nivelul de risc, cu accent pe absolvirea instruirii, verificarea efectivă a cunoștințelor și demonstrarea competențelor necesare. Pentru lucrătorii desemnați, serviciile interne și activitățile cu risc sporit pot fi stabilite condiții superioare de pregătire.	Nu se acceptă. Având în vedere reformele în sistemul de învățământ care au avut loc începând cu 1991, nu toți cetățenii Republicii Moldova dețin studii liceale.
	1.6. La subpunctul 4.6 urmează a fi definită noțiunea de „arhivă electronică” utilizată în cuprinsul punctului 53, propus în proiect. Reglementarea trebuie să stabilească cerințele minime aplicabile păstrării electronice: identificarea persoanei instruite, data și conținutul	Se acceptă.

	instruirii, rezultatul verificării cunoștințelor, identificarea formatorului, integritatea informației, protecția împotriva modificărilor neautorizate, păstrarea istoricului și posibilitatea prezentării datelor la control sau în procesul cercetării unui accident de muncă.	
	1.7. La subpunctul 4.8 alineatul propus 661 urmează a fi corelat cu prevederile Normelor de securitate la exploatarea instalațiilor electrice, aprobate prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr. 823/2025 (publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 651–655 din 30 decembrie 2025, art. 1153).	Se acceptă.
	Cerințele privind persoanele care pot realiza instruirea în materie de electrosecuritate trebuie stabilite diferențiat, în funcție de nivelul riscului. Pentru personalul care utilizează echipamente electrice obișnuite poate fi admisă instruirea de către o persoană competentă din unitate, care deține pregătirea în domeniul securității și sănătății în muncă și pregătirea specifică necesară. Pentru instalații industriale, construcții, tensiuni înalte și alte activități cu risc electric sporit trebuie menținută cerința unei calificări electrice corespunzătoare, inclusiv grupa III sau un nivel echivalent.	Nu se acceptă. Personalul cu grupa de securitate electrică I este personal neelectrotehnic, care prin definiție nu sunt expuși pericolului. Astfel, nu putem vorbi despre categorii de instalații electrice și nivelului de tensiune.

	1.8. Referitor la subpunctul 4.9 din proiectul de hotărâre, prin care în cuprinsul punctului 69 subpunctul 1) cifrele „30” se substituie cu cifrele „90”, menționăm că Directiva 89/391/CEE nu instituie un termen fix pentru repetarea instruirii lucrătorilor, ci prevede că aceasta trebuie repetată periodic, dacă este necesar, și adaptată evoluției sau modificării riscurilor. În conformitate cu art. 17 alin. (1) și alin. (2) lit. b) din Legea nr. 186/2008 securității și sănătății în muncă, angajatorul are obligația de a asigura fiecărui lucrător o instruire suficientă, adecvată, teoretică și practică în domeniul securității și sănătății în muncă, inclusiv periodic și pe măsura necesității. Această obligație are caracter preventiv și urmărește menținerea unui nivel corespunzător de cunoștințe și deprinderi privind desfășurarea activității în condiții de securitate. Obligația automată de reinstruire a lucrătorului după orice absență mai mare de 30 de zile calendaristice de muncă poate genera instruiți formale care nu sunt corelate cu riscul real. Proiectul nu prezintă argumente obiective care să demonstreze că majorarea termenului de la 30 la 90 de zile nu afectează nivelul de protecție a lucrătorilor și că aceasta este compatibilă cu principiul prevenirii riscurilor consacrat de	Se ia act.
--	---	--------------------------

	Legea nr. 186/2008 securității și sănătății în muncă și de Directiva 89/391/CEE.	
	Totodată, un termen unic nu poate acoperi în mod adecvat atât activitățile de birou, cât și activitățile cu risc sporit. În acest context, instituirea unui termen unic aplicabil tuturor activităților necesită o justificare corespunzătoare, bazată pe evaluarea riscurilor și pe impactul asupra securității și sănătății în muncă. Necesitatea reinstruirii trebuie stabilită în funcție de durata întreruperii, complexitatea și riscurile activității, modificarea echipamentelor sau proceselor de lucru, producerea unor accidente ori incidente și rezultatul verificării cunoștințelor.	
	În cadrul activităților cu risc sporit, lipsa îndelungată a lucrătorului de la muncă conduce la diminuarea sau pierderea abilităților profesionale și comportamentale care îi asigură securitatea și sănătatea în muncă. Aceasta poate constitui un risc pentru lucrătorul însuși, precum și pentru alte persoane participante în procesele de muncă. 1.9. La subpunctul 4.12 din proiectul de hotărâre, punctul 79, se susține simplificarea procedurilor administrative și eliminarea formalităților care nu contribuie în mod direct la protecția lucrătorilor, inclusiv posibilitatea renunțării la	Se acceptă.

	registru prevăzut în anexa nr. 8 și la numărul formal de înregistrare a instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă.	
	Totodată, simpla aprobare a instrucțiunilor prin ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului nu este suficientă în lipsa unor garanții privind trasabilitatea documentelor. Reglementarea trebuie să instituie obligația angajatorului de a asigura identificarea instrucțiunii, data aprobării și a intrării în vigoare, numărul sau codul versiunii, păstrarea versiunilor anterioare și protecția împotriva modificărilor neautorizate.	
	Instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă au o dublă semnificație. Pe de o parte, acestea reprezintă principalul instrument prin care lucrătorii sunt informați cu privire la riscurile profesionale specifice locului de muncă, sunt instruiți privind măsurile de prevenire și protecție și își formează deprinderi de muncă sigure. Pe de altă parte, instrucțiunile au valoare juridică, constituind unul dintre principalele mijloace prin care angajatorul demonstrează că și-a îndeplinit obligația de a asigura instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă.	
	În conformitate cu art. 13 din Legea nr. 186/2008 securității și sănătății în	

	muncă, angajatorul are obligația de a elabora instrucțiuni de securitate și sănătate în muncă pentru aplicarea actelor normative din domeniu, ținând seama de particularitățile activităților și ale locurilor de muncă din unitate. Pentru ca aceste instrucțiuni să își îndeplinească rolul probator, este necesar ca autenticitatea, integritatea și istoricul modificărilor acestora să poată fi verificate.	
	În practica cercetării accidentelor de muncă au fost constatate situații în care instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă au fost modificate ulterior producerii accidentului, în scopul evitării răspunderii angajatorului. În lipsa unui mecanism de trasabilitate, astfel de intervenții sunt dificil de identificat și verificat.	
	Prin urmare, deși simplificarea procedurilor administrative este oportună, eliminarea registrului de evidență fără instituirea unor cerințe minime privind trasabilitatea documentelor poate afecta posibilitatea identificării instrucțiunii aplicabile, a versiunii aflate în vigoare la un moment determinat și a istoricului modificărilor. Aceste elemente sunt indispensabile atât pentru demonstrarea îndeplinirii obligațiilor legale ale angajatorului în domeniul securității și sănătății în muncă, cât și pentru exercitarea	

	atribuțiilor de control și pentru cercetarea accidentelor de muncă.	
	În acest context, se susține eliminarea registrului de evidență și a numărului formal de înregistrare, cu condiția instituirii unor cerințe minime privind trasabilitatea și controlul documentelor, printr-un mecanism tehnologic neutru, care să garanteze autenticitatea, integritatea și identificarea versiunii aplicabile a instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă.	
	1.10 Prevederile subpunctului 4.13 și ale Compartimentului IV din fișa personală de instruire urmează a fi corelate cu prevederile Normelor ANRE nr. 823/2025 (publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 651–655 din 30 decembrie 2025, art. 1153), în vederea asigurării unei terminologii și a unor cerințe unitare privind instruirea și verificarea cunoștințelor în domeniul securității electrice și evitării unor reglementări neuniforme pentru aceeași activitate.	Se ia act.
	1.11. Se propune excluderea subpunctelor 4.15. și 4.16. din proiect. Considerentele sunt descrise la punctul 1.9. din prezentul Aviz.	Se acceptă.
	2. La punctul 26.	

	Articolul 139 din Codul Muncii nr. 154/2003 reglementează retribuirea muncii prestate în condiții nefavorabile. Potrivit acestui articol pentru munca prestată în condiții nefavorabile salariaților li se stabilesc sporuri de compensare în mărime unică pentru salariații de orice calificare care muncesc în condiții egale la unitatea respectivă. Mărimea concretă a sporurilor de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile se stabilește în funcție de greutate și nocivitate, în limitele negociate de partenerii sociali și aprobate prin convenția colectivă la nivel național și ramural.	Nu se acceptă. Conform principiilor conținute de legislația în domeniul securității și sănătății în muncă, politica statului trebuie să fie îndreptată spre activitățile de prevenire și protecție împotriva factorilor de risc și crearea unui mediu de muncă favorabil, nu spre tolerarea muncii în condiții vătămătoare cu achitarea ulterioară a plăților compensatorii. Hotărârea Guvernului nr.1335/2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la evaluarea condițiilor de muncă la locurile de muncă și modul de aplicare a listelor ramurale de lucrări pentru care pot fi stabilite sporuri de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile contravine principiilor SSM.
	Articolul 15 din Legea salarizării nr. 847/2002 prevede plata sporurilor de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile.	
	La momentul actual, pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 152/2004, stabilește că angajaților din unitățile cu autonomie financiară, precum și din sectorul bugetar, care prestează muncă în condiții nefavorabile li se stabilesc, în funcție de starea reală a condițiilor de	

	muncă, sporuri de compensare, conform anexei nr. 3 la hotărâre. Gradul de nocivitate este determinat în baza evaluării condițiilor de muncă efectuate conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1335/2002.	
	Totodată, sporurile de compensare se acordă numai pentru munca prestată în condiții nefavorabile și reprezintă un mecanism de protecție aplicabil în situațiile în care, deși angajatorul a implementat măsurile de prevenire și protecție prevăzute de legislația în domeniul securității și sănătății în muncă, expunerea lucrătorilor la factori nocivi sau periculoși nu poate fi eliminată ori redusă până la un nivel care să înlăture caracterul nefavorabil al condițiilor de muncă. În acest context, evaluarea condițiilor de muncă constituie elementul obiectiv care fundamentează stabilirea dreptului la sporurile de compensare.	
	Conform pct. 10 al Hotărârii Guvernului nr. 1335/2002, listele ramurale de lucrări cu condiții grele și nocive și condiții deosebit de grele și deosebit de nocive pot fi completate în modul stabilit, la propunerea unităților economice, cu lucrări suplimentare, apărute în urma implementării unor procese tehnologice noi, dacă pentru lucrările în cauză factorii nocivi ai mediului de producție nu pot fi înlăturați nici prin mijloace tehnice moderne, nici prin	

	alte metode (un exemplu în acest sens pot fi activitățile din domeniul medicinei nucleare, radioterapiei, cercetării sau industriei nucleare).	
	Se recunoaște necesitatea modernizării mecanismului actual de evaluare a condițiilor de muncă și de acordare a sporurilor, inclusiv revizuirea listelor și criteriilor învechite. Principala obligație a angajatorului trebuie să rămână eliminarea sau reducerea riscurilor la sursă, iar compensația salarială nu poate substitui măsurile de prevenire și protecție.	
	Totuși, atât timp cât expunerea reziduală la factori nocivi sau periculoși nu poate fi eliminată, lucrătorii trebuie să beneficieze de un mecanism obiectiv și aplicabil de evaluare și compensare. Abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1335/2002 poate fi realizată numai concomitent cu adoptarea unui mecanism modern de înlocuire și a unor dispoziții tranzitorii care să prevină pierderea imediată sau reducerea unilaterală a drepturilor salariale.	
	În consecință, pct. 26 se exclude din proiect, iar MMPS va elabora separat noul mecanism, după consultarea sindicatelor și patronatelor.	

	La subpunctele 4.5, 4.6, 4.7, 4.10, și 4.11 se susține utilizarea mijloacelor electronice pentru instruire și evidență, cu condiția verificării identității, parcurgerii efective a materialului și evaluării cunoștințelor. Componentele practice necesare pentru activitățile cu risc nu pot fi înlocuite exclusiv prin instruire online. Totodată, nu sunt obiecții de principiu față de păstrarea fișelor de către angajator în format fizic sau electronic și față de implicarea serviciilor interne în instruirile pe care sunt competente legal să le organizeze, cu condiția existenței unei evidențe verificabile.	Se ia act.
	La punctul 27 se susține abrogarea unor reglementări depășite privind produsele de uz fitosanitar, cu condiția demonstrării faptului că cerințele referitoare la instruirea utilizatorilor profesioniști, manipularea și depozitarea în condiții de siguranță, utilizarea echipamentului individual de protecție și protecția lucrătorilor sunt preluate integral de cadrul normativ în vigoare. În acest sens, este necesară prezentarea unei analize care să demonstreze continuitatea și caracterul complet al acestor reglementări, astfel încât abrogarea să nu genereze lacune normative și să nu afecteze nivelul de protecție a lucrătorilor.	Se ia act.

	Nota de fundamentare necesită completare și revizuire, întrucât nu examinează alternativele de reglementare, deși proiectul prevede atât eliminarea unor obligații administrative, cât și modificarea unor mecanisme existente în domeniul securității și sănătății în muncă. Totodată, impactul social este calificat drept neaplicabil, deși modificările propuse la pct. 26 pot influența mecanismul de stabilire a sporurilor pentru condiții nefavorabile de muncă, iar modificările prevăzute la pct. 4 vizează organizarea activităților de securitate și sănătate în muncă și nivelul de protecție a lucrătorilor. De asemenea, impactul asupra protecției datelor cu caracter personal este calificat drept neaplicabil, deși proiectul reglementează păstrarea în format electronic a fișelor personale de instruire, utilizarea semnăturii electronice și prelucrarea datelor generate de sistemele electronice de instruire și verificare a cunoștințelor.	Se comentează. Nota de fundamentare conține argumentare suficientă, care demonstrează necesitatea abrogării Hotărârii Guvernului nr. 1045/2005.
	În același timp, compatibilitatea cu legislația Uniunii Europene este calificată drept neaplicabilă, deși modificările propuse la pct. 4 vizează acte normative adoptate în vederea implementării Legii nr. 186/2008 a securității și sănătății în muncă, care transpune parțial Directiva 89/391/CEE privind introducerea de măsuri	

	pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă.	
	Totodată, Nota de fundamentare nu conține o analiză a impactului pe care eliminarea unor cerințe administrative îl poate avea asupra organizării activităților de securitate și sănătate în muncă, eficienței instruirii lucrătorilor, trasabilității documentelor, cercetării accidentelor de muncă și protecției drepturilor lucrătorilor.	
	De asemenea, aceasta nu justifică abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1335/2002 prin prezentarea mecanismului normativ care va asigura continuitatea reglementării evaluării condițiilor de muncă și nu descrie măsurile tranzitorii necesare pentru evitarea apariției unor lacune de reglementare.	
	În concluzie, Ministerul Muncii și Protecției Sociale reiterează susținerea obiectivului de reducere a sarcinilor administrative inutile și de modernizare a cadrului normativ. Totodată, simplificarea trebuie realizată fără crearea unor lacune semnificative în sistemul de securitate și sănătate în muncă și fără afectarea alinierii Republicii Moldova la acquis-ul Uniunii Europene.	

	Intervențiile asupra normelor deja evaluate în procesul de screening trebuie precedate de verificarea compatibilității cu acquis-ul, elaborarea tabelor de concordanță și consultarea sindicatelor și patronatelor, pentru a evita riscul de nealiniere, necesitatea unei reevaluări din partea Comisiei Europene și afectarea negocierilor aferente Capitolului 19.	
	Din aceste considerente, modificările de la pct. 4 și 26 urmează să fie excluse din prezentul proiect și promovate separat de MMPS, într-o formulă care să combine debirocratizarea cu menținerea unor garanții efective pentru securitatea, sănătatea și drepturile lucrătorilor.	
	La nivel de viziune și de politică publică, MMPS împărtășește pe deplin obiectivul debirocratizării și digitalizării cadrului de reglementare. Rezervele noastre nu privesc direcția reformei, ci modul în care aceasta este promovată: întrucât MMPS lucrează în paralel la transpunerea și alinierea normelor din acest domeniu la acquis-ul UE, intervențiile fragmentare sau necorelate pot genera paralelisme, pot crea lacune importante în sistemul de securitate și sănătate în muncă și pot pune în pericol progresele realizate în procesul de integrare europeană.	

16. Ministerul Mediului <i>(demersul nr. 13-05/2368 din 15.07.2026)</i>	Ministerul Mediului susține obiectivul reducerii sarcinilor administrative nejustificate pentru mediul de afaceri, digitalizării procedurilor, eliminării cerințelor duplicative și optimizării cadrului normativ aplicabil activității de întreprinzător, în măsura în care aceste intervenții privesc cerințe formale, procedurale, documentare, repetitive sau depășite și nu afectează nivelul de protecție a mediului. Totodată, proiectul examinat, deși este fundamentat pe obiectivul eliminării reglementărilor excesive în sectorul privat și optimizării sistemului de acte permissive, include intervenții normative care nu vizează exclusiv sarcini administrative, ci modifică regimuri juridice incidente domeniului protecției mediului, inclusiv regimul autorizațiilor pentru tăieri în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier, regimul colectării, epurării și deversării apelor uzate, mecanismele responsabilității extinse a producătorului în domeniul deșeurilor, precum și cerințele privind controlul emisiilor de compuși organici volatili. Potrivit Legii nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate, ministerele asigură realizarea politici guvernamentale în domeniile de	Nu se acceptă. Se reține că obiectivul proiectului constă în eliminarea sarcinilor administrative nejustificate și optimizarea cadrului de reglementare aplicabil activității de întreprinzător, fără diminuarea nivelului de protecție a mediului. În acest sens, proiectul nu urmărește eliminarea obligațiilor materiale de protecție a mediului, a cerințelor privind atingerea țintelor de mediu sau a competențelor autorităților de control, ci simplificarea unor proceduri administrative, eliminarea unor etape procedurale redundante, digitalizarea și eficientizarea proceselor administrative. Totodată, fiecare intervenție normativă a fost analizată distinct din perspectiva legislației speciale incidente și, în urma consultărilor și avizării, proiectul a fost revizuit și completat în vederea asigurării coerenței cu cadrul normativ din domeniul protecției mediului. În consecință, observațiile cu caracter general privind pretinsa diminuare a mecanismelor de prevenire, autorizare, monitorizare și control nu pot fi reținute, acestea nefiind confirmate de conținutul final al proiectului.
---	---	--

activitate care le sunt încredințate. În același timp, potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 305/2026, Ministerul Mediului este autoritatea publică centrală care realizează politica statului în domeniile protecției mediului, prevenirii poluării, gestionării resurselor naturale, protecției aerului, apelor, solului, subsolului, biodiversității, regnului vegetal și animal, gestionării deșeurilor, substanțelor chimice, emisiilor industriale, schimbărilor climatice și altor domenii conexe protecției mediului.

Prin urmare, competența unei autorități publice centrale de optimizare a cadrului de reglementare a activității de întreprinzător poate fundamenta eliminarea unor cerințe administrative formale, duplicative sau depășite, dar nu poate constitui temei pentru eliminarea,

diminuarea sau transformarea în simple notificări a mecanismelor materiale de prevenire, autorizare, monitorizare, verificare și control instituite prin legislația specială de mediu.

Sub aspectul tehnicii normative, potrivit Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative, actul normativ trebuie să se integreze organic în cadrul normativ în vigoare, să fie corelat cu actele normative de

	nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune și să nu contravină scopului, principiilor și dispozițiilor actului normativ de nivel superior. Astfel, propunerile de simplificare administrativă care intervin asupra unor regimuri juridice speciale de mediu trebuie corelate cu scopul și principiile legislației speciale aplicabile, astfel încât să nu fie diminuate sau lipsite de conținut mecanismele de prevenire, autorizare, monitorizare și control instituite pentru protecția mediului. Pentru delimitarea măsurilor de simplificare administrativă de cerințele materiale de protecție a mediului, Ministerul Mediului consideră necesară examinarea funcției juridice a cerinței modificate în cadrul actului normativ special. Calificarea unei cerințe drept sarcină administrativă nu poate rezulta doar din faptul că aceasta generează costuri sau obligații pentru operatorul economic. O cerință poate implica depunerea unor documente, prezentarea unor informații sau parcurgerea unei proceduri, dar, prin funcția sa juridică, poate servi verificării unui risc de mediu, prevenirii poluării, autorizării unei activități cu impact asupra mediului, trasabilității deșeurilor sau controlului atingerii ȋntelor stabilite de legislație.	
--	---	--

	Această delimitare este compatibilă inclusiv cu logica Modelului Costului Standard, utilizat pentru identificarea poverii administrative. Potrivit Ghidului de aplicare a Modelului Costului Standard, povara administrativă este legată de costurile suportate pentru prezentarea informațiilor, iar activitățile administrative vizează obținerea, păstrarea sau prezentarea informației necesare îndeplinirii unei cerințe referitoare la date. Prin urmare, obiectul simplificării administrative îl pot constitui forma, modalitatea și frecvența prezentării informațiilor, eliminarea documentelor duplicative, digitalizarea, reducerea termenelor procedurale sau integrarea unor etape administrative. În schimb, atunci când cerința modificată are ca scop verificarea îndeplinirii unor condiții materiale de protecție a mediului, aceasta nu poate fi redusă la o simplă obligație informațională. În asemenea cazuri, simplificarea poate viza modul de realizare procedurală a obligației, dar nu poate elimina obligația însăși, nu poate lipsi de conținut evaluarea autorității competente și nu poate transforma controlul preventiv de mediu într-un control formal sau exclusiv ulterior.	
--	--	--

	Reieșind din cele expuse, Ministerul Mediului formulează următoarele observații și propuneri.	
	La pct. 1 din proiect — Hotărârea Guvernului nr. 27/2004 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la autorizarea tăierilor în fondul forestier și vegetația forestieră din afara fondului forestier Modificarea propusă la pct. 3 din Regulamentul cu privire la autorizarea tăierilor în fondul forestier și vegetația forestieră din afara fondului forestier, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 27/2004, prin care se propune ca autorizația pentru tăieri să fie valabilă pe durata realizării lucrărilor/proiectului pentru care a fost emisă, atât timp cât condițiile care au stat la baza emiterii acesteia nu s-au modificat, Ministerul Mediului nu acceptă redacția propusă. Prevederea propusă nu constituie o măsură de simplificare administrativă, deoarece nu vizează forma depunerii cererii, reducerea unui document duplicativ sau eliminarea unei obligații informaționale, ci modifică durata de valabilitate a unui act permisiv cu funcție de control preventiv asupra intervențiilor în fondul forestier și în	Se acceptă. Drept urmare a desfășurării ședinței de consultare publică din 10 și 14 august, propunerea a fost reexaminată și exclusă din proiect.

	vegetația forestieră din afara fondului forestier. Legea nr. 239/2007 privind regnul vegetal stabilește regimul juridic al recoltării masei lemnoase în baza autorizației pentru tăieri, iar Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător prevede posibilitatea prelungirii actului permisiv înainte de expirarea termenului de valabilitate. Prin urmare, titularul autorizației are obligația de a monitoriza încadrarea lucrărilor în termenul stabilit, iar în cazul în care lucrările nu pot fi realizate în termen, acesta poate solicita prelungirea autorizației în condițiile legii. Termenul determinat al autorizației nu reprezintă o sarcină administrativă excesivă, ci un instrument de control administrativ care permite autorității competente să verifice actualitatea informațiilor care au stat la baza emiterii autorizației, respectarea condițiilor impuse titularului, situația reală din teren și necesitatea menținerii sau ajustării condițiilor de executare a lucrărilor. Vegetația forestieră reprezintă o resursă naturală dinamică, a cărei stare poate fi modificată în timp în funcție de condițiile climatice, întreținere, protecție, evoluția stării fitosanitare, uscarea totală	
--	---	--

sau parțială a arborilor, apariția unor dăunători, modificarea volumului de masă lemnoasă evaluat, schimbarea tipului de tratament necesar, precum și modificarea situației staționale a terenului, inclusiv prin degradare, salinizare, alunecări de teren sau alte procese naturale ori antropice.

În aceste condiții, executarea tăierilor după o perioadă îndelungată de la emiterea autorizației, fără o nouă verificare a situației din teren, poate conduce la aplicarea unei autorizații emise în baza unor date care nu mai corespund realității. O autorizație emisă pentru o anumită stare fitosanitară, un anumit volum de masă lemnoasă și un anumit tratament silvic nu poate produce efecte pe termen nedeterminat, fără reevaluarea circumstanțelor care au fundamentat emiterea acesteia.

Sintagma „atât timp cât condițiile care au stat la baza emiterii acesteia nu s-au modificat” nu este suficient de clară și previzibilă. Textul nu stabilește cine constată modificarea condițiilor, prin ce procedură, în baza căror criterii, dacă titularul are obligația de a informa autoritatea emitentă și care sunt consecințele juridice ale modificării condițiilor. O asemenea formulare poate genera interpretări neuniforme, dificultăți

	de control și litigii privind valabilitatea autorizației. Autorizarea tăierilor reprezintă o derogare de la principiul conservării vegetației și trebuie să fie justificată, limitată în timp și raportată la circumstanțele existente la momentul emiterii autorizației. Eliminarea termenului de valabilitate reduce posibilitatea reevaluării periodice a condițiilor ecologice și fitosanitare și poate diminua controlul preventiv asupra tăierilor. Prin urmare, se propune păstrarea redacției actuale a pct. 3 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 27/2004, cu menținerea termenului determinat de valabilitate al autorizației pentru tăieri. În cazul în care se urmărește simplificarea procedurii administrative, aceasta poate fi realizată prin aplicarea mecanismului de prelungire a autorizației înainte de expirare, în condițiile Legii nr. 160/2011, fără eliminarea caracterului limitat în timp al autorizației.	
	La pct. 7 din proiect — Hotărârea Guvernului nr. 950/2013 pentru aprobarea Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în	Se acceptă parțial. Cadrul normativ în vigoare nu stabilește criterii obiective în funcție de care se determină obligația instalării unei stații proprii de preepurare sau instalații

	corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale Prin care se propune completarea pct. 10 din Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950/2013, Ministerul Mediului nu acceptă includerea acestei intervenții în proiect. Regulamentul în vigoare stabilește deja obligația consumatorilor din sectoarele industriale prevăzute în anexa nr. 9 de a efectua preepurarea sau epurarea apelor uzate la stații ori instalații locale/proprie și permite utilizarea unor soluții tehnice diferite, în funcție de caracteristicile apelor uzate generate. Totodată, pct. 10¹ din Regulament reglementează situațiile în care condițiile de evacuare nu pot fi îndeplinite din punct de vedere economic sau tehnologic, prin posibilitatea încheierii unor acorduri temporare de preluare a apelor uzate supraîncărcate, cu aplicarea plăților suplimentare, numai cu condiția ca evacuarea să nu influențeze negativ rețeaua publică de canalizare și procesul de epurare al operatorului. În aceste condiții, completarea propusă este redundantă și poate crea o excepție generală, insuficient reglementată,	de preepurare și nu reglementează expres situațiile în care, din motive tehnice obiective, aceasta nu poate fi realizată. În practică există numeroase situații în care: - operatorul activează într-un centru comercial; - spațiul este închiriat; - nu există teren disponibil; - nu există posibilitatea racordării unei stații; - investiția este tehnic imposibilă sau complet disproporționată. În toate aceste cazuri, obiectivul legislației nu este existența unei stații în sine, ci respectarea parametrilor de evacuare. Dacă acești parametri pot fi atinși prin alte soluții tehnice, obligația instalării unei stații proprii nu trebuie să devină un scop în sine. Mai mult, pct. 10¹ confirmă chiar filosofia Regulamentului, deoarece admite că există situații în care soluția standard nu poate fi aplicată și permite mecanisme alternative. Prin urmare, propunerea nu elimină obligația de preepurare și nu
--	---	--

	de la obligația de preepurare sau epurare. Suplimentar, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale a inițiat elaborarea unui proiect distinct de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 950/2013, în vederea alinierii cadrului normativ secundar la legislația Uniunii Europene, corelării acestuia cu legislația primară și actualizării prevederilor din domeniul alimentării cu apă și sanitației. Prin urmare, aspectele vizate la pct. 7 urmează a fi examinate în mod sistemic în cadrul proiectului sectorial respectiv, iar pct. 7 se propune a fi exclus din proiect.	introduce o derogare generală. Ea urmărește doar stabilirea unor criterii clare și obiective pentru determinarea obligației de instalare a unei stații proprii și recunoașterea posibilității utilizării unor soluții tehnice echivalente care asigură respectarea valorilor maxime admisibile. Totodată, în vederea asigurării unei aplicări clare a normei și a alinierii acesteia la abordarea bazată pe performanță promovată de Directiva 91/271/CEE, proiectul a fost completat prin precizarea că utilizarea soluțiilor tehnice alternative este admisă doar în cazul imposibilității tehnice obiective de instalare a unei stații proprii de preepurare, constatată în baza unei documentații tehnice întocmite de un proiectant sau expert autorizat, cu condiția respectării valorilor concentrațiilor maxim admisibile (CMA) stabilite de legislație. Celelalte aspecte semnalate privind verificarea performanței instalațiilor și măsurile de remediere sunt deja reglementate de cadrul normativ aplicabil în domeniu și nu necesită completări în prezentul proiect.
--	---	---

	La pct. 8 din proiect - Hotărârea Guvernului nr. 606/2015 pentru aprobarea Regulamentului sanitar privind protecția sănătății populației și angajaților împotriva riscurilor asociate funcționării stațiilor de alimentare cu produse petroliere În partea ce ține de modificarea pct. 25 din Regulamentul sanitar privind protecția sănătății populației și angajaților împotriva riscurilor asociate funcționării stațiilor de alimentare cu produse petroliere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 606/2015, nu se acceptă în redacția propusă. Propunerea necesită corelare cu prevederile Regulamentului privind autorizarea, construcția, înregistrarea, controlul și exploatarea sistemelor individuale de colectare și epurare a apelor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 508/2024. Utilizarea noțiunii de „haznale impermeabile” poate genera interpretări neuniforme și aplicarea unui regim distinct de cel stabilit pentru bazinele vidanjabile. Totodată, norma propusă nu reglementează expres obligațiile privind înregistrarea sistemului, verificarea etanșeității, vidanjarea, evidența și transportarea apelor uzate la o stație de epurare autorizată. De asemenea, trebuie precizat că în aceste sisteme pot fi colectate exclusiv ape uzate menajere, fiind interzisă evacuarea apelor	Se acceptă. Se acceptă propunerea privind corelarea pct. 25 din Regulamentul sanitar aprobat prin HG nr. 606/2015 cu prevederile HG nr. 508/2024, inclusiv utilizarea noțiunii de „bazine vidanjabile” și aplicarea cerințelor prevăzute de aceasta privind construcția, înregistrarea, exploatarea, vidanjarea și controlul sistemelor individuale de colectare a apelor uzate. De asemenea, se precizează că în bazinele vidanjabile pot fi colectate exclusiv ape uzate menajere, fiind interzisă evacuarea apelor contaminate cu produse petroliere sau provenite de pe platformele stațiilor de alimentare cu produse petroliere. Totodată, se menține obiectivul modificării privind eliminarea coordonării prealabile cu autoritatea de sănătate publică, întrucât respectarea cerințelor aplicabile sistemelor individuale este asigurată prin mecanismele de înregistrare, exploatare și control prevăzute de HG nr. 508/2024. Condițiile privind posibilitatea utilizării sistemelor individuale nu se reproduc în norma propusă, acestea fiind deja reglementate de HG nr. 508/2024.
--	--	--

	contaminate cu produse petroliere sau provenite de pe platformele stațiilor de alimentare. Prin urmare, se propune substituirea sintagmei „haznale impermeabile” cu sintagma „bazine vidanjabile” și completarea normei cu trimiterea expresă la respectarea cerințelor stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 508/2024. Utilizarea bazinelor vidanjabile urmează să fie permisă numai în situațiile în care conectarea la un sistem public de canalizare sau aplicarea unei alte soluții tehnice de colectare și epurare a apelor uzate nu este posibilă ori nu se justifică din punct de vedere tehnic.	
--	---	--

	La pct. 12 din proiect — Hotărârea Guvernului nr. 212/2018 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice Prin care se propune modificarea Regulamentului privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 212/2018, inclusiv prin transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare în notificare, excluderea aprobării planului operațional de către Agenția de Mediu și limitarea rolului Agenției la solicitarea de clarificări sau informații suplimentare, nu se acceptă redacția în propusă. Prevederea propusă nu constituie simplificare administrativă. Deși planul operațional are formă documentară, funcția lui juridică nu este doar informațională. Acesta servește verificării capacității sistemului individual sau colectiv de a organiza colectarea, tratarea, valorificarea și reciclarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice, precum și de a atinge țintele stabilite de legislație. Regimul juridic al responsabilității extinse a producătorului este reglementat prin Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, care stabilește modalitățile de implementare a responsabilității extinse, condițiile de organizare și funcționare a sistemelor individuale și colective, precum și	Nu se acceptă. Propunerea nu urmărește eliminarea controlului exercitat de Agenția de Mediu asupra sistemelor individuale și colective și nici diminuarea cerințelor privind organizarea responsabilității extinse a producătorului. Obiectivul urmărit este delimitarea între funcția de autorizare și funcția de supraveghere ulterioară, astfel încât verificarea conformității planului operațional să nu constituie o procedură distinctă de aprobare, suplimentară procesului de autorizare, pentru sistemele colective. În prezent, Agenția de Mediu verifică deja, în cadrul procedurii de autorizare, capacitatea sistemului colectiv de a îndeplini obligațiile prevăzute de legislație, inclusiv existența infrastructurii necesare, mecanismele de colectare și tratare, resursele financiare și organizatorice, precum și documentația care fundamentează funcționarea sistemului. Ulterior, respectarea obligațiilor este monitorizată prin raportările periodice, controalele efectuate de autoritățile competente și prin mecanismele de suspendare sau
--	--	---

	principiile care guvernează aceste regimuri. Hotărârea Guvernului, ca act normativ subordonat legii, nu poate modifica natura juridică a mecanismului de autorizare și control instituit prin lege. Eliminarea aprobării planului operațional și transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare în simplă notificare reduc controlul preventiv al autorității competente. În lipsa unei decizii administrative de aprobare nu este determinat momentul de la care planul operațional produce efecte juridice, nu este reglementată procedura de acceptare sau respingere a planului, nu sunt stabilite consecințele juridice ale constatării neconformităților și este diminuată funcția de control preventiv exercitată de Agenția de Mediu. Prin urmare, se propune păstrarea mecanismului actual de aprobare a planului operațional și de evaluare a amplasării punctelor de colectare.	retragere a autorizației în cazul constatării neconformităților. În acest context, aprobarea formală a planului operațional nu reprezintă un act permisiv distinct și nu conferă dreptul de desfășurare a activității, acesta rezultând exclusiv din autorizația emisă în condițiile Legii nr. 209/2016 privind deșeurile. Prin urmare, eliminarea obligației de aprobare nu reduce nivelul de control administrativ, ci elimină o etapă procedurală care dublează verificările deja efectuate în cadrul autorizării și al supravegherii ulterioare. În același sens, transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare într-o obligație de notificare nu exclude competența Agenției de Mediu de a verifica respectarea cerințelor legale, de a solicita clarificări sau informații suplimentare și de a dispune măsurile prevăzute de legislație în cazul constatării unor neconformități. Controlul administrativ este astfel menținut, însă exercitat într-o manieră proporțională și orientată spre supravegherea efectivă a activității, fără
--	--	---

		instituirea unor aprobări prealabile pentru modificări care nu afectează condițiile esențiale ce au stat la baza autorizării. În același sens, transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare într-o obligație de notificare nu exclude competența Agenției de Mediu de a verifica respectarea cerințelor legale, de a solicita clarificări sau informații suplimentare și de a dispune măsurile prevăzute de lege în cazul identificării unor neconformități. Astfel, controlul administrativ este păstrat, însă acesta se exercită într-o manieră proporțională, fără instituirea unor aprobări prealabile pentru modificări care nu afectează condițiile esențiale care au stat la baza autorizării sistemului.
--	--	---

	La pct. 15 din proiect — Hotărârea Guvernului nr. 57/2019 pentru aprobarea regulamentelor sanitare privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale prin care se propune modificarea Hotărârii Guvernului nr. 57/2019 pentru aprobarea regulamentelor sanitare privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale, nu se acceptă includerea acestei intervenții în proiect. Ministerul Sănătății a inițiat elaborarea unui proiect distinct de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 57/2019. În acest context, aspectele vizate de pct. 15 urmează a fi examinate în mod sistemic în cadrul proiectului sectorial respectiv, cu participarea autorităților competente și cu analiza integrală a cadrului normativ aplicabil apelor minerale naturale. Prin urmare, se propune excluderea pct. 15 din proiect.	Se acceptă parțial. Se acceptă excluderea din proiect a modificărilor privind mecanismul de recunoaștere a apelor minerale naturale, acestea urmând a fi examinate în cadrul proiectului sectorial distinct de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 57/2019, inițiat de Ministerul Sănătății. Totodată, se menține intervenția privind pct. 14 din Regulamentul sanitar privind stabilirea condițiilor de utilizare a aluminei activate pentru eliminarea fluorurilor din apele minerale naturale și din apele de izvor, care vizează eliminarea obligației de aprobare de către Agenția Națională pentru Sănătate Publică a programului de monitorizare stabilit de producător. Modificarea respectivă are caracter punctual și urmărește eliminarea unei formalități administrative cu caracteristicile unui act permisiv, în condițiile în care supravegherea utilizării tratamentului este deja asigurată prin notificarea prealabilă a ANSP, prezentarea informațiilor și documentației relevante, precum și prin controlul de stat.
	La pct. 16 din proiect — Hotărârea Guvernului nr. 561/2020 pentru aprobarea	Nu se acceptă. Propunerea nu urmărește eliminarea controlului exercitat de

	Regulamentului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje Prin care se propune modificarea Regulamentului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2020, inclusiv prin excluderea aprobării planului operațional de către Agenția de Mediu, eliminarea aprobării anuale și limitarea rolului Agenției la solicitarea de clarificări sau informații suplimentare, Ministerul Mediului nu acceptă redacția propusă. Prevederea propusă nu constituie simplificare administrativă. Planul operațional în domeniul ambalajelor și deșeurilor de ambalaje nu are doar funcție informațională, ci servește verificării capacității sistemului individual sau colectiv de a colecta, valorifica și recicla deșeurile de ambalaje și de a atinge țintele stabilite de legislație. Hotărârea Guvernului nr. 561/2020 reglementează responsabilitatea pentru ambalajele devenite deșeuri în conformitate cu Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. Prin urmare, eliminarea aprobării planului operațional prin act normativ subordonat legii reduce controlul preventiv al Agenției de Mediu și transformă o condiție materială de conformare într-o simplă obligație de prezentare a documentației.	Agenția de Mediu asupra sistemelor individuale și colective și nici diminuarea cerințelor privind organizarea responsabilității extinse a producătorului. Obiectivul urmărit este delimitarea între funcția de autorizare și funcția de supraveghere ulterioară, astfel încât verificarea conformității planului operațional să nu constituie o procedură distinctă de aprobare, suplimentară procesului de autorizare, pentru sistemele colective. În prezent, Agenția de Mediu verifică deja, în cadrul procedurii de autorizare, capacitatea sistemului colectiv de a îndeplini obligațiile prevăzute de legislație, inclusiv existența infrastructurii necesare, mecanismele de colectare și tratare, resursele financiare și organizatorice, precum și documentația care fundamentează funcționarea sistemului. Ulterior, respectarea obligațiilor este monitorizată prin raportările periodice, controalele efectuate de autoritățile competente și prin mecanismele de suspendare sau retragere a autorizației în cazul constatării neconformităților.
--	--	---

	Totodată, proiectul conține deficiențe de tehnică legislativă, întrucât elimină aprobarea planului operațional, dar păstrează în anexele corespunzătoare noțiuni precum „obiectul planului operațional aprobat” sau „angajamentele din planul operațional aprobat”. Menținerea acestor formulări este incompatibilă cu soluția normativă propusă și generează contradicții interne. Prin urmare, se propune păstrarea mecanismului actual de aprobare a planului operațional și reexaminarea modificărilor care reduc rolul Agenției de Mediu în verificarea, aprobarea și monitorizarea planurilor operaționale.	În acest context, aprobarea formală a planului operațional nu reprezintă un act permisiv distinct și nu conferă dreptul de desfășurare a activității, acesta rezultând exclusiv din autorizația emisă în condițiile Legii nr. 209/2016 privind deșeurile. Prin urmare, eliminarea obligației de aprobare nu reduce nivelul de control administrativ, ci elimină o etapă procedurală care dublează verificările deja efectuate în cadrul autorizării și al supravegherii ulterioare. În același sens, transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare într-o obligație de notificare nu exclude competența Agenției de Mediu de a verifica respectarea cerințelor legale, de a solicita clarificări sau informații suplimentare și de a dispune măsurile prevăzute de legislație în cazul constatării unor neconformități. Controlul administrativ este astfel menținut, însă exercitat într-o manieră proporțională și orientată spre supravegherea efectivă a activității, fără instituirea unor aprobări prealabile pentru modificări care nu afectează
--	---	--

		condițiile esențiale ce au stat la baza autorizării.
	La pct. 17 din proiect — Hotărârea Guvernului nr. 586/2020 pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea bateriilor și acumulatorilor și deșeurilor de baterii și acumulatori Prin care se propune modificarea Regulamentului privind gestionarea bateriilor și acumulatorilor și deșeurilor de baterii și acumulatori, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 586/2020, inclusiv prin eliminarea aprobării planului operațional de către Agenția de Mediu, înlocuirea acesteia cu solicitarea de clarificări, notificarea amplasării punctelor de colectare și modificarea mecanismului de reacție în cazul neatingerii țintelor, nu se acceptă redacția propusă. Bateriile și acumulatorii reprezintă un flux de deșeuri cu potențial de impact asupra solului, apelor și sănătății populației. Planul operațional și controlul punctelor de colectare au funcție de garanție de mediu, deoarece permit verificarea capacității sistemului de colectare, transport, tratare și valorificare. Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 586/2020 este construit pe aplicarea responsabilității extinse a	Nu se acceptă. Propunerea nu urmărește eliminarea controlului exercitat de Agenția de Mediu asupra sistemelor individuale și colective și nici diminuarea cerințelor privind organizarea responsabilității extinse a producătorului. Obiectivul urmărit este delimitarea între funcția de autorizare și funcția de supraveghere ulterioară, astfel încât verificarea conformității planului operațional să nu constituie o procedură distinctă de aprobare, suplimentară procesului de autorizare, pentru sistemele colective. În prezent, Agenția de Mediu verifică deja, în cadrul procedurii de autorizare, capacitatea sistemului colectiv de a îndeplini obligațiile prevăzute de legislație, inclusiv existența infrastructurii necesare, mecanismele de colectare și tratare, resursele financiare și organizatorice, precum și documentația care fundamentează funcționarea sistemului. Ulterior, respectarea obligațiilor este monitorizată prin raportările periodice, controalele

	producătorului conform Legii nr. 209/2016 privind deșeurile. Sistemele colective autorizate acționează în scopul onorării responsabilităților de colectare separată și al asigurării țintelor de reciclare și valorificare. Prin urmare, eliminarea aprobării sau evaluării planului operațional și transformarea aprobării punctelor de colectare în notificare simplă diminuează controlul preventiv de mediu. Totodată, instituirea unor măsuri restrictive privind transferarea responsabilităților producătorului de la sistem individual către sistem colectiv, fără temei expres în lege și fără o procedură clară, poate depăși limitele de reglementare stabilite de Legea nr. 209/2016. Prin urmare, se propune păstrarea mecanismului actual de aprobare a planului operațional și de evaluare a amplasării punctelor de colectare.	efectuate de autoritățile competente și prin mecanismele de suspendare sau retragere a autorizației în cazul constatării neconformităților. În acest context, aprobarea formală a planului operațional nu reprezintă un act permisiv distinct și nu conferă dreptul de desfășurare a activității, acesta rezultând exclusiv din autorizația emisă în condițiile Legii nr. 209/2016 privind deșeurile. Prin urmare, eliminarea obligației de aprobare nu reduce nivelul de control administrativ, ci elimină o etapă procedurală care dublează verificările deja efectuate în cadrul autorizării și al supravegherii ulterioare. În același sens, transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare într-o obligație de notificare nu exclude competența Agenției de Mediu de a verifica respectarea cerințelor legale, de a solicita clarificări sau informații suplimentare și de a dispune măsurile prevăzute de legislație în cazul constatării unor neconformități. Controlul administrativ este astfel menținut, însă exercitat într-o manieră
--	---	---

		proporțională și orientată spre supravegherea efectivă a activității, fără instituirea unor aprobări prealabile pentru modificări care nu afectează condițiile esențiale ce au stat la baza autorizării.
	La pct. 18 din proiect — Hotărârea Guvernului nr. 587/2020 pentru aprobarea Regulamentului privind controlul emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea și distribuția benzinei de la terminale la stațiile de alimentare cu produse petroliere Prin care se propune completarea Regulamentului privind controlul emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea și distribuția benzinei de la terminale la stațiile de alimentare cu produse petroliere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 587/2020, cu pct. 16¹, Ministerul Mediului acceptă parțial completarea propusă. Ministerul Mediului poate susține reglementarea expresă a situației în care operațiunile de deschidere și verificare a cisternelor sunt efectuate de autoritățile vamale în condițiile legislației vamale, cu condiția ca această excepție să nu diminueze cerințele tehnice de limitare a emisiilor de compuși organici volatili.	Nu se acceptă. Propunerea nu urmărește instituirea unei derogări de la obligațiile privind controlul emisiilor de compuși organici volatili și nici diminuarea nivelului de protecție a mediului. Obiectivul acesteia este soluționarea unei situații practice care apare în cadrul controalelor vamale, atunci când autoritățile competente sunt obligate, în temeiul legislației vamale, să deschidă și să verifice cisternele transportatoare de benzină. În aceste situații, deschiderea cisternelor nu reprezintă o operațiune de exploatare desfășurată de operatorul economic și nici o încălcare intenționată a cerințelor Regulamentului, ci rezultă din exercitarea atribuțiilor legale ale autorităților publice. Menținerea reglementării actuale poate conduce la interpretarea că operatorul economic răspunde pentru emisii generate exclusiv

	Sintagma „măsuri rezonabile pentru limitarea emisiilor de compuși organici volatili” necesită precizare, astfel încât obligațiile aplicabile să fie clare, verificabile și opozabile. O normă care instituie o excepție de la cerințe tehnice de control al emisiilor nu poate fi formulată generic, fără a indica cerințele minime de prevenire și limitare a emisiilor, obligațiile operatorului și obligațiile autorității care efectuează verificarea. Prin urmare, se propune menținerea pct. 18 doar cu clarificarea măsurilor tehnice minime aplicabile la deschiderea și verificarea cisternelor și cu completarea Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 587/2020 cu prevederi suplimentare necesare pentru aplicarea uniformă a acestuia. În acest sens, se propune completarea pct. 2 din Regulament cu următoarele noțiuni: „container mobil – orice rezervor transportat pe cale ferată, terestră sau navigabilă, utilizat pentru transportul carburanților de la un terminal la altul sau de la un terminal la o stație de alimentare cu produse petroliere;” „instalație de depozitare – orice rezervor staționar de la un terminal utilizat pentru depozitarea carburanților.”	ca urmare a unor acțiuni dispuse de autoritățile statului, asupra cărora acesta nu are control. Observațiile formulate de Ministerul Mediului privind completarea Regulamentului cu definiții suplimentare, reglementarea recunoașterii rapoartelor de încercări, obligații noi ale operatorilor sau actualizarea atribuțiilor autorităților competente reprezintă intervenții normative distincte, care nu sunt determinate de obiectul modificării propuse și depășesc scopul prezentului proiect de simplificare administrativă. Aceste aspecte pot fi analizate în cadrul unei revizuri sectoriale a Hotărârii Guvernului nr. 587/2020, fără a condiționa adoptarea clarificării punctuale propuse prin prezentul proiect.
--	---	--

	Se propune completarea pct. 28 la final cu textul: „sau de un laborator din străinătate.” Se propune completarea Regulamentului cu pct. 28¹ cu următorul cuprins: „28¹. Rapoartele de încercări emise de organisme de evaluare a conformității din străinătate vor fi supuse procedurii de recunoaștere a conformității prevăzute la art. 31 din Legea nr. 235/2011 privind activitatea de acreditare și de evaluare a conformității.” Se propune completarea Regulamentului cu pct. 32¹ cu următorul cuprins: „32¹. Proprietarii sau administratorii terminalelor și/sau stațiilor de alimentare cu produse petroliere au obligația de a prezenta, la solicitarea inspectorilor de mediu, în cadrul controlului de stat, documentele prevăzute la pct. 32, care atestă/certifică efectuarea inspecției tehnice a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate, precum și rezultatele măsurărilor emisiilor de compuși organici volatili.” Se propune completarea Regulamentului cu pct. 32² cu următorul cuprins:	
--	---	--

	„32². În cazul efectuării lucrărilor de reutilare tehnică a instalațiilor și echipamentelor utilizate pentru depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei, proprietarii sau administratorii terminalelor și/sau stațiilor de alimentare cu produse petroliere înregistrează documentația de proiect, în conformitate cu prevederile Legii nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase.” Totodată, la pct. 38 din Regulament, se propune substituirea denumirii „Agenția pentru Supravegherea Tehnică” cu denumirea „Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică”.	
	La pct. 20 din proiect — Hotărârea Guvernului nr. 610/2022 pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea anvelopelor uzate Prin care se propune modificarea Regulamentului privind gestionarea anvelopelor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2022, inclusiv prin excluderea aprobării planului operațional de către Agenția de Mediu, înlocuirea aprobării cu examinarea, eliminarea aprobării anuale și abrogarea unor puncte privind mecanismele de verificare,	Nu se acceptă. Propunerea nu urmărește eliminarea controlului exercitat de Agenția de Mediu asupra sistemelor individuale și colective și nici diminuarea cerințelor privind organizarea responsabilității extinse a producătorului. Obiectivul urmărit este delimitarea între funcția de autorizare și funcția de supraveghere ulterioară, astfel încât verificarea conformității planului operațional să nu constituie o procedură distinctă de aprobare, suplimentară

	Ministerul Mediului nu acceptă redacția propusă. Prevederea propusă nu constituie simplificare administrativă. Planul operațional și aprobarea anuală nu au doar funcție informațională. Acestea servesc verificării implementării responsabilității extinse a producătorului, realizării ȳintelor anuale de colectare, reșapare, reutilizare, valorificare energetică și/sau reciclare. Regulamentul privind gestionarea anvelopelor uzate este aplicat în logica Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, iar derogările de la obligaȳiile de autorizare, raportare, trasabilitate și control pot fi permise doar în cazurile și condiȳiile prevăzute de lege. Eliminarea aprobării planului operațional reduce controlul preventiv al Agenȳiei de Mediu și nu instituie un mecanism juridic echivalent de verificare, acceptare sau respingere a planului. Se poate examina simplificarea formei de prezentare a planului sau digitalizarea examinării, dar nu eliminarea aprobării sau a evaluării substanȳiale de către Agenȳia de Mediu. Prin urmare, se propune păstrarea mecanismului actual de aprobare a planului operațional și a mecanismelor de verificare	procesului de autorizare, pentru sistemele colective. În prezent, Agenȳia de Mediu verifică deja, în cadrul procedurii de autorizare, capacitatea sistemului colectiv de a îndeplini obligaȳiile prevăzute de legislaȳie, inclusiv existenȳa infrastructurii necesare, mecanismele de colectare și tratare, resursele financiare și organizatorice, precum și documentaȳia care fundamentează funcȳionarea sistemului. Ulterior, respectarea obligaȳiilor este monitorizată prin raportările periodice, controalele efectuate de autorităȳile competente și prin mecanismele de suspendare sau retragere a autorizaȳiei în cazul constatării neconformităȳilor. În acest context, aprobarea formală a planului operațional nu reprezintă un act permisiv distinct și nu conferă dreptul de desfășurare a activității, acesta rezultând exclusiv din autorizaȳia emisă în condiȳiile Legii nr. 209/2016 privind deșeurile. Prin urmare, eliminarea obligaȳiei de aprobare nu reduce nivelul de control administrativ, ci elimină o etapă procedurală care dublează verificările deja efectuate în
--	---	---

	anuală prevăzute de Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2022.	cadrul autorizării și al supravegherii ulterioare. În același sens, transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare într-o obligație de notificare nu exclude competența Agenției de Mediu de a verifica respectarea cerințelor legale, de a solicita clarificări sau informații suplimentare și de a dispune măsurile prevăzute de legislație în cazul constatării unor neconformități. Controlul administrativ este astfel menținut, însă exercitat într-o manieră proporțională și orientată spre supravegherea efectivă a activității, fără instituirea unor aprobări prealabile pentru modificări care nu afectează condițiile esențiale ce au stat la baza autorizării.
	La pct. 21 din proiect — Hotărârea Guvernului nr. 731/2022 pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea uleiurilor uzate Prin care se propune modificarea Regulamentului privind gestionarea uleiurilor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 731/2022, inclusiv prin înlocuirea aprobării planului operațional cu	Nu se acceptă. Propunerea nu urmărește eliminarea controlului exercitat de Agenția de Mediu asupra sistemelor individuale și colective și nici diminuarea cerințelor privind organizarea responsabilității extinse a producătorului. Obiectivul urmărit este delimitarea între funcția de autorizare și funcția de

	posibilitatea Agenției de Mediu de a solicita clarificări, abrogarea unor puncte și instituirea consecinței transferării responsabilităților către un sistem colectiv doar dacă timp de doi ani consecutivi producătorul nu demonstrează atingerea țintelor sau nu îndeplinește condițiile care au stat la baza autorizării sistemului individual, nu se acceptă în redacția propusă. Uleiurile uzate reprezintă un flux de deșeuri cu risc sporit de poluare a solului și apelor. Cerințele privind planul operațional, verificarea anuală, trasabilitatea și reacția autorității în caz de neconformare au funcție de garanție materială de mediu. Stabilirea unei intervenții doar după doi ani consecutivi de neatingere a țintelor poate permite perpetuarea neconformării pentru un flux de deșeuri cu risc ridicat. Agenția de Mediu trebuie să poată dispune măsuri corective graduale, proporționale și efective încă din primul an de neconformare, în funcție de gravitatea încălcării. În plus, instituirea obligației de transfer al unui sistem individual către un sistem colectiv și radierea producătorului în cazul neacceptării acestei măsuri reprezintă o restrângere semnificativă a modalității de organizare a responsabilității extinse, fără	supraveghere ulterioară, astfel încât verificarea conformității planului operațional să nu constituie o procedură distinctă de aprobare, suplimentară procesului de autorizare, pentru sistemele colective. În prezent, Agenția de Mediu verifică deja, în cadrul procedurii de autorizare, capacitatea sistemului colectiv de a îndeplini obligațiile prevăzute de legislație, inclusiv existența infrastructurii necesare, mecanismele de colectare și tratare, resursele financiare și organizatorice, precum și documentația care fundamentează funcționarea sistemului. Ulterior, respectarea obligațiilor este monitorizată prin raportările periodice, controalele efectuate de autoritățile competente și prin mecanismele de suspendare sau retragere a autorizației în cazul constatării neconformităților. În acest context, aprobarea formală a planului operațional nu reprezintă un act permisiv distinct și nu conferă dreptul de desfășurare a activității, acesta rezultând exclusiv din autorizația emisă în condițiile Legii nr. 209/2016 privind deșeurile. Prin urmare,
--	--	---

	ca o asemenea măsură să fie prevăzută expres de legislația națională primară sau de directivele sectoriale transpuse. Prin urmare, se propune păstrarea mecanismului actual de aprobare a planului operațional, verificare anuală și intervenție graduală a Agenției de Mediu în caz de neconformare.	eliminarea obligației de aprobare nu reduce nivelul de control administrativ, ci elimină o etapă procedurală care dublează verificările deja efectuate în cadrul autorizării și al supravegherii ulterioare. În același sens, transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare într-o obligație de notificare nu exclude competența Agenției de Mediu de a verifica respectarea cerințelor legale, de a solicita clarificări sau informații suplimentare și de a dispune măsurile prevăzute de legislație în cazul constatării unor neconformități. Controlul administrativ este astfel menținut, însă exercitat într-o manieră proporțională și orientată spre supravegherea efectivă a activității, fără instituirea unor aprobări prealabile pentru modificări care nu afectează condițiile esențiale ce au stat la baza autorizării.
	La pct. 23 din proiect — Hotărârea Guvernului nr. 93/2023 pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea vehiculelor scoase din uz	Nu se acceptă. Propunerea nu urmărește eliminarea controlului exercitat de Agenția de Mediu asupra sistemelor

	Prin care se propune modificarea Regulamentului privind gestionarea vehiculelor scoase din uz, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2023, inclusiv prin excluderea aprobării planului operațional, transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare în notificare, eliminarea aprobării anuale și abrogarea unor puncte privind mecanismele de verificare și conformare, nu se acceptă redacția propusă. Vehiculele scoase din uz pot conține uleiuri, fluide tehnice, baterii, componente contaminate și alte deșeuri cu risc asupra solului, apelor și sănătății populației. Amplasarea punctelor de colectare și aprobarea planului operațional au funcție de prevenire și control, nu doar de comunicare administrativă. Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2023 este adoptat în temeiul Legii nr. 209/2016 privind deșeurile și reglementează un flux de deșeuri supus responsabilității extinse a producătorului. Eliminarea aprobării planului operațional și transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare în notificare simplă diminuează controlul preventiv de mediu și poate afecta trasabilitatea vehiculelor	individuale și colective și nici diminuarea cerințelor privind organizarea responsabilității extinse a producătorului. Obiectivul urmărit este delimitarea între funcția de autorizare și funcția de supraveghere ulterioară, astfel încât verificarea conformității planului operațional să nu constituie o procedură distinctă de aprobare, suplimentară procesului de autorizare, pentru sistemele colective. În prezent, Agenția de Mediu verifică deja, în cadrul procedurii de autorizare, capacitatea sistemului colectiv de a îndeplini obligațiile prevăzute de legislație, inclusiv existența infrastructurii necesare, mecanismele de colectare și tratare, resursele financiare și organizatorice, precum și documentația care fundamentează funcționarea sistemului. Ulterior, respectarea obligațiilor este monitorizată prin raportările periodice, controalele efectuate de autoritățile competente și prin mecanismele de suspendare sau retragere a autorizației în cazul constatării neconformităților. În acest context, aprobarea formală a planului operațional nu
--	--	---

	scoase din uz și a componentelor rezultate din dezmembrare. Prin urmare, se propune păstrarea mecanismului actual de aprobare a planului operațional și de evaluare a amplasării punctelor de colectare.	reprezintă un act permisiv distinct și nu conferă dreptul de desfășurare a activității, acesta rezultând exclusiv din autorizația emisă în condițiile Legii nr. 209/2016 privind deșeurile. Prin urmare, eliminarea obligației de aprobare nu reduce nivelul de control administrativ, ci elimină o etapă procedurală care dublează verificările deja efectuate în cadrul autorizării și al supravegherii ulterioare. În același sens, transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare într-o obligație de notificare nu exclude competența Agenției de Mediu de a verifica respectarea cerințelor legale, de a solicita clarificări sau informații suplimentare și de a dispune măsurile prevăzute de legislație în cazul constatării unor neconformități. Controlul administrativ este astfel menținut, însă exercitat într-o manieră proporțională și orientată spre supravegherea efectivă a activității, fără instituirea unor aprobări prealabile pentru modificări care nu afectează condițiile esențiale ce au stat la baza autorizării.
--	--	---

		În același sens, transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare într-o obligație de notificare nu exclude competența Agenției de Mediu de a verifica respectarea cerințelor legale, de a solicita clarificări sau informații suplimentare și de a dispune măsurile prevăzute de legislație în cazul constatării unor neconformități. Controlul administrativ este astfel menținut, însă exercitat într-o manieră proporțională și orientată spre supravegherea efectivă a activității, fără instituirea unor aprobări prealabile pentru modificări care nu afectează condițiile esențiale ce au stat la baza autorizării.
	La pct. 27 din proiect prin care se propune abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1045/2005 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la importul, stocarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților, Ministerul Mediului acceptă doar condiționat soluția propusă. Eliminarea unor acte permissive desuete, a paralelismelor normative sau a prevederilor intrate în conflict cu cadrul legal actual poate fi justificată, în măsura în care acestea nu mai corespund legislației	A vedea argumentarea la propunerea parvenită de la ANSA (pct.5).

	primare în vigoare. Totodată, abrogarea integrală a unui act care reglementează importul, stocarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar și fertilizanților are relevanță directă pentru protecția mediului, deoarece aceste produse pot afecta solul, apele, biodiversitatea și sănătatea populației. Legea nr. 403/2023 reglementează introducerea pe piață a produselor fitosanitare, iar Legea nr. 21/2025 reglementează punerea la dispoziție pe piață a produselor fertilizante. Cu toate acestea, pentru susținerea abrogării integrale este necesar să se demonstreze că toate cerințele materiale de mediu din Hotărârea Guvernului nr. 1045/2005 sunt preluate de cadrul normativ actual, inclusiv cele privind depozitarea, prevenirea scurgerilor, utilizarea, neutralizarea produselor neconforme sau expirate și gestionarea ambalajelor contaminate. Prin urmare, se propune completarea notei de fundamentare cu un tabel de corelare care să indice expres actele normative și articolele care preiau cerințele de mediu existente în actul propus spre abrogare. În lipsa acestei analize, abrogarea integrală a Hotărârii Guvernului nr. 1045/2005 nu poate fi susținută.	Nu se acceptă. Nota de fundamentare conține argumentare suficientă, care demonstrează necesitatea abrogării Hotărârii Guvernului nr. 1045/2005. Totodată, referitor la cerințele materiale de mediu invocate, menționăm că aspectul respectiv este reglementat prin Legea nr. 277/2018 privind
--	---	--

		substanțele chimice. Totodată, legea stabilește că autorizația pentru produsele de protecție a plantelor se eliberează conform Legii nr.403/2023 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și pentru modificarea unor acte normative. Din cele expuse, nu este oportun de a elabora un tabel de corelare. După cum este menționat în Nota de fundamentare, Hotărârea Guvernului nr. 1045/2005 conține norme contradicții cadrului legal.
17. Asociația Patronală „Camera de Comerț Americană din Moldova” (demersul nr. 105 din 29.07.2026)	Solicităm excluderea punctelor 94 și 95 din Regulamentul cu privire la promovarea etică a medicamentelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.944/2018 ARGUMENTARE Nu considerăm oportun, la acest moment, realizarea intervențiilor pe marginea Regulamentului cu privire la promovarea etică a medicamentelor. În primul rând, la acest moment, există un proiect nou de Regulament cu privire la promovarea etică a medicamentelor care conține soluții consultate și agreate cu mediul de afaceri, astfel încât nu este clar scopul promovării în paralel a două proiecte de acte normative.	Se acceptă. Modificarea propusă a fost eliminată din proiect.

	În al doilea rând, vă comunicăm dezacordul cu soluția propusă în proiect care presupune notificarea materialelor publicitare și purtarea ulterioară a răspunderii pentru neconformitatea publicității cu Regulamentul privind promovarea etică. Agenții economici trebuie să aibă certitudinea că materialul difuzat este conform cu prevederile Regulamentului, fapt care presupune implicarea timpurie a AMDM în evaluarea materialelor, fără a exista riscul sancționărilor ulterioare. De multe ori, AMDM are obiecții la conținutul publicității și există multiple interacțiuni până la difuzarea publicității. Soluția propusă de autori deși urmărește simplificarea procedurii – va produce efecte inverse, deoarece orice constatări ulterioare de neconformitate ca urmare a aprobării tacite, va implica costuri mari – de la cele administrative, până la cele legate de producția materialului publicitar (modificarea materialului, retragerea publicității de pe canalele de difuzare, etc.). Prin urmare, nu susținem această modificare.	
	Hotărârea Guvernului nr.599/2024 cu privire la aprobarea Regulilor de bună practică de farmacie Se propune substituirea textului „Unitățile farmaceutice trebuie să fie amplasate doar	Se acceptă parțial. Se păstrează obligația de amplasare a farmaciilor în construcții capitale, cu excluderea obligației de amplasare a farmaciilor doar la parterul

	la parterul clădirilor, în construcții capitale, a căror exploatare trebuie să corespundă destinației.” cu textul „Unitățile farmaceutice trebuie să fie amplasate numai la parterul clădirilor, în construcții permanente, cu acces liber și direct din stradă, cu excepția farmaciilor comunitare amplasate în instituțiile medico-sanitare, centrele comerciale, în gări și aerogări, la care accesul se poate face și din incinta acestora.” ARGUMENTARE Redacția textului de la pct. 47 propus de autori este prea general și conține cuvinte interpretabile: „aprovizionare sigură”, „depozitare și manipulare corespunzătoare”, respectarea condițiilor de „accesibilitate”, „securitate”, etc., fapt care va crea conflicte în aplicare. Dacă se dorește intervenția la pct. 47 ea trebuie să soluționeze o problemă practică existentă – inexistența unei derogări care să permită amplasarea farmaciilor la alte etaje decât parter în cadrul centrelor comerciale, aeroport, etc., atât timp cât este asigurată accesibilitatea pentru toate persoanele. Redacția propusă soluționează această problemă și este preluată din proiectul noii legi a farmaciei.	construcțiilor, cu asigurarea accesului direct din stradă. Obligația de amplasare a farmaciilor doar la parterul construcțiilor, nu este prevăzută de acquis-ul comunitar, prin urmare instituirea unei astfel de măsuri, este disproporțională din perspectiva activității economice. Totodată, restricția existentă nu ține cont de circumstanța unde obiectiv nu există construcții capitale și locuri la parter pentru amplasarea farmaciilor, fapt care constituie o restrângere nejustificată a activității economice, dar și a drepturilor pacienților de acces la medicamente.
--	--	--

	Se propune modificarea pct. 121 din Hotărârea Guvernului nr. 162/2026 cu privire la procedura de autorizare de punere pe piață a medicamentelor de uz uman și expunerea lui în următoarea redacție: „La expirarea valabilității autorizației de punere pe piață, medicamentul nu mai poate fi importat sau plasat pe piață. Seriile de medicament fabricate și importate în Republica Moldova până la data expirării autorizației pot fi distribuite și eliberate până la expirarea termenului de valabilitate al seriei, cu respectarea cerințelor de calitate, siguranță și trasabilitate.” ARGUMENTARE Se propune excluderea de la pct. 121 din Regulament a limitei de 12 luni pentru distribuirea și eliberarea seriilor fabricate și importate în Republica Moldova înainte de expirarea autorizației de punere pe piață (textul „, dar nu mai mult de 12 luni de la data expirării autorizației”). Termenul de valabilitate al medicamentelor poate fi mult mai mare decât 12 luni, iar aplicarea limitei respective ar impune retragerea unor serii care continuă să fie valabile și conforme cu cerințele de calitate și siguranță. Expirarea autorizației trebuie să împiedice importul și plasarea pe piață a unor cantități noi, fără a afecta nejustificat seriile	Se acceptă parțial. Se expune în următoarea redacție: <i>“Pentru medicamentele pentru care s-a solicitat autorizarea repetată, se permite importul seriilor fabricate în conformitate cu prevederile anterioare timp de 12 luni de la data expirării înregistrării precedente cu excepția cazurilor în care la procedura de reînnoire a certificatului de înregistrare/autorizației de punere pe piață, s-au determinat defecte de calitate. Odată cu reînnoirea certificatului de înregistrare/autorizației de punere pe piață înainte de termenul de 12 luni, importul va fi realizat prin procedura standard de import.</i> <i>Seriile de medicamente fabricate în conformitate cu certificatul de înregistrare/autorizația de punere pe piață inițială, pot să rămână în circuitul terapeutic până la expirarea termenului de valabilitate a medicamentului, în funcție de perioada de valabilitate înscrisă pe ambalajul produsului fabricat în acord cu certificatul/autorizația inițială. Deținătorul certificatului de înregistrare/autorizației de punere pe piață are obligația de a informa Agenția</i>
--	---	---

	introduse legal în circuit anterior. Menținerea acestora până la expirarea termenului propriu de valabilitate ar evita retragerea și nimicirea prematură a medicamentelor, pierderile nejustificate și eventualele riscuri pentru continuitatea aprovizionării. Soluția corespunde regimului aplicat anterior potrivit Ordinului MS nr. 739/2012 și abordării prevăzute chiar de HG nr. 162/2026 pentru seriile fabricate anterior aprobării variațiilor postautorizare.	<i>Medicamentului și Dispozitivelor Medicale despre data de introducere a seriilor ce corespund cu noul certificat de înregistrare/autorizație de punere pe piață”.</i> Întrucât la moment încă nu se eliberează autorizații de plasare pe piață conform Legii nr. 153/2025, iar anterior au fost eliberate certificate de înregistrare a medicamentelor sub Legea nr. 1409/1997, care eventual vor fi supuse procedurii de prelungire, au fost incluse ambele acte permissive pentru ipoteza prelungirii, pentru a exclude orice ambiguități.
	Se propune modificarea Hotărârii Guvernului nr. 667/2025 cu privire la constatarea incapacității temporare de muncă și eliberarea certificatului de concediu medical și reglementarea faptului că, prin derogare de la prevederile pct. 6, certificatul de concediu medical poate fi eliberat de prestatorii privați de servicii medicale necontractați de CNAM, precum urmează: 1. Eliberarea certificatelor medicale pentru o perioadă inițială de 5 zile, cu instituirea unor mecanisme ulterioare de validare sau control.	Se comentează. Propunerea urmează a fi examinată suplimentar.

2. completarea cadrului normativ cu o prevedere potrivit căreia medicii specialiști din cadrul instituțiilor medico-sanitare autorizate și acreditate, indiferent de statutul contractual al acestora cu CNAM, au dreptul de a constata incapacitatea temporară de muncă și de a elibera certificate de concediu medical în mod direct pentru următoarele situații:

- a. gravide aflate în monitorizare și supraveghere medicală de specialitate;
- b. pacienți cu traumatisme sau afecțiuni acute care necesită evaluare și tratament de specialitate;
- c. pacienți diagnosticați cu boli contagioase, în scopul limitării riscurilor epidemiologice și evitării deplasărilor suplimentare;
- d. pacienți pediatrici, în special în cazurile în care copilul este monitorizat și tratat de medicul specialist;
- e. pacienți cu boli cronice sau afecțiuni grave (inclusiv oncologice), aflați în tratament și monitorizare continuă.

ARGUMENTARE

Potrivit HG667/2025, sunt eligibili pentru eliberarea certificatului prestatorii publici și privați de asistență medicală primară și specializată de ambulatoriu contractați de CNAM, instituțiile medico-sanitare departamentale și prestatorii de servicii medicale spitalicești.

Totodată, pct. 11–13 din aceeași hotărâre conturează rolul central al medicului curant, care constată incapacitatea temporară de muncă, urmărește evoluția bolii și decide asupra prelungirii sau încheierii concediului medical. Respectiv actul medical este condiționat să fie prestat în cadrul instituțiilor medicale contractate de către CNAM pentru cazurile când este necesară eliberarea certificatului medical.

Această reglementare creează o dificultate pentru pacienții care beneficiază de servicii medicale în instituții medicale private autorizate și acreditate, dar necontractate de CNAM.

Deși acești pacienți primesc consultația, diagnosticul, investigațiile și tratamentul de la medicul specialist competent, ei nu pot obține certificatul de concediu medical de la același medic care a stabilit diagnosticul și a inițiat conduita terapeutică. În consecință, pacientul este nevoit să se adreseze în paralel unei alte instituții contractate de către CNAM în cadrul programului de asistență medicală primară pentru a parcurge încă o dată serviciile medicale necesare în scop diagnostic pentru constatarea problemei de sănătate/incapacitate de muncă.

Deși formal noua hotărâre de Guvern a extins cercul de subiecți abilitați să

	elibereze certificate de concediu medical, de fapt, au fost lipsiți de astfel de drept instituțiile care anterior o puteau realiza. Potrivit pct. 9 din HG nr. 469/2005, în vigoare până la data de 01.03.2026, certificatul de concediu medical putea fi eliberat nu doar de medicul de familie, ci și de medicul specialist de profil, în cazuri justificate din punct de vedere medical. Această reglementare era pe deplin compatibilă cu dispozițiile art. 22 din Legea nr. 411/1995, care consacră competența prestatorilor de servicii medicale fără a reglementa o distincție între prestatori contractați sau necontractați de CNAM. În același sens, art. 25 din aceeași lege garantează dreptul pacientului la libera alegere a medicului și a instituției medicale. În consecință, legislația anterioară nu doar că permitea, dar legifera în mod expres eliberarea certificatelor de către medicii specialiști, indiferent de statutul contractual al instituției, iar noile reglementări nu au reflectat acest aspect. Mai mult decât atât, practica administrativă uniformă a constatat în faptul că certificatele medicale eliberate de medicii specialiști de profil conform pct. 9 din HG nr. 469/2005 au fost acceptate de CNAS și de angajatori, iar răsturnarea acestei situații nu a fost explicată	
--	---	--

	și consultată pro-activ cu instituțiile medicale și angajatorii afectați. În continuare, comunicăm faptul că angajatorii sunt părți interesate la acest subiect deoarece noua reglementare afectează salariații beneficiari de servicii medicale, inclusiv în contextul în care asigurarea medicală facultativă pentru salariați este o facilitate oferită de companii, a cărei valorificare implică la moment parcurgerea mai multor trasee medicale în cazul deservirii la prestatori necontractați de CNAM. Mai mult decât atât, angajatorii suportă în mod direct costurile aferente primelor 5 zile de concediu medical, ceea ce le conferă un interes patrimonial direct. Totodată, contribuțiile sociale sunt suportate în mare parte de angajator, acesta fiind un participant activ la finanțarea sistemului de asigurări sociale. În concluzie, măsura instituită prin HG nr. 667/2025 nu respectă, din punctul nostru de vedere, principiul proporționalității. Scopul declarat – controlul și disciplina financiară – poate fi atins prin mijloace mai puțin restrictive, precum mecanismele de control digital, auditul realizat de CNAS sau verificările ulterioare. În acest context, limitarea prestatorilor este excesivă și nejustificată, în special în	
--	---	--

	condițiile în care dreptul la indemnizație este stabilit prin lege și nu trebuie condiționat de statutul contractual al prestatorului medical. Reglementarea pct. 6 din HG nr. 667/2025 produce un impact disproporționat asupra unor categorii vulnerabile de pacienți, inclusiv gravide, pacienți oncologici și persoane cu boli cronice, pentru care continuitatea actului medical este esențială. Obligația de a apela la un alt medic exclusiv pentru formalizarea certificatului afectează nu doar accesul la servicii, ci și coerența tratamentului și eficiența actului medical.	
--	--	--

18. Asociația Obștească „EcoContact” (demersul nr. 235-EC/2026 din 24 iulie 2026)	Cu titlu general, proiectul nr. 684/MDED/2026 nu poate fi examinat ca un act normativ tehnic sau exclusiv subsecvent proiectului nr. 683/MDED/2026. El intervine direct asupra unor mecanisme de autorizare, aprobare, coordonare, recunoaștere, verificare și control instituite prin acte normative sectoriale în domeniul protecției mediului, sănătății publice, gestionării deșeurilor, apelor uzate, protecției resurselor forestiere, emisiilor de compuși organici volatili și produselor de uz fitosanitar. În mai multe cazuri, modificările propuse nu se limitează la eliminarea unei formalități administrative, ci schimbă natura juridică a controlului public: de la verificare ex ante și validare formală la simpla deținere a documentelor de către operator și control ulterior. Această schimbare de paradigmă necesită o justificare diferențiată, bazată pe risc, pentru fiecare mecanism eliminat. Controlul ex post poate fi adecvat pentru obligații cu risc redus și consecințe reversibile, dar nu poate fi instituit în mod automat în domenii în care neconformitatea poate produce efecte greu reversibile sau cumulative asupra apei, solului, biodiversității, sănătății publice ori funcționării infrastructurii de mediu. În asemenea domenii, simplificarea trebuie	Nu se acceptă. Proiectul a fost elaborat în vederea eliminării sarcinilor administrative nejustificate și optimizării procedurilor aplicabile activității de întreprinzător, fără a diminua obligațiile materiale instituite de legislația specială și fără a reduce nivelul de protecție a mediului. În procesul de elaborare, fiecare intervenție normativă a fost analizată individual din perspectiva funcției juridice a mecanismului modificat, fiind menținute obligațiile materiale și instrumentele de control considerate necesare pentru protecția mediului. Totodată, în urma procesului de consultare și avizare, proiectul a fost ajustat prin preluarea observațiilor considerate întemeiate și prin revizuirea soluțiilor normative propuse
---	---	--

	realizată prin integrarea procedurilor, digitalizare, termene clare, interoperabilitate și eliminarea dublărilor reale, fără eliminarea verificării substanțiale a conformității. Se atrage atenția asupra unei deficiențe majore a Notei de fundamentare. Deși proiectul modifică în mod direct un număr semnificativ de reglementări de mediu și de sănătate publică, compartimentul 4.5 „Impactul asupra mediului” este calificat drept „Nu este aplicabil”, iar la compartimentul 5 privind compatibilitatea cu legislația Uniunii Europene se indică, de asemenea, „Nu este aplicabil”. O asemenea concluzie nu este susținută de obiectul și conținutul proiectului. Hotărârea Guvernului nr. 950/2013, reglementările sectoriale privind responsabilitatea extinsă a producătorului, Hotărârea Guvernului nr. 57/2019 privind apele minerale naturale și Hotărârea Guvernului nr. 587/2020 privind emisiile de compuși organici volatili se află în domenii direct conectate la acquis-ul Uniunii Europene. Prin urmare, impactul asupra mediului și compatibilitatea cu acquis-ul trebuie evaluate expres, nu declarate inaplicabile. De asemenea, proiectele nr. 683 și nr. 684 formează un pachet normativ	
--	---	--

interdependent. Proiectul nr. 684 operează modificări ale cadrului secundar care presupun modificarea prealabilă sau concomitentă a normelor cu forță juridică superioară. În lipsa unei clauze clare de sincronizare, există riscul ca unele norme subordonate să intre în vigoare înaintea temeiului legal necesar, să utilizeze trimiteri la norme care nu au fost încă modificate sau să devină incompatibile cu redacția finală a proiectului de lege, în cazul în care aceasta va fi modificată în procesul de avizare și adoptare.

În plus, calificarea unei proceduri drept „act permisiv ascuns” nu poate rezulta numai din faptul că autoritatea publică aprobă, coordonează ori validează un document. Trebuie făcută distincția între: (i) un act administrativ autonom care condiționează accesul pe piață și care trebuie, într-adevăr, reglementat în conformitate cu Legea nr. 160/2011; și (ii) o operațiune tehnico-juridică integrată într-o procedură principală de autorizare, prin care autoritatea verifică dacă planul, programul sau documentația respectă cerințele materiale ale legii. Eliminarea celei de-a doua categorii fără instituirea unei forme echivalente de verificare poate produce un vid de reglementare, chiar dacă formal se reduce numărul „aprobărilor”.

	În consecință, se recomandă revizuirea Notei de fundamentare prin includerea unei analize distincte a impactului asupra mediului, a unei secțiuni privind compatibilitatea cu acquis-ul UE și, pentru fiecare act sectorial vizat, a unei matrice care să indice: mecanismul eliminat, riscul pe care acesta îl gestiona, temeiul juridic național și european, mecanismul substitutiv, autoritatea responsabilă, instrumentele de monitorizare și consecințele juridice ale neconformității.	
	La pct. 1 – modificarea Regulamentului cu privire la autorizarea tăierilor în fondul forestier și vegetația forestieră din afara fondului forestier, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 27/2004	Se acceptă. Drept urmare a desfășurării ședinței de consultare publică din 10 și 14 august, propunerea a fost reexaminată și exclusă din proiect.
	Reglementarea normativă propune substituirea prevederii potrivit căreia autorizația pentru tăieri în fondul forestier și vegetația forestieră din afara fondului forestier este valabilă un an cu o nouă soluție normativă, care înlocuiește termenul fix de un an cu o valabilitate dependentă de durata realizării lucrărilor/proiectului.	
	Deși obiectivul de reducere a sarcinilor administrative este legitim și corespunde conceptului general al proiectului de dereglementare, autorizația pentru tăieri ale vegetației forestiere	

	prezintă particularități care o diferențiază de alte acte permissive cu termen nelimitat. Emiterea acesteia este condiționată de evaluarea unor elemente biologice, silvice și fitosanitare susceptibile de modificare în timp. În aceste condiții, eliminarea integrală a termenului de valabilitate și înlocuirea acestuia cu o valabilitate nelimitată pe durata realizării proiectului investițional poate conduce la utilizarea autorizației în baza unor evaluări tehnice și biologice care nu mai reflectă situația existentă la data efectuării tăierilor. În acest sens, considerăm că justificarea prezentată pentru autorizația de tăiere a vegetației forestiere (substituirea termenului de valabilitate de un an al autorizației cu o valabilitate nedeterminată, condiționată doar de realizarea lucrărilor/proiectului și de menținerea circumstanțelor care au stat la baza emiterii autorizației) nu este suficient dezvoltată și nu explică de ce, în cazul autorizațiilor pentru tăieri ale vegetației forestiere, renunțarea la termenul determinat de valabilitate nu afectează mecanismul de verificare periodică a condițiilor care au stat la baza emiterii autorizației.	
	Autorizația pentru tăieri ale vegetației forestiere prezintă particularități esențiale care o diferențiază de majoritatea actelor	

	permisive supuse dereglementării. Aceasta nu conferă titularului un drept permanent de exercitare a unei activități economice și nici nu certifică existența unor condiții tehnice constante în timp. Autorizația este emisă pentru efectuarea unor intervenții concrete asupra unei resurse naturale determinate, într-un anumit amplasament, pentru un anumit tip de tăieri și pentru un anumit volum de masă lemnoasă. Potrivit art. 26 din Legea nr. 239/2007 privind regnul vegetal, procedura de autorizare este fundamentată pe evaluarea unor circumstanțe tehnice și biologice existente la momentul solicitării autorizației. Emiterea actului permisiv este condiționată de prezentarea documentelor de inventariere a vegetației forestiere, a actelor de cercetare fitosanitară și, în anumite cazuri, de verificarea în teren efectuată de Inspectoratul pentru Protecția Mediului. Prin urmare, autorizația este rezultatul unei evaluări administrative care reflectă starea vegetației forestiere la un moment determinat. Spre deosebire de alte domenii în care condițiile care justifică emiterea unui act permisiv pot rămâne relativ constante pe perioade îndelungate, în cazul vegetației forestiere situația de fapt este prin natura sa una dinamică. Starea fitosanitară a	
--	--	--

	arboretelor, structura vegetației forestiere, gradul de afectare a arborilor, condițiile ecologice locale și chiar caracteristicile terenului pot suferi modificări semnificative într-un interval relativ scurt de timp. În consecință, evaluările tehnice care justifică emiterea autorizației într-un anumit an pot să nu mai reflecte realitatea existentă după mai mulți ani de la emiterea acesteia. În acest context, termenul de valabilitate al autorizației nu reprezintă o formalitate administrativă lipsită de conținut, ci constituie un mecanism juridic prin care se asigură actualitatea informațiilor și evaluărilor care au stat la baza autorizării. Existența unei limite temporale determină titularul să solicite reexaminarea situației în cazul în care lucrările nu au fost realizate în perioada inițial prevăzută, oferind autorității competente posibilitatea de a verifica dacă circumstanțele care au justificat emiterea autorizației continuă să existe. Din această perspectivă, soluția propusă ridică anumite rezerve. Formularea potrivit căreia autorizația rămâne valabilă „atât timp cât condițiile care au stat la baza emiterii acesteia nu s-au modificat” este una dificil de aplicat în practică. Proiectul nu stabilește cine și prin ce procedură constată menținerea sau modificarea condițiilor	
--	--	--

	inițiale, precum și în ce mod se realizează această verificare și care sunt obligațiile titularului autorizației de a informa autoritatea emitentă cu privire la eventualele schimbări intervenite.. De asemenea, nu este reglementat un mecanism de monitorizare periodică a menținerii condițiilor care au stat la baza emiterii actului permisiv.	
	La fel, formularea „pe durata realizării lucrărilor/proiectului” este imprecisă și poate genera interpretări diferite. Nu este clar dacă se are în vedere durata prevăzută în documentația de proiect; dacă autorizația rămâne valabilă în cazul suspendării lucrărilor; dacă termenul se prelungește automat în cazul extinderii proiectului.	
	În lipsa unor asemenea mecanisme, există riscul ca autorizația să continue să producă efecte juridice pe perioade foarte îndelungate fără ca Regulamentul să instituie obligația unei verificări periodice a menținerii condițiilor care au stat la baza emiterii autorizației. Acest risc este cu atât mai evident în cazul proiectelor investiționale complexe, care pot fi suspendate, etapizate sau prelungite pe perioade de mai mulți ani. În asemenea situații, autorizația ar putea fi utilizată în baza unor evaluări tehnice realizate cu mult	

	timp înainte de efectuarea efectivă a tăierilor. Totodată, argumentul reducerii sarcinii administrative trebuie analizat prin prisma principiului proporționalității. Este incontestabil că anumite proiecte de infrastructură, energetice sau de utilitate publică depășesc frecvent durata de un an, iar necesitatea obținerii repetate a unor acte permissive poate genera costuri administrative suplimentare. Cu toate acestea, existența unor dificultăți practice nu conduce automat la concluzia că eliminarea completă a termenului de valabilitate reprezintă unica soluție posibilă. Din contra, obiectivul simplificării procedurilor administrative ar putea fi atins prin măsuri mai echilibrate, precum extinderea termenului de valabilitate, instituirea unei proceduri simplificate de prelungire sau introducerea unui mecanism de reconfirmare periodică a condițiilor care au stat la baza emiterii autorizației. Astfel de soluții ar permite reducerea sarcinilor administrative pentru titulari, menținând în același timp posibilitatea verificării periodice a actualității datelor și evaluărilor care justifică intervențiile asupra vegetației forestiere. Astfel, considerăm că argumentarea prezentată în Nota de fundamentare nu	
--	--	--

	demonstrează suficient necesitatea renunțării complete la termenul de valabilitate al autorizației pentru tăieri ale vegetației forestiere. Având în vedere caracterul dinamic al resursei naturale supuse reglementării, precum și faptul că emiterea autorizației este condiționată de evaluări tehnice și fitosanitare care reflectă o situație existentă la momentul autorizării, se recomandă reexaminarea soluției propuse și identificarea unor mecanisme alternative care să asigure un echilibru adecvat între obiectivul simplificării administrative și necesitatea menținerii unui control efectiv asupra utilizării resurselor forestiere.	
	În acest context, dacă scopul este reducerea sarcinii administrative, o propunere alternativă ar fi:	
	„Termenul de valabilitate a autorizației este de un an, cu posibilitatea prelungirii acesteia, la cererea titularului, pentru perioada necesară finalizării lucrărilor, în condițiile menținerii circumstanțelor care au stat la baza emiterii autorizației.”	
	Complementar, atenționăm că modificarea propusă pentru pct. 3 din Regulamentul cu privire la autorizarea tăierilor în fondul forestier și vegetația forestieră din afara fondului forestier,	

	aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.27/2004, contravine art. 26 alin. (11) din Legea nr. 239/2007 privind regnul vegetal, care stabilește expres că autorizația pentru tăieri ale vegetației forestiere este valabilă un an. Or, proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (privind eliminarea reglementărilor excesive în sectorul privat și optimizarea sistemului de acte permissive) NU 683/MDED/2026, promovat concomitent, prevede modificarea poziției nr. 61, compartimentul II din Anexa nr. 1 la Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, prin substituirea termenului de valabilitate „un an” cu sintagma „termen nelimitat”, însă nu conține modificări corespunzătoare ale Legii nr. 239/2007 privind regnul vegetal. În consecință, adoptarea proiectului în forma propusă ar genera neconcordanță între actul normativ superior și actul normativ subordonat.	
	La pct. 5 din proiect, Regulamentul privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.264/2011	Se comentează. Modificarea propusă la Regulamentul privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.264/2011 - pct. 5. a fost exclusă din proiect.
	Sursa publicării oficiale este plasată greșit, probabil o greșeală mecanică.	

	Intenția de modificare urmează a fi revizuită potrivit uzanțelor de tehnică legislativă și practica de redactare a actelor normative: „Regulamentul privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 264/2011 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 59-62, art. 301), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:”. Este de evidențiat că, Regulamentul privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, aprobat prin HG nr. 264/2011, reprezintă transpunerea și implementarea cadrului european privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici (prevederile acestuia fiind armonizate cu Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici), construit pe principiul protecției sănătății publice și al prevenirii epidemiologice. Din această perspectivă, unele dintre modificările propuse depășesc obiectivul declarat al simplificării procedurilor administrative și pot afecta mecanismele de monitorizare care stau la baza sistemului de supraveghere sanitar-veterinară. Deși principiul evaluării riscului reprezintă un element recunoscut al legislației europene și al sistemelor	
--	--	--

	moderne de control oficial, proiectul transpune principiul abordării bazate pe risc prin flexibilizarea unor obligații de monitorizare, fără a demonstra că actualele cerințe sunt disproportionale, excesive sau incompatibile cu standardele internaționale.	
	Monitorizarea zoonozelor are preponderent un caracter preventiv, fiind orientată spre identificarea timpurie a agenților patogeni și a tendințelor epidemiologice, înainte ca acestea să genereze riscuri majore pentru sănătatea publică. Din acest motiv, frecvența monitorizării, testării și raportării nu poate fi lăsată exclusiv la aprecierea unor evaluări individuale de risc realizate de la caz la caz.	
	Astfel, la subct. 5.1. din proiect, prin completarea Regulamentului cu pct. 2¹, se introduc principiile abordării proporționale și bazate pe risc, însă noțiunile utilizate („nivelul real de risc”, „impactul asupra siguranței alimentelor”, „istoricul epidemiologic”, „dimensiunea și tipul operatorilor”) nu sunt însoțite de criterii sau reguli care să permită aplicarea lor uniformă. În lipsa unor indicatori obiectivi sau a unei trimiteri la metodologia de evaluare a riscurilor utilizată de autoritatea competentă, norma conferă un larg spațiu de apreciere în procesul de monitorizare și poate afecta previzibilitatea aplicării	

	Regulamentului. Se recomandă completarea normei cu criterii minimale de evaluare sau cu o trimitere la metodologia aprobată de autoritatea competentă.	
	În special, prevederea de la lit. d), referitoare la adaptarea frecvenței și intensității monitorizării în funcție de istoricul epidemiologic, necesită o reglementare mai clară, deoarece poate crea impresia că permite derogarea de la programele obligatorii de monitorizare.	
	Din punct de vedere epidemiologic, lipsa cazurilor într-o anumită perioadă nu constituie prin ea însăși un argument pentru diminuarea supravegherii, deoarece numeroase zoonoze prezintă caracter sezonier, ciclic sau pot reapărea după perioade îndelungate de absență.	
	La subpct. 5.3. din proiect, modificarea pct. 13 lit. f) „frecvenței notificărilor și activităților de monitorizare, stabilită în funcție de evaluarea riscului și nu pe baza unor intervale fixe prestabilite.” ridică rezerve serioase. Sistemele de supraveghere epidemiologică funcționează tocmai prin colectarea periodică și comparabilă a datelor. Eliminarea intervalelor prestabilite poate conduce la pierderea comparabilității datelor statistice, dificultăți în identificarea tendințelor epidemiologice; reducerea capacității de	

	detectare timpurie a focarelor;;aplicarea neuniformă a monitorizării pe teritoriul țării. Evaluarea riscului poate fundamenta adaptarea frecvenței monitorizării, însă nu poate substitui în toate cazurile existența unor frecvențe minime stabilite prin programele de supraveghere.	
	La subpct. 5.4 din proiect, prin completarea Regulamentului cu pct. 14¹, se stabilește că programele coordonate de monitorizare nu vor include intervale fixe obligatorii pentru testare sau retestare. Deși orientarea monitorizării în funcție de evaluarea riscurilor este justificată și corespunde obiectivului urmărit de proiect, formularea propusă în termeni absoluți poate fi interpretată în sensul excluderii posibilității de a stabili frecvențe sau intervale minime de monitorizare chiar și în situațiile în care acestea sunt necesare pentru anumite zoonoze, pentru comparabilitatea datelor sau pentru realizarea programelor coordonate de supraveghere. Se recomandă reformularea dispoziției astfel încât abordarea bazată pe risc să permită, după caz, instituirea unor intervale minime justificate de particularitățile epidemiologice și de obiectivele programului de monitorizare.	
	La subpct. 5.5 din proiect, prin completarea Regulamentului cu pct. 17¹, se	

	stabilește că reluarea activității este permisă în termen de maximum 24 de ore de la remedierea neconformităților, în baza unei evaluări a riscului. Instituirea unui termen uniform aplicabil tuturor situațiilor epidemiologice nu este suficient corelată cu diversitatea agenților zoonotici și cu gravitatea diferitelor riscuri biologice, întrucât în anumite cazuri confirmarea eliminării riscului poate necesita investigații sau verificări suplimentare. Totodată, Nota de fundamentare nu justifică alegerea termenului de 24 de ore și nici nu explică dacă acesta este compatibil cu toate situațiile epidemiologice reglementate. Se recomandă reformularea normei astfel încât reluarea activității să fie condiționată de concluziile evaluării riscului și de confirmarea remedierii neconformităților, fără instituirea unui termen uniform aplicabil tuturor cazurilor.	
	Sub celelalte aspecte, Nota de fundamentare oferă o justificare suficientă pentru intervenția normativă propusă. Rezervele formulate vizează exclusiv claritatea, previzibilitatea și caracterul suficient de determinat al unor dispoziții noi, precum și evitarea unor formulări absolute susceptibile să genereze dificultăți în aplicare.	

	La pct. 7 – modificarea Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950/2013	Se acceptă parțial. Modificarea propusă nu urmărește schimbarea standardelor de protecție a mediului și nici diminuarea obligațiilor privind preepurarea apelor uzate industriale, ci clarificarea criteriilor după care se stabilește obligația instalării unei stații proprii de preepurare și recunoașterea expresă a posibilității utilizării unor soluții tehnice alternative atunci când instalarea unei astfel de stații este imposibilă din punct de vedere tehnic.
	Propunerea introduce, la evaluarea necesității instalării unei stații proprii de preepurare sau epurare, criterii privind volumul apelor uzate, încărcarea cu poluanți, riscul pentru sistemul public de canalizare și „fezabilitatea tehnică și economică”, iar în cazul imposibilității tehnice obiective permite utilizarea unor soluții tehnice alternative, cu condiția respectării concentrațiilor maxim admisibile.	
	Completarea propusă are un caracter preponderent reiterativ, întrucât pct. 10 al Regulamentului stabilește deja că soluția de preepurare/epurare se determină în funcție de domeniul de activitate, nivelul de încărcare al apelor uzate, volumul acestora, indicatorii de calitate și criteriile tehnico-economice, precum și enumeră soluțiile tehnice ce pot fi utilizate.	Deși pct. 10 al Regulamentului face referire la criterii precum volumul apelor uzate, gradul de încărcare și considerente tehnico-economice, acesta nu stabilește în mod expres că obligația instalării unei stații proprii trebuie analizată în funcție de aceste criterii și nu reglementează situațiile în care, din motive obiective, o asemenea instalație nu poate fi amplasată. În practică, această lipsă de claritate a determinat interpretări neuniforme ale normei și aplicarea obligației de instalare a unei stații proprii inclusiv în situații în care aceasta nu este fezabilă din punct de vedere tehnic.
	Textul actual al pct. 10 prevede că „Preepurarea/epurarea apelor uzate industriale se efectuează în funcție de domeniul de activitate, nivelul de încărcare	

	al apei, volumul apelor uzate industriale deversate, indicatorii de calitate cu depășiri de CMA, iar din punct de vedere tehnic și economic pot fi folosite instalații precum separatoare de grăsimi, instalații de flotare, decantoare, separatoare de produse petroliere, alte instalații de preepurare sau, după caz, stații de epurare.” Astfel, regulamentul actual deja diferențiază obligațiile în funcție de volumul apelor uzate și gradul de poluare, precum și permite alegerea soluției tehnice adecvate și ia în considerare aspectele tehnice și economice.	Propunerea urmărește tocmai eliminarea acestor interpretări divergente, fără a modifica obligația esențială de respectare a concentrațiilor maxime admisibile la evacuarea apelor uzate și fără a diminua nivelul de protecție a mediului. Operatorul economic nu este exceptat de la obligația de preepurare, ci i se permite utilizarea unei soluții tehnice echivalente atunci când aceasta asigură același nivel de protecție.
	Nota de fundamentare nu demonstrează care este deficiența normei în vigoare pe care modificarea urmărește să o remedieze, contrar exigențelor de fundamentare prevăzute de Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Din acest punct de vedere, Nota de fundamentare ar trebui să argumenteze de ce reglementarea existentă este insuficientă. În lipsa unei asemenea justificări, modificarea apare parțial redundantă.	Totodată, criteriul fezabilității tehnice și economice nu este introdus ca temei pentru derogarea de la cerințele de mediu, ci ca element de analiză în alegerea soluției tehnice adecvate, în concordanță cu principiul proporționalității și al utilizării celor mai potrivite soluții tehnice pentru fiecare situație concretă. Respectarea valorilor maxime admisibile de evacuare rămâne o condiție obligatorie, indiferent de soluția tehnică utilizată.
	Conex, considerăm judicios clarificarea sintagmei „imposibilitate tehnică obiectivă” (din textul „În cazul imposibilității tehnice obiective de instalare a unei stații proprii de preepurare, pot fi utilizate soluții tehnice alternative...”),	Totodată, în vederea asigurării unei aplicări uniforme și previzibile a normei, textul propus a fost completat prin precizarea că imposibilitatea tehnică obiectivă se constată în baza unei

	întrucât aceasta nu este definită de Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate și poate genera interpretări neuniforme în procesul de aplicare. Pentru asigurarea previzibilității normei este oportună stabilirea unor criterii obiective sau trimiterea la documentația tehnică în baza căreia se constată existența unei asemenea situații. Totodată, norma nu stabilește cine constată „imposibilitatea tehnică obiectivă”, în baza căror documente și cine confirmă echivalența soluției tehnice alternative. În lipsa unei proceduri clare, noțiunea poate fi utilizată neuniform și poate transfera asupra operatorului de canalizare sau a organului de control sarcina de a soluționa ex post o problemă care trebuie clarificată înaintea evacuării. În ceea ce privește fezabilitatea economică, aceasta nu trebuie să constituie, prin ea însăși, un criteriu pentru diminuarea cerințelor de preepurare necesare protecției rețelei de canalizare, stației de epurare, personalului și corpului de apă receptor. Art. 14 din Directiva (UE) 2024/3019 privind epurarea apelor uzate urbane impune ca evacuările de ape uzate ne-menajere în sistemele de colectare și stațiile de epurare să fie supuse unor reglementări prealabile sau autorizații specifice și ca	documentații tehnice întocmite de un proiectant sau expert autorizat. Această completare răspunde preocupărilor privind existența unor criterii obiective de constatare a imposibilității tehnice, fără a afecta obiectivul urmărit de proiect, și contribuie la reducerea riscului unor interpretări neuniforme în procesul de aplicare a Regulamentului.
--	--	---

	acestea să asigure, între altele, că poluanții nu împiedică funcționarea stației, nu deteriorează sistemele de colectare, nu afectează sănătatea personalului și nu conduc la deteriorarea stării corpului de apă receptor. Prin urmare, criteriul determinant trebuie să fie performanța de mediu și siguranța infrastructurii, nu costul operatorului.	
	Simpla respectare a concentrațiilor maxim admisibile nu este întotdeauna suficientă. Este necesară evaluarea încărcării totale cu poluanți, debitului și variațiilor de debit, toxicității, caracterului inhibitor pentru procesele biologice de epurare, prezenței substanțelor periculoase, riscului de coroziune, explozie ori formare de gaze și efectelor asupra nămolului și posibilității de reutilizare a apei epurate.	
	La pct. 8 – modificarea Hotărârii Guvernului nr. 606/2015 privind condițiile de salubritate a stațiilor de alimentare cu produse petroliere Permiterea, în extravilan, a colectării apelor uzate în hazine impermeabile pentru debite de până la 1,0 m³/zi poate constitui o soluție pentru obiective izolate, însă norma trebuie delimitată strict la apele uzate menajere. La stațiile de alimentare cu produse petroliere există riscul amestecării	Se acceptă. Norma a fost revizuită prin precizarea expresă că în bazinele vidanjabile pot fi colectate exclusiv ape uzate menajere, fiind interzisă evacuarea apelor contaminate cu produse petroliere sau provenite de pe platformele stațiilor de alimentare cu produse petroliere. Totodată, pentru evitarea dublării reglementărilor, cerințele privind etanșeitatea, amplasarea, înregistrarea,

	apelor menajere cu ape meteorice sau tehnologice contaminate cu hidrocarburi. O astfel de apă nu poate fi gestionată prin același regim ca apele menajere colectate într-un rezervor etanș. Înlocuirea verificării prealabile cu controlul ulterior este acceptabilă numai dacă cerințele tehnice sunt suficient de clare și verificabile: impermeabilitatea construcției, distanțele față de sursele de apă și corpurile de apă, accesul pentru vidanjare, interdicția deversării în sol, trasabilitatea evacuării conținutului la o instalație autorizată și separarea completă de sistemele care colectează ape potențial contaminate cu produse petroliere. Se propune completarea normei cu precizarea expresă că derogarea vizează exclusiv ape uzate menajere, precum și cu cerințe minime privind impermeabilitatea, vidanjarea și trasabilitatea gestionării conținutului. Apele tehnologice și apele meteorice contaminate cu produse petroliere trebuie excluse expres din acest regim.	vidanjarea, trasabilitatea și controlul nu se reproduc în Hotărârea Guvernului nr. 606/2015, fiind aplicabile cerințele stabilite de Regulamentul privind autorizarea, construcția, înregistrarea, controlul și exploatarea sistemelor individuale de colectare și epurare a apelor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 508/2024. În acest scop, norma a fost completată cu trimiterea expresă la Hotărârea Guvernului nr. 508/2024 și a fost utilizată noțiunea de „bazine vidanjabile”, în conformitate cu terminologia acesteia.
	La pct. 12 din proiect, Regulamentul privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.212/2018 Cu privire la modificările propuse la Regulamentul privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, aprobat prin Hotărârea	

	Guvernului nr. 212/2018, se constată că acestea urmăresc simplificarea procedurilor administrative aplicabile producătorilor și sistemelor colective care implementează obligațiile ce decurg din principiul responsabilității extinse a producătorului.	
	Totodată, modificările propuse la pct. 21, pct. 56, pct. 57, pct. 68 și anexa nr. 8 conduc la înlocuirea mecanismului de aprobare a planului operațional de către Agenția de Mediu cu un regim bazat, în esență, pe notificare și examinarea ulterioară a informațiilor prezentate.	
	La pct. 12.1 din proiect, redacția nouă a punctului 21 din Regulamentul privind deșeurile de echipamente electrice și electronice intervine asupra mecanismului privind aprobarea amplasării punctelor de colectare. Transformarea aprobării în notificare este, în principiu, coerentă cu obiectivul de eliminare a unei aprobări administrative.	Nu se acceptă.
	În acest context, este necesar clarificarea modului în care Agenția de Mediu va asigura verificarea conformității planurilor operaționale și a capacității sistemelor individuale și colective de a îndeplini obligațiile prevăzute de art. 12 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, inclusiv obligațiile referitoare la colectarea, valorificarea și reciclarea deșeurilor de	Intenția modificării nu este instituirea unei proceduri administrative suplimentare, ci eliminarea obligației de aprobare a amplasării punctelor de colectare. Notificarea are un caracter exclusiv informativ și urmărește actualizarea informațiilor deținute de Agenția de Mediu, fără a constitui o condiție distinctă pentru funcționarea sistemului. În același sens, transformarea aprobării amplasării punctelor de colectare într-o obligație de notificare nu exclude competența Agenției de Mediu de a verifica respectarea cerințelor legale, de a solicita clarificări sau informații

	echipamente electrice și electronice. Totuși, pct. 21 trebuie corelat cu art. 25 alin. (10) din Legea nr. 209/2016, întrucât planul operațional este un element al procedurii de autorizare. Dacă amplasarea punctelor de colectare este inclusă în planul operațional, iar planul este prezentat în cadrul autorizării, notificarea separată a Agenției prin pct. 21 nu trebuie să reintroducă, indirect, o aprobare sau o condiție administrativă suplimentară.	suplimentare și de a dispune măsurile prevăzute de legislație în cazul constatării unor neconformități. Controlul administrativ este astfel menținut, însă exercitat într-o manieră proporțională și orientată spre supravegherea efectivă a activității, fără instituirea unor aprobări prealabile pentru modificări care nu afectează condițiile esențiale ce au stat la baza autorizării.
	În același context, evidențiem că trimiterea la art. 25 alin. (10) din Legea nr. 209/2016 este incompletă și insuficient corelată cu reglementarea propusă. Art. 25 alin. (10) reglementează documentele anexate cererii de autorizare a sistemelor colective, iar conținutul planului de operare este prevăzut expres la pct. 2) al acestui alineat. În cazul în care intenția autorului este de a fundamenta includerea amplasării punctelor de colectare în planul operațional, referința normativă urmează a fi concretizată prin indicarea art. 25 alin. (10) pct. 2) din Legea nr. 209/2016.	Se acceptă parțial. Proiectul a fost revizuit prin excluderea trimiterii la art. 25 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. Reglementarea privind includerea amplasării punctelor de colectare în planul operațional a fost reformulată astfel încât să fie aplicabilă atât sistemelor individuale, cât și celor colective, fără a crea confuzii cu privire la domeniul de aplicare al dispozițiilor legale referitoare la autorizarea sistemelor colective.
	Totodată, obligația propusă se aplică atât sistemelor individuale, cât și celor colective, în timp ce art. 25 alin. (10) din Legea nr. 209/2016 reglementează exclusiv autorizarea sistemelor colective. Mai mult,	

	anexa nr. 8 la Regulament stabilește structura planului operațional, însă proiectul nu propune completarea acesteia cu un compartiment distinct privind amplasarea punctelor de colectare. În aceste condiții, norma necesită corelare atât cu Legea nr. 209/2016, cât și cu structura planului operațional prevăzută de Regulament, pentru a asigura coerența și aplicarea unitară a reglementării.	
	De asemenea, se consideră oportună revizuirea redacției propuse pentru pct. 57 și pentru procedura de evaluare a planului operațional prevăzută în anexa nr. 8, astfel încât să fie reglementate expres efectele juridice ale constatării unor neconformități, termenul de remediere a acestora și măsurile pe care le poate dispune Agenția de Mediu în cazul în care informațiile prezentate nu corespund cerințelor Regulamentului.	Nu se acceptă. Proiectul nu elimină verificarea conformității planului operațional, ci doar aprobarea acestuia ca act administrativ distinct, pentru sistemele colective. Planul operațional continuă să fie prezentat în cadrul procedurii de autorizare și este examinat de Agenția de Mediu împreună cu celelalte documente prevăzute de legislație. În cazul în care planul operațional nu corespunde cerințelor Regulamentului, autorizația nu poate fi eliberată până la remedierea neconformităților constatate, în condițiile procedurii de autorizare. Prin urmare, nu este necesară instituirea unei proceduri distincte privind efectele juridice ale neconformității planului operațional.
	În redacția actuală, producătorii și sistemele colective pot activa numai dacă dețin un plan operațional aprobat de Agenția de Mediu, iar pct. 57 instituie o procedură de decizie asupra aprobării. Proiectul elimină această aprobare și păstrează depunerea planului, precum și posibilitatea Agenției de a solicita clarificări și informații suplimentare.	

	Soluția este, în principiu, justificată de Nota de fundamentare, care califică aprobarea planului operațional drept o condiție administrativă suplimentară și propune menținerea obligației de elaborare și prezentare a planului în cadrul procedurii de înregistrare și autorizare. Astfel, noua redacție a pct. 57 prevede doar că Agenția „poate solicita clarificări sau informații suplimentare necesare verificării conformității acestuia”. Norma nu stabilește ce se întâmplă dacă, după examinarea planului, Agenția constată că acesta nu corespunde cerințelor Regulamentului. Această problemă este cu atât mai importantă deoarece noua Structură a planului operațional a sistemului individual și colectiv, redată în anexa nr. 8 prevede expres că Agenția restituie planul „fără examinare” în anumite cazuri, dar nu reglementează clar rezultatul examinării pe fond a conformității planului.	
	În ceea ce privește noua redacție a pct. 96 (pct. 12.5 din proiect), se recomandă clarificarea mecanismului de transfer al responsabilităților către un sistem colectiv autorizat, inclusiv a temeiurilor, procedurii aplicabile și efectelor juridice ale unei asemenea măsuri, pentru a asigura previzibilitatea și aplicarea uniformă a normei. Reglementarea potrivit căreia	Nu se acceptă. Mecanismul privind transferarea responsabilităților către un sistem colectiv autorizat nu este introdus prin prezentul proiect, ci este deja prevăzut de Regulamentul în vigoare. Modificarea propusă vizează exclusiv ajustarea condițiilor în care această măsură poate fi aplicată, fără a interveni asupra

	Agencia de Mediu „poate dispune” transferarea responsabilităților către un sistem colectiv autorizat conferă autorității un drept larg de apreciere, fără a stabili criteriile aplicării măsurii și procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. Totodată, sintagma „nu îndeplinește condițiile care au stat la baza autorizării sistemului individual” este formulată într-o manieră generală și nu identifică expres condițiile a căror neîndeplinire poate atrage măsura respectivă, ceea ce poate afecta previzibilitatea normei.	procedurii existente. În aceste condiții, observațiile referitoare la natura juridică a măsurii sau la detalierea procedurii depășesc obiectul modificărilor propuse și nu pot fi examinate în cadrul prezentului proiect.
	Deci, trebuie clarificat dacă transferul este o sancțiune, o măsură administrativă de remediere sau o consecință a neîndeplinirii condițiilor de autorizare. De asemenea, înaintea unei asemenea măsuri trebuie să existe o procedură clară de constatare a neconformității și de informare a producătorului.	
	Redacția pct. 2 din Structura planului operațional a sistemului individual și colectiv, prezentată în anexa nr. 8 la Regulamentul privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (pct. 12.7 din proiect) urmează a fi revizuită. Se recomandă reformularea subpct. 3) lit. b), deoarece textul este contradictoriu din punct de vedere logic și procedural. Constatarea unei încălcări a cerințelor Regulamentului	Se acceptă parțial. În vederea eliminării oricăror interpretări privind raportul dintre verificarea preliminară a documentației și examinarea planului operațional, sintagma „fără examinare” de la pct. 2 subpct. 3 lit. a) și b) din anexa nr. 8 va fi exclusă. Celelalte observații nu se acceptă, întrucât procedura de aprobare a planului operațional se menține pentru

	presupune, în mod necesar, o verificare sau examinare prealabilă a documentelor depuse. În consecință, sintagma „restituie, fără examinare, dacă a constatat încălcarea” este incoerentă și poate genera dificultăți de aplicare. Se recomandă clarificarea situațiilor în care planul poate fi restituit fără examinare (de exemplu, dosar incomplet sau neconform din punct de vedere formal). La fel, este contradictorie utilizarea sintagmei „plan operațional aprobat”. Se recomandă revizuirea subpct. 4) lit. c) și d), întrucât proiectul elimină procedura de aprobare a planului operațional și o substituie cu un mecanism de examinare/notificare. În aceste condiții, utilizarea sintagmei „plan operațional aprobat” nu este corelată cu noua concepție normativă și poate crea confuzii privind existența unei aprobări formale a planului. Pentru asigurarea coerenței terminologice, sintagma urmează a fi ajustată corespunzător noii proceduri instituite prin proiect. În această ordine de idei , la pct. 12.3 și pct. 12.7 din proiect, ca urmare a eliminării aprobării planului operațional și instituirea unui mecanism de examinare a conformității acestuia, este necesar a fi reglementat în mod clar efectul juridic al	sistemele individuale, iar proiectul propus modifică exclusiv mecanismul aplicabil sistemelor colective.
--	--	---

	constatării neconformității planului operațional cu cerințele Regulamentului. Or, formularea potrivit căreia Agenția poate solicita clarificări sau informații suplimentare nu stabilește procedura și consecințele juridice aplicabile în cazul în care, în urma examinării, planul rămâne neconform. Se impune clarificarea mecanismului aplicabil, inclusiv a modului de remediere a neconformităților și a raportului dintre examinarea planului operațional și procedura de autorizare.	
--	---	--

	La pct. 13 – modificarea Regulamentului sanitar privind gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 696/2018 Proiectul elimină coordonarea planurilor proprii de gestionare a deșeurilor medicale cu subdiviziunile teritoriale ale Agenției Naționale pentru Sănătate Publică și cu autoritățile administrative pentru protecția mediului, stabilind că planurile se păstrează la producător și se prezintă doar la solicitarea subdiviziunilor teritoriale ale ANSP în cadrul controlului de stat. Această soluție elimină nu doar o formalitate, ci și implicarea instituțională a autorității de mediu din circuitul documentului. Deșeurile rezultate din activitatea medicală pot include deșeuri infecțioase, ascuțite- înțepătoare, chimice, farmaceutice și alte categorii cu risc ridicat. Planul intern trebuie să asigure segregarea, stocarea temporară, trasabilitatea, predarea către operatori autorizați, răspunsul la incidente și corelarea cu obligațiile generale privind deșeurile periculoase. Controlul exclusiv ex post, exercitat numai de autoritatea sanitară, poate lăsa neclară verificarea aspectelor de mediu și a circuitului deșeurilor după ieșirea din unitatea medicală.	Se acceptă. Norma a fost revizuită astfel încât planurile proprii de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea medicală să nu mai fie supuse coordonării prealabile, dar să fie transmise, cu titlu de notificare și înainte de implementare, subdiviziunilor teritoriale ale Agenției Naționale pentru Sănătate Publică și autorităților competente pentru protecția mediului. În acest mod se menține accesul ex ante al autorităților competente la planurile de gestionare, inclusiv sub aspectul cerințelor privind deșeurile periculoase, trasabilitatea și gestionarea ulterioară a acestora, fără menținerea unei proceduri distincte de coordonare cu caracter permisiv. În cazul identificării unor neconformități cu cerințele Regulamentului, autoritățile competente solicită înlăturarea acestora, potrivit competențelor legale.
--	---	--

	Se poate renunța la o „coordonare” separată numai dacă este instituit un mecanism echivalent și mai simplu: transmiterea electronică/notificarea planului către autoritățile competente, accesul Agenției de Mediu și al Inspectoratului pentru Protecția Mediului la date, integrarea cerințelor relevante în autorizațiile de mediu și sanitare și reguli clare privind verificarea conformității. Excluderea completă a autorității de mediu din circuit nu se recomandă.	
--	---	--

	La pct. 15 – modificarea Hotărârii Guvernului nr. 57/2019 pentru aprobarea regulamentelor sanitare privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale Modificările propuse la regimul apelor minerale naturale ridică cea mai serioasă problemă de compatibilitate cu acquis-ul UE din cadrul proiectului nr. 684. Proiectul elimină recunoașterea formală a apei extrase pe teritoriul Republicii Moldova ca apă minerală naturală și permite comercializarea în baza documentelor deținute de operator, supuse controlului ulterior. Pentru apa importată, este suficient ca aceasta să fie recunoscută de autoritatea competentă a țării de origine, fără o recunoaștere/confirmare de către autoritatea competentă națională. Această soluție nu corespunde arhitecturii Directivei 2009/54/CE privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale. Art. 1 alin. (1) al directivei se referă la ape extrase dintr-un stat membru și recunoscute de autoritatea responsabilă a acelui stat ca ape minerale naturale. Pentru apele extrase dintr-o țară terță și importate în Uniune, art. 1 alin. (2) prevede recunoașterea de către autoritatea responsabilă a unui stat membru, pe baza certificării autorității competente din țara de extracție și a existenței controalelor	Se acceptă. Se exclude din proiect soluția propusă inițial privind eliminarea recunoașterii prealabile și substituirea acesteia cu simpla deținere de către operatorul economic a documentelor justificative și controlul ulterior. Aspectele privind reglementarea procedurii de recunoaștere a apelor minerale naturale urmează a fi examinate distinct, în corelare cu modificarea cadrului legal primar și cu proiectul sectorial de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 57/2019.
--	---	--

regulate. Motivele recunoașterii trebuie formalizate și publicate, iar lista apelor recunoscute este supusă unui regim oficial de evidență.

Prin urmare, recunoașterea nu este o formalitate administrativă accidentală, ci un element material al regimului juridic european al denumirii „apă minerală naturală”. Înlocuirea acesteia, pentru apele autohtone, cu autocontrolul operatorului și controlul ulterior mută decizia privind calificarea juridică a produsului de la autoritatea publică la operatorul economic. În cazul importurilor, recunoașterea exclusivă de către țara de origine, indiferent dacă aceasta este stat membru al UE sau țară terță, nu reproduce mecanismul prevăzut de directivă pentru apele provenite din țări terțe.

Problema nu se rezolvă prin păstrarea obligației operatorului de a deține documentația tehnică. Documentele hidrogeologice, fizico-chimice și microbiologice constituie baza tehnică a recunoașterii, dar nu substituie actul autorității competente care confirmă că sunt îndeplinite cumulativ condițiile pentru utilizarea denumirii reglementate. Controlul ulterior poate opri comercializarea unei ape neconforme, dar nu poate substitui

	mecanismul oficial de recunoaștere cerut de modelul UE. Se propune respingerea pct. 15.1.1 și a modificărilor conexe care elimină recunoașterea oficială a apei minerale naturale. Dacă problema identificată este caracterul de „act permisiv ascuns”, soluția corectă este reglementarea expresă, transparentă și digitalizată a procedurii de recunoaștere în cadrul legal aplicabil, cu criterii, termene și efecte juridice clare, nu abolirea mecanismului. Regimul importurilor trebuie diferențiat între ape recunoscute în statele membre ale UE și ape provenite din țări terțe, în concordanță cu Directiva 2009/54/CE.	
--	--	--

	La pct. 16 din proiect, Regulamentul privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.561/2020 Referitor la eliminarea aprobării planului operațional (pct.16.1 și 16.3 din proiect; pct. 25 și pct. 50 din Regulament), deși Nota de fundamentare justifică eliminarea aprobării planului operațional prin menținerea obligației producătorilor și sistemelor colective de a elabora și prezenta planul operațional, precum și prin menținerea competenței Agenției de Mediu de a verifica conformitatea documentației și de a solicita clarificări, soluția normativă propusă urmează a fi reexaminată sub aspectul corelării mecanismului de examinare cu efectele juridice ale verificării efectuate de Agenție. Or, pct. 26 propus (la pct. 16.2 din proiect) prevede doar dreptul Agenției de a solicita clarificări sau informații suplimentare necesare verificării conformității planului operațional, fără a stabili în mod expres care sunt consecințele juridice ale constatării neconformității planului, ale neprezentării clarificărilor sau ale prezentării unor informații insuficiente. În același timp, (pct. 16.6 din proiect) anexa nr. 3 pct. 2 subpct. 3) lit. b) prevede restituirea planului operațional fără	Se acceptă parțial. În vederea eliminării unei eventuale neclarități procedurale, sintagma „fără examinare” de la anexa nr. 3 pct. 2 subpct. 3) lit. a) și b) va fi exclusă. Celelalte observații nu se acceptă. Proiectul nu instituie o procedură autonomă de aprobare a planului operațional pentru sistemele colective, ci simplifică procedura existentă prin eliminarea aprobării distincte a planului operațional, menținând verificarea conformității acestuia în cadrul procedurii de autorizare. În consecință, în cazul în care planul operațional sau celelalte documente prezentate nu corespund cerințelor Regulamentului și neconformitățile nu sunt remediate, efectele juridice decurg din procedura de autorizare prevăzută de Legea nr. 209/2016, respectiv autorizația nu va fi eliberată. Prin urmare, nu este necesară instituirea unor mecanisme procedurale suplimentare în Regulament.
--	--	--

	examinare în cazul în care Agenția constată încălcarea cerințelor Regulamentului. Dispoziția potrivit căreia Agenția restituie planul operațional fără examinare în cazul în care constată încălcarea de către producător a cerințelor Regulamentului necesită clarificare. Norma nu precizează natura încălcărilor relevante, modalitatea de constatare a acestora și raportul dintre această măsură procedurală și mecanismele de control și sancționare prevăzute de Legea nr. 209/2016. În lipsa acestor elemente, aplicarea dispoziției poate deveni arbitrară. În acest context, este necesară clarificarea raportului dintre verificarea conformității documentației, solicitarea clarificărilor și restituirea planului operațional fără examinare, inclusiv a efectelor juridice ale acestor acțiuni asupra procedurii de autorizare și asupra dreptului producătorului sau al sistemului colectiv de a implementa responsabilitatea extinsă a producătorului. Totodată, (pct. 16.6 din proiect) se impune corelarea terminologiei utilizate în anexa nr. 3 cu eliminarea aprobării planului operațional. Astfel, în pct. 2 subpct. 4) lit. c) și d) se mențin referiri la „obiectul planului operațional aprobat” și la „angajamentele din planul operațional aprobat”, deși proiectul elimină aprobarea planului	Nu se acceptă. Proiectul nu elimină aprobarea planului operațional în toate cazurile, ci doar pentru sistemele colective, pentru care verificarea planului se realizează în cadrul procedurii de autorizare prevăzute de Legea nr. 209/2016. Pentru sistemele individuale, mecanismul aprobării
--	---	--

	operațional de către Agenția de Mediu. Această necorelare poate genera incertitudine cu privire la natura juridică a planului operațional și la efectele verificării acestuia. Prin urmare, este necesară revizuirea normelor propuse prin delimitarea clară a procedurii de verificare a conformității planului operațional, a consecințelor juridice ale neconformității și a efectelor prezentării sau restituirii planului, precum și eliminarea referirilor la „planul operațional aprobat”, în măsura în care aprobarea acestuia este eliminată.	planului operațional se menține. Prin urmare, nu se justifică eliminarea generală a referirilor la „planul operațional aprobat”, acestea fiind ajustate doar acolo unde nu mai corespund soluției normative propuse.
	La pct. 16.2 din proiect, se propune modificarea pct. 27 din Regulamentul privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, prin eliminarea referinței la art. 25 alin. (4) și (6) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și a mențiunii privind includerea planului operațional aprobat de Agenție. În contextul acestei intervenții asupra pct. 27, urmează a fi reexaminată și formularea „sistemele colective prevăzute la pct. 14 subpct. 2)”. Or, formularea respectivă nu este suficient de clară nici în redacția în vigoare, întrucât pct. 14 subpct. 2) nu „prevede” sisteme colective, ci stabilește că responsabilitățile producătorilor pentru produsele comercializate destinate consumului în gospodăriile casnice se	Se acceptă. În vederea asigurării unei redactări mai clare și evitării unor trimiteri normative inutile, referirea la pct. 14 subpct. 2) a fost exclusă. Norma face referire directă la sistemele colective, fără a modifica fondul reglementării.

	realizează în mod obligatoriu, în mod colectiv. Prin urmare, norma de trimitere nu identifică în mod suficient de precis raportul dintre producătorii cărora le revine obligația de a-și îndeplini responsabilitatea în mod colectiv și sistemele colective care asigură realizarea acestei responsabilități.	
	În acest context, având în vedere intervenția asupra pct. 27, se recomandă îmbunătățirea formulării acestuia, astfel încât să fie identificați clar subiecții obligației de autorizare și să fie asigurată corelarea terminologică și conceptuală cu pct. 14 subpct. 2) din Regulament.	
	La pct. 16.5 din proiect, sintagma „nu îndeplinește condițiile care au stat la baza autorizării sistemului individual”, din textul nou pentru pct. 61³, este formulată generic și nu permite identificarea condițiilor a căror încălcare justifică aplicarea măsurii prevăzute la pct. 61³. Or autorizația este emisă în baza mai multor documente și nu orice modificare justifică transferarea obligațiilor. În vederea asigurării previzibilității normei, se recomandă precizarea condițiilor esențiale care pot determina transferarea responsabilităților către un sistem colectiv.	Nu se acceptă. Sintagma „condițiile care au stat la baza autorizării sistemului individual” nu este introdusă prin prezentul proiect, ci reprezintă o prevedere existentă a Regulamentului. Proiectul nu urmărește revizuirea condițiilor de autorizare a sistemelor individuale și nici a mecanismului de retragere sau modificare a acestora, ci doar operează modificări punctuale în vederea simplificării procedurilor administrative. În aceste condiții, clarificarea condițiilor care au stat la baza autorizării depășește obiectul prezentului proiect și urmează a fi examinată, după caz, în cadrul unei revizuii sistemice a regulamentului.

	De asemenea, pct. 61⁴ instituie radierea producătorului din Lista producătorilor în cazul neexecutării obligației de transfer, fără ca Regulamentul să reglementeze procedura transferării responsabilităților, termenul de executare, momentul de la care transferul produce efecte și condițiile în care obligația se consideră executată sau neexecutată. În aceste condiții, sancțiunea radierii este raportată la o obligație al cărei regim juridic nu este reglementat în mod suficient, ceea ce afectează securitatea juridică și previzibilitatea normei. La pct. 16.6 din proiect (anexa nr. 3), prevederea potrivit căreia Agenția de Mediu „restituie, fără examinare” planul operațional dacă a constatat încălcarea cerințelor Regulamentului este contradictorie, întrucât constatarea unei încălcări presupune efectuarea unei examinări sau verificări a documentației depuse. Se recomandă delimitarea expresă a cazurilor în care planul poate fi restituit fără	Nu se acceptă. Prevederile referitoare la transferarea responsabilităților și radierea producătorului din Lista producătorilor nu sunt instituite prin prezentul proiect, ci fac parte din mecanismul existent al Regulamentului. Proiectul nu urmărește modificarea regimului juridic al transferării responsabilităților și nici a procedurii de radiere, ci operează exclusiv modificări punctuale de simplificare administrativă. În aceste condiții, completarea regulamentului cu norme privind procedura transferului, termenele de executare sau efectele juridice ale acestuia depășește obiectul prezentului proiect și urmează a fi examinată, după caz, în cadrul unei revizuirii sistemice a actului normativ. Se acceptă. În vederea asigurării coerenței procedurale și evitării unei contradicții de redactare, sintagma „fără examinare” din anexa nr. 3 pct. 2 subpct. 3) lit. a) și b) se exclud.
--	--	--

	examinare (de exemplu, lipsa documentelor obligatorii sau necorespunderea cerințelor de formă) de situațiile în care Agenția constată neconformitatea documentației.	
	La subpct. 4) lit. c) și d), utilizarea sintagmei „plan operațional aprobat” nu este corelată cu modificările propuse prin proiect, care elimină procedura aprobării planului operațional și o înlocuiesc cu mecanismul examinării acestuia. În consecință, terminologia utilizată urmează a fi revizuită pentru a asigura coerența internă a Regulamentului.	Nu se acceptă. Sintagma „plan operațional aprobat” a fost revizuită doar în măsura necesară pentru a reflecta faptul că proiectul elimină aprobarea planului operațional exclusiv pentru sistemele colective, menținând această procedură pentru sistemele individuale. Prin urmare, referirile la „planul operațional aprobat” nu necesită eliminare generală, ci doar ajustarea corespunzătoare a dispozițiilor care vizează sistemele colective, pentru asigurarea coerenței terminologice a Regulamentului.
	La pct. 17 din proiect, Regulamentul privind gestionarea bateriilor și acumulatorilor și deșeurilor de baterii și acumulatori, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.586/2020	Nu se acceptă. Eliminarea aprobării distincte a planului operațional pentru sistemele colective nu exclude verificarea de către Agenția de Mediu a capacității și modului de implementare a obligațiilor ce decurg din responsabilitatea extinsă a producătorului. Regulamentul menține atribuțiile Agenției de Mediu de analiză și monitorizare a planurilor operaționale. Astfel, potrivit pct. 55 din Regulament, Agenția analizează planurile operaționale
	Modificările propuse urmăresc aceeași logică privind excluderea aprobării planului operational, prin transformarea aprobării planului operațional într-un mecanism de notificare și verificare ulterioară (pct. 17.1- 17.5 din proiect). Din perspectiva Legii nr. 209/2016 privind	

	deșeurile, nu există o obligație expresă ca planul operațional să fie „aprobat” de Agenția de Mediu. Art. 12 alin. (5) lit. i) din Legea privind deșeurile obligă producătorii să raporteze anual Agenției de Mediu rezultatele privind implementarea planului de operare și a celui financiar, inclusiv costurile operaționale aferente gestionării deșeurilor, și privind implementarea responsabilității extinse a producătorului, conform cerințelor aprobate de Guvern, iar art. 12 alin. (15) delegă Guvernului stabilirea mecanismului de implementare a responsabilității extinse a producătorului. Prin urmare, trecerea de la un regim de aprobare la unul de notificare nu contravine, în sine, Legii nr. 209/2016 privind deșeurile. Totuși, din punct de vedere al oportunității, Nota de fundamentare nu explică suficient cum va fi asigurată verificarea ex-ante a capacității sistemelor individuale și colective de a realiza obligațiile prevăzute la art. 12 alin. (5) lit. b), b¹), g) și i) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. În lipsa unei asemenea justificări, nu este clar dacă simpla notificare oferă garanții suficiente pentru verificarea funcționalității și sustenabilității	ale producătorilor care își îndeplinesc obligațiile individual sau prin sistem colectiv și, în cazul constatării neîndeplinirii țințelor de colectare, sesizează Inspectoratul pentru Protecția Mediului. În plus, verificarea documentației prezentate continuă să fie realizată în cadrul procedurii de autorizare, iar respectarea obligațiilor este asigurată prin mecanismele de raportare și control prevăzute de Legea nr. 209/2016 și de Regulament. Prin urmare, modificările propuse elimină doar aprobarea administrativă distinctă a planului operațional, fără a diminua controlul exercitat de autoritatea competentă.
--	---	---

	sistemelor REP înainte de începerea activității.	
	Cu privire la abrogarea pct. 54, 58 și 59 (pct. 17.6 din proiect), aceasta apare ca fiind o consecință logică a modificărilor propuse, în condițiile în care proiectul elimină instituția aprobării anuale a planului operațional Totodată, excluderea acestor prevederi determină necesitatea consolidării mecanismelor de control și intervenție ulterioară ale autorității competente, astfel încât eliminarea aprobării anuale să nu conducă la diminuarea garanțiilor privind respectarea obligațiilor prevăzute de legislația în domeniul responsabilității extinse a producătorului. Înțelegem intenția autorului de a elimina procedura aprobării anuale și de a simplifica mecanismele administrative aplicabile sistemelor de responsabilitate extinsă a producătorului. Pe de altă parte, constatăm că prin abrogarea pct. 54 (pct. 17.6 din proiect) se renunță la un mecanism detaliat de evaluare periodică a conformității sistemelor colective, care stabilea expres situațiile în care Agenția de Mediu putea interveni în cazul neîndeplinirii obligațiilor privind atingerea țintelor de colectare și tratare, asigurarea transparenței, investițiile în infrastructura	Nu se acceptă. Abrogarea pct. 54, 58 și 59 reprezintă o consecință directă a eliminării procedurii de aprobare anuală a planului operațional și urmărește eliminarea unor etape administrative care dublează mecanismele de control deja existente. Modificările propuse nu diminuează atribuțiile Agenției de Mediu privind monitorizarea și controlul implementării responsabilității extinse a producătorului. Respectarea obligațiilor continuă să fie verificată prin analiza planurilor operaționale și a rapoartelor anuale, precum și prin mecanismele de control prevăzute de Legea nr. 209/2016 și de Regulament..

	de colectare și cooperarea cu autoritățile administrației publice locale. Deși proiectul propune instituirea unui mecanism alternativ prin noile pct. 60 și 61 (pct. 17.7 din proiect), acesta nu oferă același nivel de claritate și previzibilitate. Spre deosebire de pct. 54, care identifica exhaustiv neconformitățile relevante și consecințele juridice ale acestora, noile prevederi utilizează formulări generale și lasă un spațiu larg de apreciere autorității competente.	Nu se acceptă. Scopul proiectului este simplificarea procedurilor administrative, nu reformarea mecanismelor de supraveghere și sancționare. Reglementarea propusă stabilește cadrul general de intervenție al Agenției de Mediu, iar aplicarea acestuia se realizează în coroborare cu prevederile Legii nr. 209/2016, ale Codului administrativ și ale celorlalte dispoziții ale Regulamentului. Menținerea unei enumerări exhaustive a tuturor situațiilor de intervenție nu este necesară pentru aplicarea eficientă a mecanismului de control.
	În particular, sintagma „Agenția de Mediu poate dispune transferarea responsabilităților către un sistem colectiv autorizat” conferă autorității o marjă largă de apreciere, fără a stabili criterii clare privind exercitarea acestei competențe. Norma nu precizează în ce condiții Agenția este obligată să intervină și în ce situații poate decide menținerea sistemului individual, ceea ce poate genera practici neuniforme.	Nu se acceptă. Sintagma „poate dispune” nu este introdusă prin prezentul proiect și nu modifică natura competențelor existente ale Agenției de Mediu. Exercitarea competențelor administrative se realizează cu respectarea principiilor legalității, proporționalității și motivării actelor administrative, în condițiile Codului administrativ. Instituirea unor

	În al doilea rând, nu este reglementată procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. Textul nu stabilește modul de evaluare a atingerii țințelor, documentele care servesc drept temei pentru constatarea neconformităților, posibilitatea acordării unui termen de remediere și nici dreptul producătorului de a prezenta explicații sau obiecții înainte de adoptarea deciziei.	criterii suplimentare depășește obiectul prezentului proiect
	În al treilea rând, nu este clarificat regimul juridic al transferului responsabilităților către un sistem colectiv autorizat. Norma nu precizează termenul în care transferul trebuie realizat, momentul de la care acesta produce efecte, obligațiile producătorului până la finalizarea transferului și nici consecințele refuzului sistemului colectiv de a accepta producătorul respectiv.	Nu se acceptă. Proiectul nu instituie un mecanism nou privind transferarea responsabilităților sau radierea producătorilor, ci preia soluțiile existente din Regulament, adaptându-le la modificările propuse. Aspectele privind procedura transferului, termenele de executare, efectele juridice și garanțiile procedurale nu fac obiectul prezentului proiect de simplificare administrativă și pot fi analizate în cadrul unei revizuii sistemice a Regulamentului
	Totodată, pct. 61 din Regulament instituie sancțiunea radierii din Lista producătorilor pentru neexecutarea obligației de transfer, fără a reglementa expres procedura aplicabilă. Or, având în vedere că radierea poate avea ca efect imposibilitatea continuării legale a plasării produselor pe piață, aceasta constituie o măsură cu impact semnificativ asupra activității economice și trebuie să fie însoțită de garanții procedurale suficiente,	

	inclusiv stabilirea termenului de conformare, a procedurii de notificare și a căilor de contestare.	
	În consecință, deși susținem obiectivul simplificării procedurilor administrative și al eliminării aprobării anuale a planurilor operaționale, considerăm necesară completarea pct. 60 și 61 cu reguli mai clare privind condițiile, procedura și efectele aplicării măsurilor respective, pentru a asigura respectarea principiilor securității juridice, previzibilității și transparenței actului normativ.	
	La pct. 17.8 din proiect, subpunctul 6 din Structura planului operațional a sistemului individual și colectiv, prezentată în anexa nr. 6 la Regulamentul privind gestionarea bateriilor și acumulatorilor și deșeurilor de baterii și acumulatori, urmează a fi revizuit în partea ce ține de expunerea cerințelor la lit.c) și lit. d). Prevederea potrivit căreia Agenția de Mediu „restituie, fără examinare, [planul operațional] dacă a constatat încălcarea de către producător a cerințelor prezentului Regulament” este incertă și contradictorie, deoarece constatarea unei încălcări presupune, în mod necesar, efectuarea unei examinări sau verificări a documentației depuse. În consecință, nu este clar în ce	Se acceptă parțial. În vederea asigurării coerenței procedurale și evitării unei contradicții de redactare, sintagma „fără examinare” din anexa nr. 6 pct. 6 lit. d) a fost exclusă. Celelalte propuneri nu se acceptă, întrucât proiectul nu urmărește instituirea unei proceduri distincte de restituire a planului operațional, ci simplificarea procedurii existente. Reglementarea detaliată a cazurilor de restituire a documentației depășește obiectul prezentului proiect.

	condiții Agenția poate restitui planul „fără examinare” și care este delimitarea dintre verificarea formală a dosarului și examinarea conformității acestuia cu cerințele Regulamentului. Se recomandă reformularea normei prin indicarea expresă a cazurilor în care documentația poate fi restituită fără examinare (de exemplu, lipsa documentelor obligatorii sau necorespunderea cerințelor de formă).	
	De asemenea, lit. d) necesită a fi corelată cu modificările operate prin proiect. Astfel, deși proiectul elimină procedura de aprobare a planului operațional și o substituie cu un mecanism de examinare, notificare și monitorizare ulterioară, la lit. d) continuă să fie utilizate sintagmele „obiectul planului operațional aprobat” și „angajamentele din planul operațional aprobat”. Or, în lipsa unei proceduri de aprobare, aceste formulări devin neconcordante cu noua concepție normativă promovată prin proiect și pot genera interpretări contradictorii cu privire la statutul juridic al planului operațional. În vederea asigurării coerenței terminologice și a respectării exigențelor de claritate și previzibilitate a normei, se recomandă substituirea acestor sintagme cu formulări compatibile cu mecanismul de examinare instituit prin proiect.	Nu se acceptă. Referirile la „planul operațional aprobat” au fost revizuite doar în măsura necesară pentru a reflecta faptul că proiectul elimină aprobarea planului operațional exclusiv pentru sistemele colective, menținând această procedură pentru sistemele individuale. În consecință, nu se justifică eliminarea generală a sintagmei „plan operațional aprobat”, aceasta fiind păstrată pentru dispozițiile aplicabile sistemelor individuale și ajustată doar acolo unde vizează sistemele colective.

	La pct. 18 – modificarea Regulamentului privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea și distribuția benzinei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 587/2020 Completarea potrivit căreia deschiderea sau verificarea cisternelor de către organele vamale nu constituie încălcare, cu condiția aplicării unor „măsuri rezonabile” de limitare a emisiilor de compuși organici volatili, urmărește soluționarea unei situații practice legitime. Totuși, sintagma „măsuri rezonabile” este prea generală pentru o normă tehnică de control al emisiilor și poate conduce la practici neuniforme.	Se acceptă. În vederea asigurării unei aplicări uniforme a normei, sintagma „măsuri rezonabile” a fost substituită cu sintagma „măsuri tehnice necesare”. Totodată, nu se acceptă necesitatea reglementării detaliate, în cadrul prezentului proiect, a modului de desfășurare a operațiunilor vamale, întrucât acestea sunt reglementate de legislația specială. Scopul modificării este de a clarifica faptul că operațiunile de control efectuate de autoritățile vamale, în condițiile legii, nu constituie prin ele însele o încălcare a Regulamentului, cu condiția adoptării măsurilor necesare pentru limitarea emisiilor de compuși organici volatili.
	Regimul național trebuie să păstreze integral obiectivul Directivei 94/63/CE privind controlul emisiilor de compuși organici volatili din depozitarea și distribuția benzinei. Operațiunea vamală trebuie să fie limitată la strictul necesar, realizată astfel încât pierderile de vapori să fie minimizate și urmată de închiderea imediată și sigură a cisternei. Este utilă și trasabilitatea operațiunii în cazul deschiderii sigiliilor sau al incidentelor.	
	La pct. 27 – abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1045/2005 pentru aprobarea	Nu se acceptă.

	Regulamentului cu privire la importul, stocarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților Nota de fundamentare indică existența unor norme desuete și a unor acte permissive care nu mai au temei în legislația primară, precum și adoptarea unui cadru legislativ nou în domeniul produselor fitosanitare și produselor fertilizante. Totuși, abrogarea integrală a unui regulament care reglementează importul, stocarea, comercializarea, utilizarea și neutralizarea unor produse cu potențial semnificativ de impact asupra sănătății și mediului nu trebuie fundamentată exclusiv prin enumerarea actelor permissive devenite desuete. Este necesar un exercițiu de corespondență normativă care să demonstreze că toate normele materiale încă necesare – inclusiv cele privind depozitarea în siguranță, prevenirea scurgerilor și contaminării, manipularea, transportul, utilizarea în zone sensibile, gestionarea ambalajelor/deșeurilor, măsurile în caz de incidente și trasabilitatea – sunt preluate în mod complet de Legea nr. 403/2023, Legea nr. 21/2025 și actele normative subsecvente. Această verificare este cu atât mai necesară cu cât proiectul nr. 683/MDED/2026 modifică simultan Legea	Nota de fundamentare conține argumentare suficientă, care demonstrează necesitatea abrogării Hotărârii Guvernului nr. 1045/2005. Cadrul legal (Legea nr. 119/2004, Legea nr. 403/2023, Legea nr. 21/2025) conține norme referitor la importul, stocarea, comercializarea, utilizarea și neutralizarea unor produse cu potențial semnificativ de impact asupra sănătății și mediului. Proiectul nr. 683/MDED/2026 nu modifică aceste norme din Legea nr. 119/2004. Totodată, și Legea nr. 277/2018 privind substanțele chimice persoanelor fizice și juridice care produc sau plasează pe piață substanțe sau amestecuri chimice, interdicțiile și restricțiile privind producerea, plasarea pe piață, importul, exportul și utilizarea substanțelor și amestecurilor chimice periculoase, condițiile de clasificare, etichetare și ambalare a substanțelor și amestecurilor chimice, crearea și menținerea unui registru al produselor chimice, procedura de raportare a produselor chimice, procedura de autorizare a produselor chimice periculoase, obligațiile de raportare, controlul și alte aspecte cu privire la substanțele și amestecurile chimice.
--	--	---

	nr. 119/2004, inclusiv prin eliminarea unor mecanisme de autorizare/coordonare și transformarea unor proceduri în notificare. Efectul cumulativ al abrogării regulamentului și al modificării legii trebuie evaluat pentru a evita apariția unor lacune tranzitorii sau materiale.	După cum este menționat în Nota de fundamentare, Hotărârea Guvernului nr. 1045/2005 conține norme contradictorii cadrului legal.
	La pct. 20 din proiect, Regulamentul privind gestionarea anvelopelor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2022	Se ia act.
	Modificările propuse urmăresc aceeași abordare promovată și pentru celelalte fluxuri de deșeuri supuse responsabilității extinse a producătorului, prin substituirea mecanismului de aprobare formală a planului operațional și a aprobării anuale cu un model bazat pe notificare, examinarea documentelor prezentate, raportare periodică și control ulterior al respectării obligațiilor de către producători și sistemele colective.	
	Din perspectiva Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, nu există o obligație expresă privind aprobarea planurilor operaționale de către Agenția de Mediu, iar art. 12 alin. (15) delegă Guvernului competența de a stabili mecanismul de implementare a responsabilității extinse a producătorului. Prin urmare, excluderea	

	procedurii de aprobare nu contravine, în sine, cadrului legal primar.	
	În acest sens, apreciem că abrogarea pct. 31, 35, 36, 37, 38, 54 ¹ și 54 ² (pct. 20.6 din proiect) este logică în contextul eliminării aprobării anuale, deoarece aceste norme reglementau condițiile, procedura și efectele unui mecanism administrativ pe care proiectul îl suprimă.	
	Cu toate acestea, se recomandă (la pct. 20.7 din proiect) revizuirea noilor pct. 54 ³ și 54 ⁴ , întrucât acestea nu oferă același nivel de claritate și previzibilitate juridică precum mecanismul existent.	
	În particular:	
	–formularea „Agenția de Mediu poate dispune transferarea responsabilităților către un sistem colectiv autorizat” conferă autorității o marjă largă de apreciere, fără a stabili criteriile de aplicare a măsurii;	
	–nu sunt reglementate procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, modalitatea de evaluare a țintelor de colectare, valorificare și reciclare și nici dreptul producătorului de a remedia neconformitățile constatate;	
	–nu este clarificat regimul juridic al transferului responsabilităților către sistemul colectiv, inclusiv termenul de	

	executare a măsurii și efectele juridice ale acesteia; –pct. 54⁴ instituie sancțiunea radierii din Lista producătorilor în cazul neexecutării obligației de transfer, fără a stabili expres procedura aplicabilă, termenul de conformare, modalitatea de notificare și căile de contestare. Or, având în vedere că radierea poate afecta direct posibilitatea legală a producătorului de a plasa produse pe piață și de a-și desfășura activitatea în cadrul sistemului de responsabilitate extinsă a producătorului, considerăm necesară reglementarea mai detaliată a acestei măsuri.	Nu se acceptă. Prevederea privind radierea din Lista producătorilor în cazul neexecutării obligației de transfer nu este introdusă prin prezentul proiect, ci face parte din mecanismul existent al Regulamentului. Proiectul nu urmărește modificarea regimului juridic al transferării responsabilităților sau al radierii producătorilor, ci simplificarea procedurilor administrative aferente implementării responsabilității extinse a producătorului. În consecință, reglementarea detaliată a procedurii de aplicare a acestei măsuri, a termenelor de conformare, a modalității de notificare și a căilor de contestare depășește obiectul prezentului proiect și poate fi analizată în cadrul unei revizuii sistemice a Regulamentului.
--	--	--

	La pct. 20.8 din proiect, textul propus pentru substituirea compartimentului Aprobarea planului operațional din Structura planului operațional a sistemului individual și colectiv, prezentat în anexa nr. 3 la Regulamentul privind gestionarea anvelopelor uzate, urmează a fi revizuit pentru a elucida problemele de logică procedurală.	Se acceptă parțial. În vederea asigurării coerenței procedurale și evitării unei contradicții de redactare, sintagma „fără examinare” din anexa nr. 3 a fost exclusă. Celelalte propuneri nu se acceptă, întrucât proiectul nu urmărește instituirea unei proceduri distincte de restituire a planului operațional, ci simplificarea procedurii existente. Reglementarea detaliată a cazurilor de restituire a documentației și delimitarea acestora de examinarea pe fond depășesc obiectul prezentului proiect.
	Astfel, litera c) dispune că Agenția: - la solicitarea producătorului/reprezentantului producătorului restituie planul operațional, fără examinare; și - restituie, fără examinare, dacă a constatat încălcarea de către producător a cerințelor prezentului Regulament.	
	Pentru a „constata încălcarea” cerințelor Regulamentului, Agenția trebuie să efectueze o anumită verificare sau analiză a documentelor prezentate. În schimb, sintagma „restituie fără examinare” presupune tocmai lipsa examinării fondului cererii și a documentației.	
	Prin urmare, nu este clar cum poate Agenția să constate existența unei încălcări fără a examina documentele, precum și care este diferența dintre „restituirea fără examinare” și respingerea documentației ca neconformă. La fel, prezintă incertitudine	

	faptul privind calificarea încălcărilor ce justifică restituirea fără examinare. În mod obișnuit, „restituirea fără examinare” este admisibilă pentru vicii formale evidente (dosar incomplet, lipsa semnăturii, lipsa documentelor obligatorii etc.), care pot fi constatate la verificarea preliminară a admisibilității. Dacă însă Agenția constată nerespectarea cerințelor Regulamentului în conținutul planului operațional, aceasta presupune deja examinarea documentației.	
	Conex, la litera d) necesită a fi revizuite liniuțele a treia și a patra, în partea ce vizează referirea la „planul operațional aprobat”. În condițiile în care proiectul elimină procedura de aprobare a planului operațional și substituie aceasta cu un mecanism bazat pe notificare și examinare, utilizarea sintagmei „plan operațional aprobat” devine necorespunzătoare și generează o contradicție internă în cadrul reglementării. Or, dacă planul operațional nu mai este supus aprobării de către Agenția de Mediu, nu poate exista, din punct de vedere juridic, un „plan operațional aprobat”, iar menținerea acestei terminologii creează incertitudine cu privire la natura actului și la efectele juridice ale examinării efectuate de autoritate. În acest	Nu se acceptă. Referirile la „planul operațional aprobat” sunt revizuite doar în măsura necesară pentru a reflecta diferențierea dintre sistemele individuale și sistemele colective. Proiectul elimină aprobarea planului operațional doar pentru sistemele colective, menținând această procedură pentru sistemele individuale. În consecință, nu se justifică eliminarea generală a sintagmei „plan operațional aprobat”, aceasta urmând a fi ajustată doar în dispozițiile care vizează sistemele colective. Totodată, proiectul nu urmărește revizuirea mecanismului de transfer al responsabilităților sau a măsurilor aplicabile în cazul neîndeplinirii obligațiilor, ci simplificarea procedurilor

	context, intervine necesitatea uniformizării terminologiei de la pozițiile „obiectul planului operațional aprobat” și „angajamentele din planul operațional aprobat”.	administrative aferente implementării responsabilității extinse a producătorului. Reglementarea detaliată a condițiilor, procedurii și efectelor aplicării acestor măsuri depășește obiectul prezentului proiect și poate fi analizată în cadrul unei revizuii sistemice a Regulamentului.
	conform terminologiei utilizate în întregul regulament.	
	În consecință, deși susținem obiectivul simplificării procedurilor administrative și eliminării aprobării anuale a planurilor operaționale, considerăm necesară revizuirea mecanismelor de intervenție ulterioară propuse, fiind oportună completarea pct. 54 ³ și 54 ⁴ cu reguli mai clare privind condițiile, procedura și efectele aplicării măsurilor respective, pentru a asigura respectarea principiilor securității juridice, previzibilității și transparenței reglementării.	
	La pct. 21 din proiect, Regulamentul privind gestionarea uleiurilor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.731/2022	Se acceptă parțial. Sintagma „nu îndeplinește condițiile care au stat la baza autorizării sistemului individual” a fost exclusă, în vederea sporirii clarității și previzibilității normei, prin raportare la condițiile relevante prevăzute de Regulament.
	Pct. 21.1 și 21.4 din proiect, modificările propuse urmăresc înlocuirea mecanismului de aprobare a planului operațional cu un regim bazat pe notificare, examinare și monitorizare ulterioară. Din perspectiva art. 12 și art. 52 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, nu se identifică	

	o obligație legală expresă privind aprobarea planului operațional de către Agenția de Mediu, astfel încât renunțarea la această procedură nu contravine, în sine, cadrului legal primar. Totodată, proiectul necesită unele ajustări de claritate normativă. Abrogarea pct. 52¹ și 53¹ (pct. 21.2 din proiect) apare ca fiind o consecință logică a eliminării procedurii de aprobare anuală și a reorientării mecanismului de supraveghere către monitorizarea rezultatelor și verificarea ulterioară a conformității. Cu toate acestea, noile pct. 53² și 53³ (pct. 21.3 din proiect) necesită o reglementare mai clară și mai previzibilă. În primul rând, formularea de la pct. 53² potrivit căreia Agenția de Mediu „poate dispune” transferarea responsabilităților către un sistem colectiv autorizat conferă autorității un larg drept de apreciere, fără a preciza criteriile de aplicare a măsurii, procedura de constatare a neconformităților și condițiile în care producătorul poate remedia încălcările constatate. Totodată, sintagma „nu îndeplinește condițiile care au stat la baza autorizării sistemului individual” este formulată într-o manieră generală și lipsită de suficientă previzibilitate, întrucât nu identifică în mod expres condițiile a căror neîndeplinire poate	Celelalte propuneri nu se acceptă. Mecanismul de transfer al responsabilităților către un sistem colectiv autorizat nu este instituit prin prezentul proiect, ci este preluat din reglementarea existentă, proiectul limitându-se la adaptarea acestuia în contextul eliminării procedurii de aprobare anuală a planului operațional. Reglementarea detaliată a criteriilor de aplicare, a procedurii de constatare a neconformităților și a etapelor de remediere depășește obiectul prezentului proiect și poate face obiectul unei revizuii sistemice a Regulamentului.
--	---	---

	atrage măsura transferării responsabilităților către un sistem colectiv autorizat și nu face trimitere la dispozițiile relevante ale Regulamentului. În această redactare, norma lasă un spațiu excesiv de apreciere autorității competente și poate genera aplicări neuniforme.	
	În subsidiar, proiectul nu reglementează regimul juridic al transferării responsabilităților, inclusiv termenul de executare, modalitatea de realizare a transferului, momentul de la care acesta produce efecte și consecințele juridice ale neconformării.	
	Dispoziția pct. 53³ necesită a fi reexaminată și sub aspectul corelării normative. Norma prevede radierea producătorului în cazul în care acesta „nu își transferă responsabilitățile către un sistem colectiv autorizat în conformitate cu pct. 54²”, însă Regulamentul nu conține un pct. 54². Chiar presupunând că intenția autorului a fost trimiterea la pct. 53², această dispoziție nu reglementează procedura și modalitatea transferării responsabilităților, ci stabilește doar posibilitatea Agenției de Mediu de a dispune o asemenea măsură. În lipsa unor norme care să reglementeze expres mecanismul transferului, termenul de executare și condițiile în care obligația se consideră îndeplinită sau neîndeplinită,	Se acceptă parțial. A fost corectată eroarea de trimitere normativă, prin substituirea referinței la pct. 54² cu referința corespunzătoare la pct. 53². Celelalte propuneri nu se acceptă, întrucât proiectul nu urmărește reglementarea mecanismului de transfer al responsabilităților, ci simplificarea procedurilor administrative aferente implementării responsabilității extinse a producătorului. Reglementarea detaliată a procedurii de transfer, a termenelor de executare și a efectelor juridice ale acestora depășește obiectul prezentului proiect și poate fi examinată în cadrul

	sanctiunea radierii nu dispune de un suport normativ suficient de clar și previzibil. Se recomandă revizuirea pct. 53² și 53³ în vederea stabilirii unor criterii obiective de intervenție a autorității competente și a unei proceduri clare de aplicare a măsurilor prevăzute de aceste norme.	unei revizuii sistemice a Regulamentului.
	La pct. 21.4 din proiect, textul secțiunii a 6-a din Structura planului operațional a sistemului individual și colectiv, prezentată în anexa nr. 5 la Regulamentul privind gestionarea uleiurilor uzate, urmează a fi revizuit.	Se acceptă parțial. În vederea asigurării coerenței procedurale, sintagma „fără examinare” va fi exclusă din textul propus. Totodată, menționăm că intervențiile din proiect la „planul operațional aprobat” au efectuate în măsura necesară pentru a evita dublarea cu procedura de autorizare pentru sistemele colective. Celelalte propuneri nu se acceptă, întrucât proiectul nu urmărește reglementarea unei proceduri distincte de restituire a planului operațional, ci simplificarea procedurilor administrative aferente implementării responsabilității extinse a producătorului.
	În particular, la lit. c) prevederea potrivit căreia Agenția de Mediu „restituie, fără examinare, [planul operațional] dacă a constatat încălcarea de către producător a cerințelor prezentului Regulament” este contradictorie din punct de vedere juridic. Constatarea unei încălcări presupune efectuarea unei verificări sau examinări a documentației depuse, în timp ce restituirea „fără examinare” presupune lipsa unei asemenea evaluări. Se recomandă delimitarea expresă a cazurilor de restituire pentru motive formale de cele care presupun examinarea conformității documentației.	
	De asemenea, la lit. d) liniuțele a treia și a patra, necesită revizuire referințele la „obiectul planului operațional aprobat” și	

	„angajamentele din planul operațional aprobat”. În condițiile în care proiectul elimină procedura de aprobare a planului operațional, utilizarea în continuare a sintagmei „plan operațional aprobat” generează o inconsecvență internă și nu corespunde noii concepții de reglementare promovate prin proiect.	
	La pct. 23 din proiect, Regulamentul privind gestionarea vehiculelor scoase din uz, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.93/2023	Se acceptă parțial. În vederea asigurării coerenței reglementării, trimiterea la art. 25 alin. (10) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile va fi exclusă. Celelalte propuneri nu se acceptă, întrucât proiectul urmărește simplificarea procedurilor administrative aferente funcționării sistemelor de responsabilitate extinsă a producătorului, fără modificarea conținutului planului operațional sau a structurii acestuia, aspecte care pot face obiectul unei revizuirii distincte a Regulamentului.
	La pct. 23.1–23.5 și pct. 23.11 din proiect, modificările propuse urmăresc simplificarea procedurilor administrative aplicabile sistemelor individuale și colective de responsabilitate extinsă a producătorului prin eliminarea cerinței de aprobare a planului operațional și a aprobării anuale. Din analiza prevederilor Legii nr. 209/2016 privind deșeurile nu rezultă existența unei obligații exprese privind aprobarea planului operațional de către Agenția de Mediu, mecanismul de implementare a responsabilității extinse a producătorului fiind lăsat, potrivit art. 12 alin. (15), la nivelul reglementărilor aprobate de Guvern. În acest context, modificările propuse pot fi considerate compatibile cu cadrul legal primar.	

	Totuși, proiectul necesită unele ajustări pentru asigurarea coerenței și clarității reglementării. La pct. 23.2 din proiect, trimiterea la art. 25 alin. (10) este incompletă și necorelată cu mecanismul instituit de regulament. Art. 25 alin. (10) din Legea nr. 209/2016 nu descrie generic planul operațional, ci la pct. 2) stabilește expres conținutul minim al planului de operare. Dacă autorul dorește să fundamenteze includerea amplasării punctelor de colectare în planul operațional, referința trebuia să fie cel puțin la art. 25 alin. (10) pct. 2) din Legea nr. 209/2016. Totodată, nici dispozițiile art. 25 alin. (10) pct. 2) din Legea nr. 209/2016 și nici Regulamentul privind gestionarea vehiculelor scoase din uz, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2023, nu includ amplasarea punctelor de colectare ca element distinct al planului operațional. Mai mult, anexa nr. 5 la Regulamentul privind gestionarea vehiculelor scoase din uz stabilește deja structura planului operațional, iar proiectul nu propune completarea acestei structuri cu un compartiment referitor la amplasarea punctelor de colectare. În aceste condiții, obligația potrivit căreia amplasarea punctelor de colectare se include în planul	
--	--	--

	operațional necesită a fi corelată corespunzător cu structura planului operațional, pentru a asigura coerența și previzibilitatea reglementării.	
	La pct. 23.6 din proiect, abrogarea pct. 39, 41, 42, 43 și 44 apare ca o consecință logică a eliminării aprobării anuale și a trecerii la un mecanism de supraveghere bazat pe monitorizarea continuă a rezultatelor și pe raportarea periodică a producătorilor. Cu toate acestea, Nota de fundamentare ar putea argumenta mai explicit în ce măsură mecanismele de monitorizare și control ulterior instituite prin proiect asigură un nivel echivalent de supraveghere a îndeplinirii obligațiilor de responsabilitate extinsă a producătorului în domeniul gestionării vehiculelor scoase din uz.	Se acceptă parțial. A fost revizuită formularea pct. 85² prin eliminarea sintagmei referitoare la „condițiile care au stat la baza autorizării sistemului individual”, întrucât sistemele individuale nu sunt supuse autorizării. Celelalte propuneri nu se acceptă.
	La pct. 23.8–23.10 din proiect, înțelegem rațiunea autorului de a substitui mecanismul bazat pe aprobarea anuală cu un sistem orientat spre evaluarea rezultatelor efectiv obținute de producători. Totuși, noile prevederi ale pct. 85² și 85³ necesită o reglementare mai riguroasă sub aspectul previzibilității juridice.	Proiectul nu urmărește modificarea mecanismului de transfer al responsabilităților sau instituirea unui nou regim juridic privind radierea producătorilor din Lista producătorilor, ci simplificarea procedurilor administrative aferente implementării responsabilității extinse a producătorului. Dispozițiile referitoare la transferul responsabilităților și radierea producătorilor nu sunt introduse prin prezentul proiect, ci reprezintă adaptarea mecanismului existent în contextul eliminării procedurii de aprobare anuală a planului operațional. Reglementarea detaliată a condițiilor de aplicare a măsurii, a procedurii de transfer, a
	În particular, sintagma potrivit căreia Agenția de Mediu „poate dispune” transferarea responsabilităților către un	

	sistem colectiv autorizat nu stabilește dacă măsura are caracter obligatoriu în cazul întrunirii condițiilor prevăzute de normă sau dacă autoritatea beneficiază de o marjă discreționară de apreciere. Lipsa unor criterii clare de aplicare poate conduce la practici neuniforme și la dificultăți în asigurarea aplicării previzibile a normei. Totodată, proiectul nu reglementează mecanismul concret de realizare a transferului responsabilităților, termenul de conformare și consecințele juridice ale neexecutării măsurilor dispuse de autoritate. În aceeași ordine de idei, pct. 85³ instituie radierea din Lista producătorilor ca efect al neexecutării obligației de transfer, fără a stabili expres procedura aplicabilă, garanțiile procedurale ale persoanei vizate și modalitatea de contestare a deciziei. Având în vedere că radierea poate afecta direct posibilitatea exercitării obligațiilor și drepturilor aferente regimului de responsabilitate extinsă a producătorului, considerăm necesară dezvoltarea cadrului normativ aferent aplicării acestei măsuri. Astfel, prevederile propuse pct. 85³ (pct. 23.10 din proiect) necesită a fi revizuite. Norma instituie radierea producătorului din Lista producătorilor în cazul în care acesta nu își transferă responsabilitățile către un sistem colectiv	termenului de conformare, a efectelor juridice și a garanțiilor procedurale depășește obiectul prezentului proiect și poate face obiectul unei revizuii sistemice a Regulamentului. În ceea ce privește Nota de fundamentare, aceasta descrie obiectivul proiectului de simplificare administrativă și justifică înlocuirea mecanismului de aprobare anuală cu un sistem bazat pe monitorizarea ulterioară și controlul respectării obligațiilor legale.
--	---	--

	autorizat „în conformitate cu pct. 85²”. Totuși, pct. 85² reglementează doar posibilitatea Agenției de Mediu de a dispune transferarea responsabilităților, fără a stabili procedura de realizare a transferului, termenul de executare, momentul de la care măsura produce efecte și condițiile în care obligația se consideră executată sau neexecutată. În aceste condiții, sancțiunea radierii este raportată la o obligație al cărei conținut normativ nu este reglementat în mod suficient, ceea ce afectează claritatea și previzibilitatea normei.	
	La pct. 23.11. din proiect, punctul 6 (ce descrie procedura de examinare a planului operational) din Structura planului operațional a sistemului individual și colectiv, prezentată în anexa nr. 5 la Regulamentul privind gestionarea vehiculelor scoase din uz, urmează a fi reformulate lit. c) și lit. d) liniuța a treia și liniuța a patra. Formularea potrivit căreia Agenția de Mediu poate restitui planul operațional „fără examinare” dacă a constatat încălcarea cerințelor Regulamentului este neclară din punct de vedere juridic, deoarece constatarea unei neconformități presupune, în mod firesc, o examinare prealabilă a documentației depuse. Norma necesită	Se acceptă. În vederea asigurării coerenței procedurale și evitării unei contradicții de redactare, sintagma „fără examinare” a fost exclusă din textul propus.

	reformulare pentru delimitarea expresă a verificării formale a dosarului de evaluarea conformității acestuia.	
	În procedura de examinare a planului operațional se menține referirea la „obiectul planului operațional aprobat” și la „angajamentele din planul operațional aprobat”, deși proiectul elimină însăși instituția aprobării planului operațional. Menținerea acestei terminologii este de natură să genereze incoerențe normative și necesită corelare cu noua concepție a reglementării.	Nu se acceptă. Proiectul nu elimină în totalitate mecanismul aprobării planului operațional, acesta fiind menținut pentru cazurile prevăzute de Regulament. În consecință, utilizarea acestei terminologii nu generează, prin ea însăși, o contradicție normativă.
	Prin urmare, proiectul nr. unic 684/MDED/2026 necesită reexaminare și revizuire substanțială înainte de promovare. Se recomandă examinarea cumulativă a prezentului aviz cu observațiile formulate asupra proiectului nr. unic 683/MDED/2026, astfel încât pachetul de de reglementare să nu reducă nivelul de protecție a mediului, să nu creeze lacune instituționale și să nu afecteze nivelul de aliniere deja realizat sau planificat la acquis-ul Uniunii Europene.	Se ia act. Observațiile formulate au fost analizate și, după caz, valorificate prin ajustările operate asupra proiectului. Modificările propuse urmăresc simplificarea procedurilor administrative aplicabile implementării responsabilității extinse a producătorului, fără a modifica obligațiile de mediu instituite de Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și fără a reduce nivelul de protecție a mediului

19. Asociația Națională a Companiilor din Sectorul TIC (demersul din 03.08.2026)	Cadrul legal actual, în special Legea securității și sănătății în muncă, nr. 186/2008 (în continuare – <i>Legea nr. 186/2008</i>) consolidată de prevederile Hotărârii Guvernului nr. 95/2009 (în continuare – <i>HG nr. 95/2009</i>) prevăd reglementări exprese sub aspectul instituirii de către angajatori a măsurilor privind asigurarea securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă.	
	Astfel, conform pct. 53 din HG nr. 95/2009 angajatorul este obligat să efectueze instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă, iar rezultatul instruirii se consemnează, în mod obligatoriu, în <u>Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă</u>, conform anexei nr. 5 al Regulamentului privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale, aprobat prin HG nr. 95/2009.	
	La data de 21.08.2025 în Monitorul Oficial al RM a fost publicată Legea pentru modificarea unor acte normative (reglementarea raporturilor conexe prestării muncii prin agent de muncă temporară, securității și sănătății în muncă a unor categorii de lucrători, a unor aspecte legate de raporturile de muncă, a răspunderii	

	contravenționale etc.), nr. 193/2025 din 10.07.2025.	
	Respectiv, prin acest act normativ au fost operate o serie de modificări și în textul <i>Legii nr. 186/2008</i>, modificări care au intrat în vigoare la data de 01.01.2026. Astfel, art. 17 al actului normativ prenotat a fost completat cu alin. (9) cu următorul cuprins: <i>„În procesul de instruire, printr-un act intern la nivel de unitate, pot fi utilizate sisteme de instruire bazate pe mijloace din domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor”</i>.	
	Solicitarea modificării Anexei nr. 5 al Regulamentului privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale se bazează pe povara administrativă excesivă, disproporționată și care nu mai corespunde erei digitale în care își desfășoară activitatea mediul de afaceri în condițiile acordării de către legiuitor a posibilității de instruire prin mijloace digitale a lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă.	
	Actualmente, Anexa nr. 5 al Regulamentului prenotat conține un <u>model desuet</u> de registru cu câmpuri cu informații inutile precum: patronimicul lucrătorului, data nașterii, studii, calificarea (profesia), grupa sanguină, domiciliul, locul de muncă,	

	ocupația, durata instruirii, semnături repetitive ale lucrătorului și a responsabilului din domeniul instruirii SSM, etc.	
	O dată ce a intrat în vigoare a norma legală care oferă angajatorilor posibilitatea de instruire în domeniul SSM a angajaților prin mijloace digitale este iminentă optimizarea conținutului Fișei personale cu adaptarea câmpurilor la medii digitale, optimizând și îmbunătățind fluxul de date.	
	Această solicitare este consolidată inclusiv și din considerentul că angajații care prestează munca la distanță și care sunt instruiți la distanță, urmează să consemneze instruirea respectivă prin intermediul aplicării semnăturii electronice care se aplică per document.	
	Prin urmare, instruirea și testarea salariaților poate fi efectuată prin platforme on-line (de ex. e-learning cu module video), urmate de teste interactive care ar genera în mod automatizat scorul obținut de persoana instruită, astfel încât finalizarea unei sau mai multor sesiuni să genereze automat un rezultat ce denotă faptul însușirii materiei și admiterii muncitorului instruit.	
	În consecință, menționăm faptul că inițierea modificării acestei Anexe va genera accelerarea aducerii în concordanță de către Guvern a actelor sale cu prevederile Legii	

	nr. 193/2025, va adapta cadrul legal la angajamentele RM față de alfabetizarea și digitalizarea proceselor, va reduce hârtia și va reduce din povara mediului de afaceri.	
	În baza celor menționate mai sus, vă propunem următoarele modifică la Proiectul HG nr. 684/MDED/2026 prin care se intervine inclusiv la HG nr. 95/2009:	
	De inclus în proiect un punct nou care să modifice suplinească pct. 2 din HG 95/2009. instruire prin intermediul mijloacelor electronice — instruirea realizată prin intermediul platformelor sau instrumentelor electronice, cu utilizarea tehnologiilor informaționale și de comunicații, la distanță sau la sediul unității;	Se acceptă.
	fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă — fișa individuală de instruire întocmită, stocată și semnată în format fizic sau electronic;	Nu se acceptă. Din conținutul Hotărârii Guvernului este clar ce este o fișă personală.
	Pct. 4.5. din proiect de modificat după cum urmează. ”47. Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se efectuează din mijloacele unității, în timpul programului de lucru, cu prezenta fizică, prin intermediul mijloacelor electronice sau mixt.”	Se acceptă.

	Pct. 4.6. din proiect de modificat după cum urmează. ” 53. Rezultatul instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează, în mod obligatoriu, în Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, conform anexei nr. 5 la prezentul Regulament, care se va păstra de către angajator în format fizic sau electronic. În cazul instruirii desfășurate prin intermediul mijloacelor electronice, rezultatul instruirii se confirmă prin evidențe electronice generate de sistemul informațional utilizat.”	Se acceptă.
--	--	---------------------------

	Pct. 4.7. din proiect de modificat după cum urmează. „54. După finalizarea instruirii, Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, în format fizic, se semnează de către lucrătorul instruit și de către persoana care a efectuat instruirea și a verificat cunoștințele. În cazul instruirii prin intermediul mijloacelor electronice, confirmarea instruirii și a rezultatului verificării cunoștințelor se realizează prin una dintre următoarele modalități: a) prin utilizarea semnăturii electronice; b) prin autentificarea în sistemul informațional, parcurgerea materialelor de instruire și verificarea cunoștințelor În cazul prevăzut la lit. b), sistemul informațional generează rezultatul verificării și păstrează dovada datei, orei, utilizatorului și materialelor parcurse. Aceasta confirmare ține locul semnăturii persoanei instruite prevăzute pentru fișa pe suport de hârtie și a persoanei care a efectuat instruirea.”	Se acceptă.
	De inclus în proiect un punct nou care să modifice pct. 55 din HG 95/2009. La sfârșitul punctului de adăugat o propoziție nouă cu următorul cuprins: ”În cazul instruirii desfășurate prin intermediul mijloacelor electronice,	Nu se acceptă. Nu este obiect al reglementării.

	rezultatul instruirii se confirmă prin utilizarea semnăturilor electronice sau prin evidențe electronice generate de sistemul informațional utilizat.”	
	De inclus în proiect un punct nou care să includă în HG 95/2009 pct. 47 ¹ ”47 ¹ . Sistemul informațional utilizat pentru instruirea și verificarea cunoștințelor lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă trebuie să asigure cel puțin următoarele cerințe: identificarea utilizatorilor și autentificarea acestora în sistem; evidența datei și orei accesării materialelor de instruire; păstrarea conținutului materialelor de instruire, a tematicii aprobate și a versiunii materialelor utilizate la data instruirii; rezultatul verificării cunoștințelor.”	Se acceptă.

	De inclus în proiect un punct nou care să modifice pct. 57 din HG 95/2009. ”56. Fișa colectivă de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se întocmește în format fizic sau electronic.În cazul întocmirii în format fizic, Fișa colectivă se întocmește în două exemplare, dintre care un exemplar se păstrează de către angajatorul/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție care a efectuat instruirea, iar un exemplar - de către angajatorul lucrătorilor instruiți.”	Nu se acceptă. Nu este obiect al reglementării.
	De inclus în proiect un punct nou care să modifice pct. 58 din HG 95/2009. ”58. Instruirea introductiv-generală cuprinde: 1) persoanele care urmează să înceapă activitatea în cadrul unității 2) stagiarii și ucenicii.	Nu se acceptă.
	9. De inclus în proiect un punct nou care să excludă pct. 63 din HG 95/2009. ”63. <i>Lucrătorul desemnat/lucrătorul serviciului intern de protecție și prevenire/lucrătorul serviciului extern de protecție și prevenire, în raport cu rezultatul verificării cunoștințelor, face propuneri angajatorului referitor la angajarea sau neangajarea persoanelor respective</i>”	Nu se acceptă.
	Nota:	

	Punctul 63 urmează a fi exclus, deoarece instituie un mecanism neclar și disproporționat prin care lucrătorul desemnat, lucrătorul serviciului intern sau extern de protecție și prevenire formulează propuneri privind „angajarea sau neangajarea” persoanelor în funcție de rezultatul verificării cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.	
	O asemenea reglementare nu este conformă logicii raporturilor de muncă, întrucât instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă este o obligație a angajatorului față de lucrător și se realizează, de regulă, în legătură cu începerea activității, schimbarea locului de muncă, introducerea unor echipamente sau procedee noi ori periodic pe durata raportului de muncă. Prin urmare, instruirea nu ar trebui să constituie o etapă prealabilă angajării și nici un criteriu autonom pentru refuzul angajării unei persoane.	
	Menținerea punctului 63 generează confuzii juridice, deoarece transferă asupra personalului cu atribuții în domeniul protecției și prevenirii un rol care ține de decizia angajatorului privind încheierea contractului individual de muncă. Totodată, rezultatul unei instruiți SSM nu trebuie confundat cu evaluarea profesională,	

	selecția candidaților sau îndeplinirea condițiilor de angajare pentru o funcție.	
	În cazul în care persoana nu însușește cerințele de securitate și sănătate în muncă, soluția juridică adecvată nu este „neangajarea”, ci repetarea instruirii, neadmiterea temporară la lucrul efectiv sau la executarea anumitor sarcini până la însușirea cerințelor minime de securitate. Astfel, reglementarea trebuie să vizeze admiterea la muncă sau la executarea activităților concrete, nu angajarea propriu-zisă.	
	De exclus din proiect punctul 4.8 din proiect. Se propune excluderea pct. 4.8 din proiect, prin care Regulamentul se completează cu pct. 66¹, deoarece soluția normativă propusă nu simplifică și nu dereglementează activitatea angajatorilor, ci instituie o obligație nouă, suplimentară și recurentă: instruirea și verificarea periodică, cel puțin o dată la 12 luni, a personalului neelectrotehnic în materia securității electrice, cu acordarea grupei I de securitate electrică. Activitatea de instruire a lucrătorilor privind riscurile existente la locul de muncă, inclusiv riscurile de natură electrică, intră deja în atribuțiile generale ale angajatorului	Nu se acceptă. Aceasta nu este o instruire care derivă din rezultatul evaluării riscurilor la locul de muncă.

	și ale lucrătorului desemnat/serviciului intern sau extern de protecție și prevenire. În cadrul sistemului existent de securitate și sănătate în muncă, persoana desemnată are rolul de a participa la identificarea pericolelor, evaluarea riscurilor profesionale, elaborarea măsurilor de prevenire și organizarea instruirii lucrătorilor potrivit riscurilor concrete din unitate. Prin urmare, dacă în procesul de muncă există factori de risc electric pentru personalul neelectrotehnic, aceștia trebuie incluși în tematica instruirii SSM existente, fără instituirea unei proceduri distincte și suplimentare privind „acordarea grupei I de securitate electrică”.	
	De inclus în proiect un punct nou care să modifice pct. 64 din HG 95/2009. ”64. Instruirea muncitorilor la locul de muncă se efectuează de către conducătorul locului de muncă sau de către lucrătorul desemnat pe baza informațiilor și instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, după instruirea introductiv-generală. Scopul instruirii la locul de muncă este prezentarea riscurilor profesionale, precum și măsurile de protecție și prevenire la nivelul fiecărui loc de muncă și/sau post de lucru.”	Se acceptă.

	De inclus în proiect un punct nou care să modifice pct. 66 din HG 95/2009. ”66. Muncitorul va fi admis la lucrul de sine stătător numai după verificarea cunoștințelor lui de către conducătorul locului de muncă sau de către lucrătorul desemnat și consemnarea acestui fapt în Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, iar în cazul instruirii desfășurate prin intermediul mijloacelor electronice, verificarea cunoștințelor se realizează prin evidențele generate de sistemul utilizat.”	Se acceptă.
	De inclus în proiect un punct nou care să modifice pct. 67 din HG 95/2009. ”67. Instruirea periodică a muncitorilor se efectuează de către conducătorul locului de muncă sau de către lucrătorul desemnat pe baza informațiilor și instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, avînd drept scop reîmprospătarea și actualizarea cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.”	Se acceptă.
	De inclus în proiect un punct nou care să modifice pct. 70 din HG 95/2009. ”70. Muncitorul va putea să-și continue lucrul de sine stătător numai după verificarea cunoștințelor lui de către conducătorul locului de muncă sau de către	Se acceptă.

	lucrătorul desemnat și consemnarea acestui fapt în Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă care este ținută în format fizic sau electronic, iar în cazul instruirii desfășurate prin intermediul mijloacelor electronice, verificarea cunoștințelor se realizează prin evidențele generate de sistemul utilizat.”	
	Pct. 4.12. din proiect de modificat după cum urmează: ”79. Instrucțiunile se aprobă prin ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului și se acordă muncitorilor.”	Nu se acceptă. Considerăm că este necesară o evidență a instrucțiunilor.
	Pct. 4.14. din proiect de modificat după cum urmează ”4.14 Anexa nr. 5 va avea următorul cuprins: „Anexa nr.5 la Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale”	Nu se acceptă. Modelul propus nu prevede toate cerințele legale.

	(denumirea unității)	
	FIȘĂ PERSONALĂ	
	de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă	

	Numele și Prenumele				
	Instruirea introductiv-generală (inclusiv în materia securității electrice a personalului neelectrotehnic)				
	Data instruirii	Numele, prenumele lucrătorului desemnat/lucrătorului serviciului de protecție și prevenire, reprezentantului serviciului extern de protecție și prevenire	Semnătura persoanei instruite	Semnătura persoanei care a efectuat instruirea, a verificat însușirea cunoștințelor și a admis lucrătorul la muncă.	
	Instruirea la locul de muncă				
	Data instruirii	Numele, prenumele persoanei care a efectuat instruirea	Semnătura persoanei instruite	Semnătura persoanei care a efectuat instruirea, a verificat însușirea cunoștințelor și a admis lucrătorul la muncă.	
	Instruirea periodică și suplimentară (inclusiv în materia securității electrice a personalului neelectrotehnic)				
	Data instruirii	Numele, prenumele persoanei care a efectuat instruirea	Semnătura persoanei instruite	Semnătura persoanei care a efectuat instruirea, a verificat însușirea cunoștințelor și a admis lucrătorul la muncă.	

	<table> <tr><td></td><td></td><td>ul la muncă.</td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td colspan="3">Tabelul informațiilor și instrucțiunilor eliberate lucrătorului</td></tr> <tr> <td>Data eliberării</td><td>Denumirea informațiilor și instrucțiunilor</td><td>Semnătura persoanei instruite</td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td></tr> </table>			ul la muncă.													Tabelul informațiilor și instrucțiunilor eliberate lucrătorului			Data eliberării	Denumirea informațiilor și instrucțiunilor	Semnătura persoanei instruite										
		ul la muncă.																														
Tabelul informațiilor și instrucțiunilor eliberate lucrătorului																																
Data eliberării	Denumirea informațiilor și instrucțiunilor	Semnătura persoanei instruite																														
20. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (demersul nr. 2026PHG-2170 din 30.07.2026)	1) Obiecții argumentate și explicite pe marginea cărora trebuie să se ajungă la un acord: Cu referire la pct. 5 și 6, care vizează intenția de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 264/2011 și a Hotărârii Guvernului nr. 398/2012, considerăm că normele propuse sunt de natură să afecteze eficiența sistemului național de supraveghere, prevenire și control al zoonozelor și al agenților zoonotici, precum și mecanismele de protecție a sănătății publice, a sănătății animalelor și a siguranței alimentelor. Cadrul normativ național existent instituie măsuri sanitar-veterinare cu caracter preventiv, fundamentate pe principiile prevenirii și precauției, în vederea limitării imediate a riscului de răspândire a bolilor și a protejării sănătății publice.	Se comentează. Propunerile de modificare a Regulamentului privind monitorizarea zoonelor și a agenților zoonotici, aprobat prin Hotărârea Guvernului 264/2011 (pct. 5) și a Hotărârii Guvernului nr. 398/2012 pentru aprobarea normelor sanitar veterinar privind controlul și reducerea prevalenței salmonelelor în efectivele de animale (pct. 6) au fost excluse din proiect.																														

	În acest context, măsurile restrictive dispuse de autoritatea competentă, inclusiv suspendarea temporară a activității unității sau aplicarea altor restricții sanitar-veterinare, au caracter preventiv și sunt instituite pentru limitarea riscului epidemiologic până la clarificarea situației prin investigațiile de laborator și ancheta epidemiologică. Aceste măsuri nu reprezintă sancțiuni aplicate operatorilor, ci măsuri administrative de protecție, justificate de existența unei suspiciuni sau a confirmării unui risc sanitar-veterinar. Evaluarea riscului și ancheta epidemiologică constituie instrumente tehnico-științifice utilizate pentru identificarea sursei de contaminare, evaluarea extinderii focarului și stabilirea măsurilor ulterioare de control ori de ridicare a restricțiilor, însă acestea presupun desfășurarea unor investigații și obținerea rezultatelor analizelor de laborator. Amânarea aplicării măsurilor sanitar-veterinare până la finalizarea acestor proceduri ar crea premisele răspândirii rapide a agenților zoonotici în cadrul exploatațiilor, între exploatații și prin intermediul lanțului alimentar, cu potențiale consecințe asupra sănătății publice și sănătății animalelor.	
--	---	--

	Mai mult decât atât, Hotărârea Guvernului nr. 398/2012 asigură alinierea la Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 privind controlul salmonelei și al altor agenți zoonotici specifici, transmisibili prin alimente, iar Hotărârea Guvernului nr. 264/2011, la cadrul european privind monitorizarea zoonozelor. Programele naționale de control presupun frecvențe minime obligatorii de prelevare, iar pentru anumite categorii de produse prezența <i>Salmonella</i> spp. constituie criteriu de siguranță alimentară cu toleranță zero. Normele propuse, potrivit cărora frecvența monitorizării nu se stabilește „pe baza unor intervale fixe prestabilite” (pct. 5.3), programele coordonate „nu vor include intervale fixe obligatorii pentru testare sau retestare” (pct. 5.4), iar „măsurile restrictive se aplică doar în cazul în care există un risc demonstrat pentru siguranța alimentelor” (pct. 6.7), sunt susceptibile de a fi interpretate ca derogări de la aceste frecvențe minime și de la criteriile de siguranță alimentară.	
--	---	--

	Consecința nu se limitează la planul juridic dar poate compromite recunoașterea echivalenței sistemului național de control, ceea ce va afecta direct accesul producției avicole și de ouă pe piața Uniunii Europene, respectiv veniturile producătorilor exportatori. Riscul este cu atât mai relevant, cu cât proiectul urmărește tocmai facilitarea activității mediului de afaceri. În același timp, sintagmele „risc demonstrat”, „pericol demonstrat”, „măsuri disproporționate” și „abordare proporțională” nu sunt definite și nu sunt însoțite de criterii de apreciere, transferând integral marja de apreciere personalului de control. Astfel, efectul poate fi contrar scopului declarat. Or, în lipsa criteriilor, operatorii nu vor putea contesta eficient măsurile aplicate.	
--	---	--

	La pct. 27, intenția de abrogare a Hotărârii Guvernului nr. 1045/2005 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la importul, stocarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților o considerăm prematură și solicităm excluderea acestei Hotărâri a Guvernului din lista actelor normative pasibile de abrogare, din următoarele considerente. Hotărârea Guvernului nr. 1045/2005 a fost elaborată și aprobată în temeiul Legii nr. 119/2004 cu privire la produsele de uz fitosanitar și reglementează transportul, stocarea, comercializarea și utilizarea produselor fitosanitare și fertilizante. Anexele nr. 1 și nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1045/2005 prevăd mecanismul obligatoriu de evidență a utilizării, importului, comercializării și stocării produselor fitosanitare și a fertilizanților în registre specifice, precum și prezentarea acestora către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, care nu sunt prevăzute în alte acte normative. Prin urmare, Hotărârea de Guvern nr. 1045/2005 reprezintă fundament juridic secundar pentru interacțiunea și controlul realizat de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, Inspectoratul pentru	Nu se acceptă. Nota de fundamentare conține argumentare suficientă, care demonstrează necesitatea abrogării Hotărârii Guvernului nr. 1045/2005. Cadrul legal (Legea nr. 119/2004, Legea nr. 403/2023, Legea nr. 21/2025) conține norme referitor la transportul, stocarea, comercializarea și utilizarea produselor fitosanitare și fertilizante. În special, Legea 119/2004 Registrul de evidență a utilizării produselor de uz fitosanitar. După cum este menționat în Nota de fundamentare, Hotărârea Guvernului nr. 1045/2005 conține norme contradictorii cadrului legal.
--	---	---

	Protecția Mediului și Agenția Națională pentru Sănătatea Publică pe domeniul produselor fitosanitare și fertilizante. Ținem să observăm că Legea nr. 403/2023 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și pentru modificarea unor acte normative și Legea nr. 21/2025 privind punerea la dispoziție pe piață a produselor fertilizante nu detaliază mecanisme de cooperare interinstituțională la nivel teritorial, fapt ce va genera blocaje de competență. Astfel, abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1045/2005 poate fi realizată doar după adoptarea unei noi hotărâri de Guvern care să preia integral mecanismele de monitorizare și control operativ al produselor fitosanitare și fertilizante, pentru a nu afecta aplicarea cadrului de reglementare și exercitarea atribuțiilor autorităților competente.	
	Pct. 30–39, prin natura lor, reprezintă dispoziții finale, care, de regulă, nu se inserează în succesiunea intervențiilor de modificare, ci constituie parte componentă a hotărârii prin care se aprobă lista actelor supuse modificării sau abrogării, astfel cum reiese din prevederile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele	Se ia act.

	normative. Prin urmare, se impune ajustarea structurii proiectului.	
	Potrivit pct. 39, hotărârea intră în vigoare la o lună de la publicare, în timp ce, potrivit pct. 37 și 38, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor dispune de 60 de zile de la intrarea în vigoare pentru elaborarea procedurilor interne, revizuirea ghidurilor și instrucțiunilor metodologice și instruirea personalului de control. Rezultă un interval de cel puțin 60 de zile în care noile principii se aplică în lipsa metodologiei, a procedurilor și a personalului instruit.	Se comentează. Pct. 37 și pct.38 au fost excluse din proiect.
	De asemenea, deși pct. 37 și 38 instituie obligații noi pentru Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor (elaborarea și aprobarea procedurilor interne, revizuirea ghidurilor și instrucțiunilor metodologice, instruirea personalului de control), subcapitolul 4.1 al notei de fundamentare („Impactul asupra sectorului public”) indică „Nu este aplicabil”, iar subcapitolul 4.2 afirmă că proiectul nu implică cheltuieli suplimentare. Prin urmare, solicităm completarea notei cu estimarea resurselor necesare și indicarea surselor de finanțare sau, în lipsa acestora,	Se comentează. Pct. 37 și pct.38 au fost excluse din proiect.

	măsurile nu vor putea fi realizate în termenul stabilit.	
21. Consiliul Concurenței <i>(demersul nr. DJ-06/860 din 05.08.2026)</i>	Comunică despre lipsa propunerilor și obiecțiilor.	Se ia act.
22. Ministerul Sănătății <i>(demersul nr. 09/2870 din 10.08.2026)</i>	Prin prezenta, Ministerul Sănătății a examinat proiectul de hotărâre cu privire la modificarea și abrogarea unor hotărâri ale Guvernului (privind eliminarea reglementărilor excesive în sectorul privat și optimizarea sistemului de acte permissive) (număr unic 684/MDED/2026), autor – Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării și conform competențele funcționale, comunică următoarele.	
	Punctul 11 din proiect se exclude. Argumentare: În prezent, Hotărârea Guvernului nr. 899/2017 pentru aprobarea Regulamentului sanitar privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip este deja în proces de modificare prin proiectul hotărârii Guvernului cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului (domeniul alimentar), numărul unic 273/MS/2026. Proiectul menționat a parcurs etapa de avizare și expertizare. Totodată, având în vedere că proiectul face parte din categoria actelor normative cu prioritatea 1 pentru a fi coordonat cu Comisia Europeană înanite de	Se acceptă. Punctul 11 se elimină din proiect.

	aprobare, acesta a fost transmis Comisiei Europene la data de 13 iulie 2026. Astfel, procedura de notificarea a fost revizuită prin proiectul nr. unic 273/MS/2026, în corelare cu prevederile art. 22 din Legea nr.10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice și art. 1213 din Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizarea activității de întreprinzător și a fost expusă în următoare redacție: „27. Operatorul din domeniul alimentar notifică autoritatea competentă stabilită prin Legea nr.306/2018 privind siguranța alimentelor (în continuare autoritatea competentă) cu privire la introducerea pe piață a produsului alimentar cu adaos de vitamine și minerale, precum și anumite substanțe de alt tip prin completarea formularului de notificare în conformitate cu anexa nr. 4. 28. Formularul de notificare menționat la pct. 27 este însoțit de modelul etichetei produsului, prezentată în original și tradusă în limba română. 29. Formularul de notificare, însoțit de modelul etichetei produsului, se transmite autorității competente prin intermediul portalului serviciilor publice cu 15 zile înainte de introducerea pe piață a produsului. Înștiințarea recepționării notificării este transmisă imediat	
--	--	--

	solicitantului. Înștiințarea despre recepționarea notificării sau nerealizarea acestei înștiințări nu condiționează dreptul de a introduce pe piață produsul. 31. În termen de 15 zile lucrătoare de la data recepționării notificării, autoritatea întreprinde următoarele măsuri: 1) verifică conformitatea documentelor depuse și, în cazul corespunderii acestora cu cerințele stabilite de prezentul Regulament, înscrie produsul în Lista produselor alimentare privind adaosul de vitamine și minerale și de anumite substanțe de alt tip notificate, publicat pe pagina web oficială a instituției; 2) în cazul în care documentația depusă este incompletă sau neconformă cu cerințele prezentului Regulament, informează operatorul și solicită în mod motivat completarea sau rectificarea acesteia.” În aceste condiții, menținerea punctului 11 în prezentul proiect ar conduce la suprapunerea unor intervenții normative asupra aceluiași act normativ și asupra aceleiași proceduri de notificare, care face deja obiectul modificărilor propuse prin proiectul hotărârii Guvernului cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului (domeniul alimentar), nr. unic 273/MS/2026. Întrucât acest proiect a fost deja supus procedurii de avizare și	
--	--	--

	expertizare și reglementează în mod complex mecanismul de notificare, promovarea concomitentă a două proiecte distincte ar putea genera necorelări, dublări de reglementare și dificultăți în aplicarea unitară a cadrului normativ.	
	La punctul 13 din proiect care prevede modificarea punctului 11 din Regulamentul sanitar privind gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 696/2018 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr.295308, art.835), nu se acceptă. <i>Argumentare:</i> Modificarea propusă elimină un mecanism național de prevenire și gestionare a riscurilor biologice și epidemiologice asociate deșeurilor rezultate din activitatea medicală. Deși Directiva 2008/98/CE nu stabilește expres obligația coordonării prealabile a planurilor individuale cu autoritatea de sănătate publică, menținerea acestui mecanism este justificată de specificul și riscurile asociate deșeurilor medicale și contribuie la aplicarea preventivă a cerințelor privind gestionarea în condiții de siguranță a deșeurilor periculoase. Conform Directivei UE 2008/98/CE, ghidurilor și recomandărilor OMS privind managementul sigur al deșeurilor rezultate din activitatea medicală (DRAM), se	Se acceptă parțial. Argumentele Ministerului Sănătății privind necesitatea prevenirii și gestionării riscurilor biologice și epidemiologice asociate deșeurilor rezultate din activitatea medicală au fost luate în considerare. Totodată, art. 55 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile stabilește obligația instituțiilor medico-sanitare de a elabora, aproba și implementa planuri proprii de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea medicală, fără a institui obligația coordonării prealabile a acestora cu Agenția Națională pentru Sănătate Publică sau cu autoritățile competente pentru protecția mediului. De asemenea, Directiva 2008/98/CE nu impune coordonarea sau aprobarea prealabilă a planurilor respective. Potrivit opiniei Centrului de Armonizare a Legislației, renunțarea la aprobarea prealabilă a planurilor proprii este compatibilă cu Directiva 2008/98/CE, cu condiția menținerii exprese a cerințelor privind

	subliniază că acțiunile implicate în implementarea unor programe eficiente de gestionare a deșeurilor medicale necesită cooperare și interacțiune multisectorială (Sănătate și Mediu) pentru a asigura trasabilitatea totală a riscului biologic, iar gestionarea sigură a DRAM este o parte componentă a Programului de prevenire și control a infecțiilor la nivel național cât și în cadrul instituțiilor medico-sanitare. Ca stat candidat pentru aderarea la Uniunea Europeană, Republica Moldova s-a angajat să transpună standarde riguroase de mediu și sănătate. Deșeurile rezultate din activitatea medicală (DRAM) prezintă un risc biologic, infecțios și toxic major. DRAM reprezintă o sursă directă de transmitere a microorganismelor patogene a maladiilor periculoase cum ar fi hepatitele virale B,C, HIV, bacteriilor multidrogrezistente responsabile de infecțiile asociate asistenței medicale (IAAM). Coordonarea prealabilă a Planului de gestionare a DRAM cu Agenția Națională pentru Sănătate Publică garantează o asigurare corectă și sigură a circuitelor separate de colectare și evacuare (pacienți, vizitatori vs DRAM), înainte ca un eveniment epidemiologic să aibă loc. Planul necoordonat, lăsat doar la latitudinea producătorului până la un eventual	gestionarea în condiții de siguranță a deșeurilor periculoase și trasabilitatea acestora, inclusiv evidența, ambalarea, etichetarea, transportul și predarea către operatori autorizați, cerințe verificabile în cadrul controlului de stat. Prin urmare, menținerea unei proceduri de coordonare prealabilă nu este necesară pentru asigurarea conformității cu Directiva, obiectivele acesteia fiind realizate prin cerințele materiale aplicabile gestionării deșeurilor și prin mecanismele de supraveghere și control. Cu toate acestea, în vederea luării în considerare a preocupărilor formulate de Ministerul Sănătății și a menținerii unei posibilități de examinare <i>ex ante</i> a planurilor de către autoritățile competente, proiectul a fost revizuit suplimentar. Astfel, în locul coordonării prealabile se propune transmiterea obligatorie a planurilor către ANSP și autoritățile competente pentru protecția mediului până la implementarea acestora, în scop de informare și examinare. Astfel, soluția propusă elimină coordonarea prealabilă ca formalitate administrativă, menținând concomitent posibilitatea ANSP și a autorităților de mediu de a lua cunoștință și de a examina planurile anterior implementării acestora,
--	---	---

	control/solicitare, poate conține erori structurale în depozitarea temporară sau decontaminare, crescând riscurile directe de IAAM în rândul pacienților, personalului medical cât și a comunității. Acest fapt elimină și controlul asupra destinației finale a deșeurilor citostatice, chimice și farmaceutice.	precum și de a solicita înlăturarea neconformităților identificate. Cerințele privind gestionarea în siguranță și trasabilitatea deșeurilor rămân aplicabile și verificabile în cadrul controlului de stat.
	La punctul 14 din proiect, prin care se propune modificarea pct. 94 și pct. 95 din Regulamentul cu privire la promovarea etică a medicamentelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 944/2018 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr. nr.424-429, art.1133), nu se acceptă. Argumentare: În prezent, Hotărârea Guvernului nr. 944/2018 cu privire la promovarea etică a medicamentelor face obiectul unui proces de revizuire integrală, fiind elaborat proiectul hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea Regulamentului privind publicitatea medicamentelor de uz uman¹, care prevede abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 944/2018. Proiectul a parcurs etapele de consultare publică, avizare, analiză a impactului de reglementare, expertiză juridică și expertiză anticorupție, iar în prezent este transmis Comisiei Europene.	Se acceptă. Punctul 14 a fost eliminat din proiect.

	Totodată, aprobarea noii hotărâri a Guvernului este inclusă în Programul Național de Aderare al Republicii Moldova la Uniunea Europeană (2025–2029), Clusterul 2, Capitolul 28 „Protecția consumatorilor și a sănătății”, și reprezintă premisa pentru aprobarea actelor normative secundare necesare alinierii integrale a legislației naționale la acquis-ul Uniunii Europene, urmare a aprobării Legii nr. 153/2025 cu privire la medicamente. În aceste condiții, promovarea modificării pct. 94 și pct. 95 din Hotărârea Guvernului nr.944/2018, aflată în procedură de abrogare, nu se justifică din perspectiva oportunității legislative și a coerenței cadrului normativ, întrucât aspectele reglementate fac deja obiectul noului proiect de hotărâre a Guvernului. Suplimentar, modificările propuse sunt incompatibile cu prevederile art. 124 alin. (1) din Legea nr. 153/2025 cu privire la medicamente, care stabilesc că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale exercită monitorizarea publicității medicamentelor în baza sistemului de control prealabil. Redacția propusă transformă controlul preventiv într-un mecanism exercitat preponderent ulterior 1 https://particip.gov.md/ro/document/stages/	
--	---	--

	ministerul-sanatatii-prezinta-spre-consultare-publicaavizare-proiectul-hotararii-guvernului-cu-privire-la-aprobarea-regulamentului-privind-promovarea-etica-a-medicamentelor-numar-unic-411msamdm2026/15839 difuzării materialelor publicitare, ceea ce contravine scopului și naturii controlului prealabil instituit de lege. Totodată, modificarea propusă diminuează rolul de supraveghere preventivă al Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și transferă responsabilitatea privind conformitatea materialelor publicitare aproape integral asupra responsabilului pentru notificare. În același timp, verificarea respectării cerințelor legale este deplasată, în principal, în etapa ulterioară difuzării materialelor publicitare, prin raportare la pct. 104 din Regulament, care prevede aplicarea măsurilor de control de către Agenția Națională pentru Sănătate Publică. O asemenea abordare creează neclarități privind delimitarea competențelor autorităților implicate și poate genera necorelări în aplicarea prevederilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Datele privind aplicarea	
--	--	--

	mecanismului actual demonstrează necesitatea menținerii controlului prealabil exercitat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. Astfel, în perioada 2020–2025, AMDM a gestionat 747 de dosare de notificare, dintre care 304 au necesitat emiterea unor note de obiecții, iar 57 au fost respinse, ceea ce reflectă un nivel de neconformitate de aproximativ 48%. Aceste date confirmă că mecanismul bazat exclusiv pe responsabilitatea responsabilului pentru notificare nu oferă garanții suficiente privind conformitatea materialelor publicitare și justifică menținerea unui mecanism eficient de control prealabil exercitat de AMDM, în vederea prevenirii difuzării materialelor publicitare neconforme, asigurării utilizării raționale a medicamentelor și protejării sănătății publice	
	La pct. 15 din proiect, care prevede modificarea Hotărârii Guvernului nr. 57/2019 pentru aprobarea regulamentelor sanitare privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2019, nr.59-65, art.119) nu se acceptă întrucât nu este justificată modificarea	Se acceptă obiecția Ministerului Sănătății, coroborată cu opinia Centrului de Armonizare a Legislației, privind necesitatea menținerii mecanismului de recunoaștere a apei minerale naturale, în măsura în care acesta rezultă din cerințele Directivei 2009/54/CE. Soluția propusă inițial la p. 15 din proiect, în partea ce vizează eliminarea integrală a

	propusă. Astfel, se propun următoarele modificări: 4.1. în anexa nr. 1 Regulamentul privind exploatarea și comercializarea apelor minerale: 4.1.1. punctul 2 va avea următorul cuprins: „2. Prezentul Regulament se aplică apelor extrase de pe teritoriul Republicii Moldova și recunoscute de Agenția Națională pentru Sănătate Publică (în continuare - Agenție) ca ape minerale naturale, precum și apelor extrase de pe teritoriul altor state, importate în Republica Moldova și recunoscute de Agenție ca ape minerale naturale în condițiile prezentului Regulament.” 4.1.2. punctul 4 se completează cu următoarele noțiuni: „certificare - confirmarea emisă de autoritatea competentă din țara de extracție pentru apele provenite din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene, prin care se atestă că apa îndeplinește cerințele aplicabile apelor minerale naturale și că sunt efectuate controale regulate asupra condițiilor de exploatare; recunoașterea apei minerale naturale - constatarea de către Agenția Națională pentru Sănătate Publică a faptului că apa provenită dintr-o anumită sursă, emergență naturală sau foraj îndeplinește cerințele prezentului Regulament și poate fi	recunoașterii prealabile și substituirea acesteia cu simpla deținere de către operatorul economic a documentelor justificative se exclude din proiect. Totodată, nu considerăm oportun instituirea, în cadrul prezentului proiect, a procedurii detaliate de recunoaștere propuse de Ministerul Sănătății în locul avizului sanitar existent. Reglementarea mecanismului respectiv urmează a fi realizată în mod corelat cu modificarea cadrului legal primar, inclusiv a Legii nr. 10/2009, în care urmează a fi stabilit temeiul legal pentru recunoașterea apelor minerale naturale. După adoptarea modificărilor corespunzătoare la Legea nr. 10/2009, prevederile HG nr. 57/2019 privind avizul sanitar și procedura de recunoaștere urmează a fi revizuite distinct și corelate cu noul cadru legal și cu cerințele Directivei 2009/54/CE.
--	---	--

	comercializată sub denumirea „apă minerală naturală”; țară de extracție - statul pe teritoriul căruia este amplasată sursa, emergența naturală sau forajul din care provine apa.” 4.1.3. punctul 5 va avea următorul cuprins: „5. Apa extrasă de pe teritoriul Republicii Moldova poate fi comercializată sub denumirea „apă minerală naturală” numai dacă este recunoscută de Agenție ca apă minerală naturală și respectă cerințele prevăzute în anexa nr. 1.” 4.1.4. se completează cu punctele 5¹ - 53 cu următorul cuprins: „5¹. Procedura de recunoaștere se finalizează prin emiterea ordinului Agenției privind recunoașterea apei ca apă minerală naturală publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și includerea acesteia în Lista apelor minerale naturale recunoscute, publicată pe pagina web a agenției. Solicitantul este informat în scris despre emiterea ordinului și includerea apei în listă. 52. Recunoașterea apei minerale naturale este valabilă de la data emiterii ordinului Agenției sau de la data indicată în acesta și se menține atât timp cât sunt păstrate condițiile care au stat la baza recunoașterii și apa corespunde cerințelor prevăzute în anexa nr.1. Menținerea apei în Lista apelor	
--	---	--

	minerale naturale recunoscute confirmă valabilitatea recunoașterii. 53. Lista apelor minerale naturale recunoscute conține cel puțin denumirea comercială a apei, denumirea sursei, locul de exploatare, titularul recunoașterii, numărul și data ordinului de recunoaștere, precum și mențiunea privind suspendarea sau retragerea recunoașterii, după caz.” 4.1.5. punctul 6 va avea următorul cuprins: „6. Apa minerală naturală extrasă pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, recunoscută oficial ca atare de autoritatea competentă a statului respectiv și publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, poate fi introdusă pe piață și comercializată pe teritoriul Republicii Moldova sub denumirea „apă minerală naturală”, cu respectarea cerințelor prezentului Regulament.” 4.1.6. punctul 7 va avea următorul cuprins: „7. În cazul în care se constată că apa minerală naturală extrasă de pe teritoriul Republicii Moldova sau apa de import nu mai îndeplinește cerințele care au stat la baza recunoașterii sau condițiile de exploatare prevăzute de prezentul Regulament, Agenția suspendă sau retrage Ordinul de recunoaștere. Pe perioada suspendării sau după retragerea	
--	---	--

	recunoașterii, apa nu poate fi comercializată sub denumirea „apă minerală naturală”. 4.1.7. se completează cu punctele 7¹ - 72 cu următorul cuprins: „71. Suspendarea sau retragerea recunoașterii se consemnează în Lista apelor minerale naturale recunoscute și se publică în modul prevăzut la pct. 5¹ și 52. 72. De la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, Agenția informează Comisia Europeană cu privire la cazurile în care recunoașterea a fost acordată sau retrasă, potrivit procedurilor aplicabile în Uniunea Europeană.” 4.1.8. la punctul 8 subpunctul 1) va avea următorul cuprins: „ 1) Pentru obținerea recunoașterii, solicitantul prezintă un dosar, care conține:” 4.1.9. la punctul 27 textul „ În același timp, se admite îmbutelierea sub aceeași denumire comercială a apei minerale naturale sau de izvor obținute din amestec de apă a două sau mai multe surse, cu condiția ca sursele de apă respective să fie recunoscute ca surse de apă minerală, iar apa obținută să corespundă prevederilor prezentului Regulament. “ se exclude. 4.1.10. în anexa nr. 1 punctul 7 va avea următorul cuprins: „7. Agenția examinează documentele, informațiile și datele prezentate potrivit pct.	
--	---	--

	6 și decide asupra recunoașterii apei ca apă minerală naturală, prin includerea acesteia în Lista apelor minerale naturale recunoscute, în condițiile pct. 51 din Regulament. În cazul în care apa nu îndeplinește cerințele prezentului Regulament, Agenția informează solicitantul în scris cu privire la refuzul recunoașterii, cu indicarea motivelor.” Totodată, soluția propusă este corelată cu poziția Ministerului Sănătății formulată în avizul la proiectul de lege nr. unic 683/MDED/2026, prin care s-a propus stabilirea, la art. 40 alin. (2) din Legea nr. 10/2009, a temeiului legal pentru supunerea surselor de apă minerală naturală procedurii de recunoaștere stabilite de Guvern	
	La punctul 25 din proiect, prin care se propune modificarea Hotărârii Guvernului nr. 599/2024 cu privire la aprobarea Regulilor de bună practică de farmacie (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2024, nr. 414–417, art. 781), se propun următoarele modificări: 5.1. punctul 25.1.1 va avea următorul cuprins: „punctul 43 va avea următorul cuprins: Angajații unității farmaceutice, inclusiv conducătorii acesteia, sunt supuși examenelor	Se acceptă parțial, în partea referitoare la păstrarea criteriului de amplasare a farmaciilor doar în construcții capitale. În contextul dat, pct. 47, propoziția întâi din H.G. nr. 599/2024, se expune în următoarea redacție: “Unitățile farmaceutice trebuie să fie amplasate doar în construcții capitale, a căror exploatare trebuie să corespundă destinației.” Nu se acceptă (celelalte obiecții).

	medicale, în conformitate cu anexa nr.1 a Hotărârii Guvernului nr. 146/2026 cu privire la supravegherea sănătății lucrătorilor.”. 5.2. punctele 25.1.2, 25.1.3, 25.1.4 și 25.1.5, prin care se propune modificarea pct. 47 și abrogarea pct. 48.3.1, pct. 51.3 și pct. 60.4 din Regulile de bună practică de farmacie, nu se acceptă. Argumentare: Modificările propuse vizează eliminarea unor cerințe esențiale privind amplasarea și organizarea farmaciilor comunitare. Considerăm că acestea nu se justifică, întrucât cerințele respective reprezintă garanții pentru asigurarea calității și siguranței activității farmaceutice, precum și pentru protecția sănătății publice, din următoarele considerente: 1) la pct. 25.1.2 ce vizează modificarea pct. 47, care prevede ca o farmacie să fie amplasată exclusiv în construcții capitale (clădiri permanente) și interzicerea amplasării lor în structuri provizorii (chioscuri, containere modulare ș.a.) constituie o măsură justificată de protecție a sănătății publice. Medicamentele sunt produse biologice și chimice sensibile la variații de temperatură, care pot deveni ineficiente (nu vor prezenta efectul terapeutic scontat) sau pot deveni toxice,	Cu referire la periodicitatea controalelor medicale a personalului unităților farmaceutice. Salariații din domeniul farmaceutic, nu sunt incluși în Lista categoriilor lucrătorilor care urmează a fi supuși examenelor medicale obligatorii la angajare și examenelor medicale periodice (anuale) în scopul prevenirii bolilor transmisibile, aprobată prin H.G. nr. 146 din 01.04.2026 cu privire la supravegherea sănătății lucrătorilor. În astfel de cazuri, frecvența examinărilor medicale este stabilită de medicul specialist în sănătate și securitate în muncă. Există cazuri în care fișa de aptitudine este eliberată pentru o perioadă de 2 ani. Drept urmare, modificarea propusă, vine să reducă costurile și sarcina administrativă pentru agentul economic, fără riscuri pentru sănătatea publică. Cu referire la obligația asigurării birolui separat pentru farmacistul conducător. În contextul la 1 863 de farmacii existente actual, asigurarea biroului conducătorului/dirigintelui de farmacie,
--	---	--

	dacă nu este asigurată păstrarea corespunzătoare a acestora. Construcțiile capitale oferă, prin natura lor, o inerție termică ridicată, necesară pentru buna funcționare a sistemelor de climatizare și monitorizare continuă a temperaturii și umidității, în timp ce construcțiile provizorii se supraîncălzesc extrem de rapid vara și îngheață iarna, ceea ce duce inevitabil la compromiterea calității produsului medicamentos și a obținerii efectului terapeutic scontat. Totodată, structurile provizorii prezintă limitări de securitate și imposibilitatea separării funcționale a zonelor de lucru, depozitare, recepție și administrare. 2) la pct. 25.1.3 și 25.1.4 ce vizează abrogarea pct. 48.3.1 și 51.3 care prevăd cerințele de reglementare privind amplasarea farmaciilor la parter au o justificare obiectivă și proporțională, menită să asigure protecția sănătății publice, izolarea igienică și securitatea produselor eliberate. De menționat că amplasarea la parter a farmaciilor comunitare asigură, pe de o parte, accesibilitatea fizică a populației la asistența farmaceutică, iar pe de altă parte, o	de minim 10 m.p., la un cost mediu lunar de 20,00 (douăzeci) EURO, echivalează cu excluderea unor costuri anuale suplimentare de aproximativ 90 000 000,00 (nouăzeci milioane) MDL. În contextul păstrării camerei personalului, nu există nici o justificare de ce conducătorul ar avea nevoie de un birou separat, care implică costuri suplimentare pentru activitatea economică. Personalul farmaciei, poate folosi în comun același spațiu, atât pentru conducător, cât și pentru ceilalți angajați, fără necesitate obiectivă a unui birou distinct pentru conducătorul farmaciei. S-a luat act de obiecția Ministerul Sănătății și a fost exclusă obligația asigurării biroului conducătorului farmaciei, inclusive din H.G. nr. 504/2012. Cu referire la obligația amplasării farmaciilor doar la parterul construcțiilor. Nu se acceptă argumentarea referitoare la faptul că, amplasarea farmaciilor doar la parterul construcțiilor, asigură (i) protejarea populației de riscuri epidemiologice, (ii) rodusele sunt manipulate în afara zonelor cu temperatură controlată asigură
--	--	---

	funcționalitate adecvată a farmaciei, după cum urmează: a) protejarea populației de riscuri epidemiologice. Pacienții cu boli contagioase respiratorii care merg la farmacie pentru tratament au acces direct în farmacie, fără să fie nevoiți să circule pe alte spații comune ale clădirilor, asigurându-se astfel protejarea comunității aflate în acele spații de contaminare; b) asigurarea unei căi de acces adecvate pentru marfă. Minimizarea timpului în care produsele sunt manipulate în afara zonelor cu temperatură controlată asigură integritatea lanțului logistic și de temperatură; c) asigurarea securității substanțelor stupefiante și psihotrope, atât în cazul aprovizionării unității farmaceutice, cât și în cazul intervenției în situații de efracție sau jaf. 3) la pct. 25.1.5 ce vizează abrogarea pct. 60.4 care prevede obligația de amenajare a unui birou pentru conducătorul/dirigintele farmaciei, considerăm că propunerea de excludere nu este justificată. Obligația de amenajare a unui birou pentru conducătorul/dirigintele farmaciei este prevăzută, de asemenea, în Hotărârea Guvernului nr. 504/2012 pentru aprobarea	integritatea lanțului logistic și de temperatură, (iii) asigurarea securității substanțelor stupefiante și psihotrope, atât în cazul aprovizionării unității farmaceutice, cât și în cazul intervenției în situații de efracție sau jaf. Cerința din HG nr. 599/2024 este una națională: pct. 47 prevede că unitățile farmaceutice trebuie amplasate „doar la parterul clădirilor”. Totuși, aceeași hotărâre deja admite derogări pentru farmacii amplasate în instituții medico-sanitare, centre comerciale, gări și aerogări, unde accesul poate fi din incinta acestora. Aceasta arată că nici autorul actului nu consideră parterul/accesul direct din stradă ca fiind indispensabil în toate cazurile. Spațiile la parter sunt mai scumpe, mai puține și deseori ocupate. Obligația poate limita artificial intrarea pe piață, extinderea farmaciilor sau relocarea lor în spații moderne, fără a demonstra automat un beneficiu sanitar superior. Important nu este etajul, ci dacă farmacia asigură: acces pentru pacienți, acces pentru persoane cu dizabilități, evacuare, aprovizionare sigură, depozitare conformă, temperatură controlată, securitate și separarea zonelor (fapt deja reglementat prin H.G. nr.
--	---	---

	Regulamentului sanitar privind dotarea și exploatarea farmaciilor și depozitelor farmaceutice. Menționăm că normele în vigoare prevăd asigurarea încăperilor administrative, fără a indica cerințe cu privire la suprafețele minime obligatorii pentru acestea. Prezența unui spațiu administrativ pentru gestionarea activității farmaceutice facilitează gestionarea corespunzătoare a documentelor sensibile, asigurarea trasabilității, precum și îndeplinirea promptă a acțiunilor ce se impun în caz de retragere a unui produs de pe piață	599/2024 – GPP și H.G. nr. 504/2012 pentru aprobarea Regulamentului sanitar privind dotarea și exploatarea farmaciilor și depozitelor farmaceutice). În clădiri cu lifturi, rampe, acces separat, sisteme de securitate, control al temperaturii și zone de încărcare/descărcare, amplasarea la etaj poate fi la fel de sigură sau chiar mai sigură decât într-un spațiu vechi de la parter. Argumentul Ministerului: bolnavii contagioși intră direct în farmacie și nu circulă prin spații comune. Contra-argumente: Farmaciile pot funcționa deja în centre comerciale, instituții medicale, gări și aerogări, unde pacienții circulă inevitabil prin spații comune. Prin urmare, riscul epidemiologic nu este tratat consecvent prin regula actuală. Riscul epidemiologic nu depinde exclusiv de etaj, ci de fluxul de acces, ventilație, mască în perioade epidemice, distanțare, triaj, livrare la domiciliu, ghișeu dedicat sau acces separat. Dacă logica este prevenirea contaminării spațiilor comune, atunci soluția proporțională este: „farmacia trebuie să aibă acces care minimizează contactul cu zone comune sau măsuri
--	---	--

		echivalente de prevenire”, nu „doar parter”. Un pacient contagios poate contamina și trotuarul, holul de la parter sau casa scării; parterul nu elimină riscul, doar îl mută. Argumentul Ministerului: accesul la parter reduce timpul de manipulare în afara zonelor cu temperatură controlată. Contra-argumente: Lanțul rece este protejat prin ambalaje termoizolante, containere validate, cutii frigorifice, data loggere, proceduri de recepție și transfer rapid — nu prin simpla amplasare la parter. O farmacie la parter fără rampă, fără zonă de descărcare și fără proceduri poate fi mai riscantă decât o farmacie la etaj într-o clădire modernă cu lift de marfă și zonă de recepție controlată. HG nr. 599/2024 deja impune condiții de temperatură, umiditate, monitorizare și depozitare corespunzătoare. Asta este esența protecției lanțului logistic, nu etajul clădirii. Pentru medicamente termosensibile se poate cere procedură specială de aprovizionare, timp maxim de transfer, ambalaj validat și înregistrare
--	--	---

		temperatură, fără interdicție absolută pentru etaj. Argumentul Ministerului: parterul facilitează aprovizionarea și intervenția la efracție/jaf. Contra-argumente: Parterul poate crește riscul de jaf, fiind mai expus stradal. Amplasarea la etaj, într-o clădire cu pază, control acces, camere video și sisteme de alarmă poate fi mai sigură. Securitatea substanțelor stupefiante și psihotrope se asigură prin dulapuri securizate, evidență strictă, acces limitat, alarmă, supraveghere video, proceduri de recepție și raportare — nu prin etaj. HG nr. 599/2024 deja prevede dulapuri securizate pentru medicamente cu regim special. Intervenția în caz de efracție depinde de sistemul de alarmă, timpul de reacție, accesul echipelor de intervenție și securitatea clădirii, nu doar de faptul că farmacia este la parter. Dacă statul consideră anumite produse cu risc sporit, poate impune cerințe suplimentare pentru ele, fără să blocheze toate farmaciile la parter.
	La punctul 29 din proiect, prin care se propune abrogarea Hotărârii Guvernului nr.	Se acceptă.

	148/2025 pentru aprobarea listelor materiei prime medicamentoase, materialelor, articolelor, ambalajului primar și secundar utilizate la prepararea și producerea medicamentelor și abrogarea unor hotărâri ale Guvernului (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2025, nr. 160–163, art. 175), atragem atenția asupra necesității revizuirii corespunzătoare a prevederilor art. 103 alin. (1) pct. 10) din Codul fiscal nr. 1163/1997 și ale art. 277²⁵ pct. 11) din Codul vamal nr. 95/2021, care constituie temeiul legal al adoptării Hotărârii Guvernului nr. 148/2025, în vederea asigurării coerenței cadrului normativ. În baza prezentei hotărâri se realizează importul materiei prime medicamentoase, al materialelor, articolelor și al ambalajului primar și secundar de către agenții economici, cu aplicarea cotei reduse a TVA de 8%. În acest context, se impune asigurarea menținerii acestei facilități fiscale prin instituirea unui alt mecanism de reglementare.	Art. 103 alin. (1) pct. 10) din Codul Fiscal și art. 277²⁵ pct. 11 din Codul Vamal, deja au fost supuse modificărilor pentru asigurarea coerenței cadrului normativ.
	Se propune completarea proiectului cu modificări la Regulamentul sanitar privind materialele și substanțele care intră în contact cu apa potabilă și metodele de testare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 578/2025 (Monitorul Oficial al	Nu se acceptă. Modificările propuse urmează a fi examinate în corelare cu soluțiile promovate la nivelul cadrului legal primar în care nu a fost susținută instituirea automată a notificării ca

	Republicii Moldova, 2025, nr.482-485 art. 595), după cum urmează: 7.1. La punctul 9, textul „art. 21–23” se substituie cu textul „art. 22”, iar cuvintele „și în conformitate cu” se substituie cu cuvântul „respectând”. 7.2. Punctul 10 va avea următorul cuprins: „10. În scopul respectării procedurii de autorizare sanitară menționată la pct. 9, persoana responsabilă notifică Agenția Națională pentru Sănătate Publică, prin mijloace electronice, despre punerea pe piață a materialelor și substanțelor destinate să vină în contact cu apa potabilă, punând la dispoziție informațiile conform pct.11.” 7.3. Punctul 11 va avea următorul cuprins: „11. Informațiile conținute în notificarea prevăzută la pct.10 cuprind: 11.1. date despre notifikator, adresa sediului producătorului, importatorului sau a reprezentantului autorizat, date de contact; 11.2. denumirea produselor, materialelor și substanțelor în contact cu apa potabilă; 11.3. declarația de conformitate a produsului, materialului, substanței chimice/amestecului sau echipamentului utilizat în contact cu apa potabilă, din punctul de vedere al efectelor asupra sănătății, însoțită de buletinele de analiză/rapoarte de încercări cu teste de migrare globală/specifică/testele	mecanism substitutiv al avizului sanitar pentru materialele și substanțele care intră în contact cu apa potabilă. Eliminarea unei proceduri de autorizare prealabilă nu presupune în mod automat substituirea acesteia cu o procedură de notificare, necesitatea unei asemenea obligații urmând a fi justificată distinct, inclusiv sub aspectul necesității și proporționalității sarcinii administrative instituite pentru operatorii economici. Totodată, obligația de notificare a autorității competente înainte de punerea pe piață a fiecărui produs nu rezultă din Directiva (UE) 2020/2184 și din actele Uniunii Europene adoptate pentru punerea în aplicare a art. 11 al acesteia, care instituie mecanisme de evaluare a conformității produselor, declarația UE de conformitate și cerințele aferente introducerii acestora pe piață. În aceste condiții, modificarea mecanismului prevăzut de Hotărârea Guvernului nr. 578/2025 urmează a fi examinată în mod suplimentar, în corelare cu cadrul legal primar și cu cerințele acquis-ului Uniunii Europene aplicabil.
--	---	--

	toxicologice pentru materiale/produse, în funcție de tipul materialului, fișe de securitate în cazul substanțelor chimice, certificate de înregistrare pentru produsele de întreținere a apei; 11.4. marcajul și inscripția obligatorie de pe documentație și ambalajul produsului, care indică clar că produsul este „ADECVAT PENTRU APĂ POTABILĂ”, însoțit de simbolul prevăzut în anexa nr. 6; 11.5. informațiile despre produs pentru materiale care intră în contact cu apa potabilă se prezintă în limba română, alte informații despre conținute în actele de testări, pot fi prezentate și în alte limbi de circulație internațională.” 7.4. Punctul 12 se abrogă. 7.5. Anexa nr. 5 se abrogă. Argumentare: Propunerile de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 578/2025 sunt înaintate în vederea clarificării și corelării mecanismului de notificare cu modificările propuse la Legea nr.182/2019 privind calitatea apei potabile și Legea nr.10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice, precum și pentru asigurarea unei proceduri naționale funcționale de evidență, trasabilitate și verificare a documentelor de conformitate pentru materialele și	
--	--	--

	substanțele care intră în contact cu apa potabilă	
23. SRL EXPERT (platforma particip)	Prin noua redacție propusă a anexei nr. 5 la Regulamentul aprobat prin HG nr. 95/2009, la capitolele II „Instruirea la locul de muncă” și III „Instruirea periodică” se prevede că instruirea poate fi efectuată inclusiv de reprezentantul serviciului extern de protecție și prevenire. Având în vedere că pct. 64 și pct. 67 din Regulament reglementează persoanele care efectuează instruirea la locul de muncă și instruirea periodică, nu este necesară modificarea concomitentă a acestor puncte pentru a prevedea expres dreptul reprezentantului serviciului extern de protecție și prevenire de a efectua aceste instruiți și pentru a evita contradicțiile dintre textul Regulamentului și modelul Fișei personale prevăzut în anexa nr. 5? Nu susținem modificarea propusă la pct. 4.15 al proiectului privind excluderea din anexa nr. 7 a textului „(numărul de înregistrare)”. În practică, instruirea lucrătorilor se efectuează frecvent în baza mai multor instrucțiuni de securitate și sănătate în muncă. Indicarea denumirii complete a fiecărei instrucțiuni în Fișa personală de instruire ar îngreuna	Se acceptă. Proiectul a fost modificat. Se acceptă. Proiectul a fost modificat.

	nejustificat procesul de completare a documentelor, în special în cazul instruirii periodice, când unui lucrător îi pot fi predate concomitent 4–5 sau mai multe instrucțiuni. Totodată, spațiul prevăzut în Fișa personală de instruire pentru consemnarea materialului predat nu permite, în multe cazuri, înscrierea denumirilor complete ale tuturor instrucțiunilor. În prezent, identificarea instrucțiunilor prin numărul de înregistrare permite stabilirea clară și fără echivoc a documentelor în baza cărora a fost efectuată instruirea, cu condiția existenței evidenței instrucțiunilor aprobate de angajator. Care este justificarea excluderii textului „(numărul de înregistrare)” din anexa nr. 7 și nu considerați oportună menținerea posibilității de identificare a instrucțiunilor SSM prin numărul de înregistrare, pentru a evita creșterea sarcinii administrative și dificultățile practice la completarea Fișelor personale de instruire?	
--	--	--